

**DGM'ler
Kaldırıldı!**

**TRT'de
Kürtçe
Yayın
başladı !**

**DEP'liler
Yargıtay
Kararıyla
Serbest !**

**AKP, alenen göz boyuyor
AB, kandırılmaya hazır**

***Bu göz boyama
daha büyük baskıların hazırlığıdır***

**Demokrasi, AB'yle değil, Halkın Devrimci
İktidarı'yla gelir**

**Kürt Sorunu, AB'ci, ABD'ci iktidarlarla
değil, halkın iktidarıyla çözülür**

Halk için
Ekmek ve **Adalet**

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

Halk için
Ekmek ve **Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 6 / Tarih:13 Haziran 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000

www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**F Tiplerine
"basın turu"
112 Ölümü
gizleyebilir mi?**

**SORUYORUZ...
SORUYORUZ...
SORUYORUZ...
SORUYORUZ...**

AKP ve AB SUSUYOR!

**Halk düşmanları
toplantılarını
gidip dağ
başlarında
yapsınlar!**

NATO ZİRVESİNİ ENGELLEYELİM!

Avrupa'ya soruyoruz

3 Haziran'dan başlayarak, Avrupa'nın bir çok şehrinin merkezlerinde, başkentlerde ise yönetim organlarının karşısında/civarında pankartlar asıldı. Saatlerce asılı kalan pankartlar, kimsenin "görmedik" diyemeyeceği büyüklükte ve o ülke halkının diliyle yazıyordu. Dilleri değişti ama, 7-10-15-20 metre boyutlarında değişen pankartların sloganı, çağrısı, sorusu tekti;

"Duydunuz mu; Türkiye polisi sahte belge düzenleyip dernek kapatıyor, insan tutukluyor Avrupa bunu destekliyor???"

Aynı gerçek, 10 milyon "kuşlama"nın da sloganı olarak da Avrupa halklarına ulaştırıldı.

Avrupa, 1 Nisan hukuksuzluk operasyonunun, Türkiye polisinin pervasızca sahte belgeler düzenleyerek insanları tutuklatıp, dernekleri kapatmasının ortağıdır. Yasal kurumlara düzenlenen baskınlar, Avrupa'nın desteği ile "terör operasyonu" olarak gösterilmiştir. Avrupa ülkelerinde de, o ülkelerin yasalarına göre faaliyet gösteren kurumlar, bu amaçla basılmış, insanlar gözaltına alınmıştır.

Bu terör operasyonunun, "Ülusallararası DHKP-C operasyonu" olarak lanse edilmesinin ve bunun yarattığı havayı polisin pervasızca kullanmasının sorumlusu Avrupa Birliği'dir, başta İtalya olmak üzere, operasyona destek veren; Almanya, Hollanda ve Belçika'dır.

Şimdi onlara da soruluyor bu hukuksuzluk. Onların gerçek yüzü kendi ülkelerinde de teşhir ediliyor.

Belçika'da, Avrupa Birliği yönetimi binalarının bulunduğu bölge de dahil olmak üzere, asılan pankartlar Avrupa'nın suç ortaklığını haykırıyor tüm dünyaya. Avrupa ise suskun! Bu hukuksuzluğa ortaklığını açıklayamıyor; "terör" yaygarasıyla yasal kurumların nasıl terörize edildiğini, nasıl provokasyon yapıldığını izah edemiyor.

Avrupa susarak geçiştiremez. Tüm Avrupa kamuoyu bu hukuksuzluğa büyük desteği duyacak, faşizme destek tüm çıplaklığı ve belgeleri ile ortaya konulmaya devam edilecek.

Avrupa suskunluğa son vermeli; Türkiye halkından, devrimcilerden özür dilemeli, bu komplonun neden ortağı olduğunu açıklamalıdır. Hangi ekonomik, siyasi, askeri çıkarlar için Türkiye faşizminin hukuksuzluğuna destek verdiklerini açıklamalıdır.

Avrupa, kendi halkından da özür dilemelidir; "biz faşizmi destekleme suçu işledik" diye halklarına özleştiri vermeliyimdir.

Ve, hukuktan, demokratlıktan söz edilecekse, faşizme desteği son verilmelidir.

Stuttgart-Almanya

Avrupa Parlamentosu önü Belçika

Berlin-Almanya

Londra Köprüsü-İngiltere

Avrupa'da onlarca kentte, her dilde, Avrupa'nın hukuksuzluğa ortaklığı teşhir edildi. Avrupa devletlerine soruldu, Avrupa halklarına bu hukuksuzluk teşhir edildi. Çoğunluğu ülkelerin yönetim binaları civarına olmak üzere, asılan devasa pankartlarda şöyle deniliyordu:

"Duydunuz mu; Türkiye polisi sahte belge düzenleyip dernek kapatıyor, insan tutukluyor ve Avrupa bunu destekliyor???"

Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet.

"Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet."

Öyle dediği için "vatan haini" dediler ona. Ama o bundan yılmadı, Amerika'ya emperyalist, tepedekilere Amerika'nın uşakları demekten vazgeçmedi. "Biliyoruz, biliyoruz, bu vatanın ana-

sını ağılatan bir İsmet, bir Adnan, bir de Koraltan."

O bir **vatanseverdi** (öylesine güçlüydü ki vatanseverlik duyguları, Kurtuluş savaşının destanını ondan daha iyi kimse yazamadı).

Öylesine güçlüydü ki vatanseverliği, cüretle şunları söyleyebilirdi:

"Vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa, vatan, kurtulmama kokmuş karanlığımızdan, ben vatan hainiyim..."

Ve o bir **sosyalistti**.

Yarı-sömürge Türkiye'nin yerine sosyalist bir Türkiye kurmak için mücadele eden bir komünist. Düzenin "Amerikancı" niteliğini en açık biçimde dile getirmişti daha o zamandan.

Türkiye'nin Amerikan üssü yapılması, Kore'de

"meçhul asker" olarak binlerce insanımızın kırıdırılması, en yalın haliyle onun şiirlerinde anlatılır.

"Yapışır yakana kopası elleri Valstrit'in, günün birinde, diyelim ki,

Kore'ye gönderilebilirsin, büyük hürriyetinle bir çukura doldurulabilirsin, meçhul asker olmak hürriyetiyle hürsün!"

Yani; özgürlüklerin "sahte", demokrasinin oyun olduğu da vardır onun şiirlerinde.

İşkencelerinin Amerika tarafından eğitildiğini de o yazmıştır:

"Ve işte Emniyet Müdürü bey uçaktan iniyorlar Amerika'dan dönüyorlar mesleki tetkikattan.

İncelediler uykuyu uyutmamak usullerini ve memnun kaldılar pek hayalara bağlanan elektrottan..."

Her şiiri, bir politik metindir. Her dizesi, siyasi mücadelenin bir parçasıdır.

O bir **şairdir**. Mısralarıyla savaşır burjuvaziye karşı. Ama yalnız mısralarla ve "yalnız başına" savaşmanın yetmediğini de bilen **partili bir şairdir**.

Kendini "dünyanın en akıllısı" sanan "aydın"lardan değildir Nazım; "**parti**"nin ortak aklına inanır.

O akılla savaşır burjuvaziye karşı. Burjuvazinin kültürüne karşı uyarır durmaksızın:

"Gelin, etmeyin çocuklar.. Ne çıkar, inanın bir sefer olsun **NÂZIM'a** Amerikan filimlerinde fazla."

3 Haziran 1963'te aramızdan ayrıldığında, ölümsüz dizeler bıraktı ardında. "**Nâzım'a inanan çocuklar**"ız biz, onun sözünü ettiği güneşli güzel günlerle ulaşmak için savaş sürdürüyoruz.

Ellerimiz Nazım gibi, vatani Amerika'ya satanların yakasından...

ÇAĞIRI DUYURU

NATO YIKILACAK HALKLAR KAZANACAK!

15 Haziran: İstanbul Sendikalar Birliği'nin Sarıcahan'de, 15-16 Haziran işçi direnişini anma eylemi.

'NATO ve Bush Karşısı Birlik' eylem takvimi:

26 Haziran: Başta Ankara olmak üzere, ülkemizin her yerinde emperyalist terör örgütü NATO'ya karşı eylemler...

27 Haziran: İstanbul'da merkezi miting

28-29 Haziran: Emperyalizmin terör örgütü NATO Zirvesine karşı meşru eylemler sürecektir...

Halk için Ekmek ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Halk için Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi: Alp Yarbaş
Yazışleri Müdürü: Hasan Selim Gönen
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adresi: İnebey Mahallesi Tiryaki Hasan Paşa Caddesi No:60/5 Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 65
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık Dağıtım Organizasyon
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayınlar: Venloenstr. 507-A 50825 Kōln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks:0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İsmailiye Cad. 7, Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özcan Apt. No:102
Tel-Faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GAN Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-Faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatoprak Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-Faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Başak Cad. Göl İş Hanı
Daire: 25/4 Haykale Tel-Faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenicep Sokak No:27
Daire:10 Şahinbey
İzmir: Milli Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköy İş Merkezi Konak/izmir
Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Galileo Kervan Saray İşhanı Kat:7 No:79
Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Maliye: Dabakhan Mah. Balçıkçı Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlikaya Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3 Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42
Tel-Faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerhane Mah. Kunduracılar Cad. Dedeoğlu sokak Postalar İşhanı Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80

Nato Zirvesi ve Demokratik Mücadele

- 3... *NATO Zirvesi ve demokratik mücadele*
- 5... *Hukuksuzluk sürüyor*
- 8... *AKP iktidarı ve Avrupa susuyor*
- 11... *NATO yıkılacak, halklar kazanacak*
- 15... *BM'nin Irak kararı*
- 16... *ABD ve Avrupa Ortadoğu'yu ele geçirmede anlaştı*
- 18... *Tutsaklardan açıklama*
- 19... *Halkın cephesindeki aydınların tanıklık sorumluluğu*
- 20... *Dep'li milletvekilleri tahliye edildi*
- 22... *'Tam ortam yumuşamışken...' safsatası*
- 24... *Bunları da gösterecek misiniz?*
- 26... *Kimseyi inandıramıyorsunuz*
- 28... *Neden anlamıyorum*
- 30... *NATO yazı dizisi*
- 33... *Hayal, Karamsarlık ve gerçek*
- 35... *Polis "ağası"nın arkasından ağlıyor*
- 36... *Polisin tutuklatma numaraları*
- 37... *İşte sahte belgeler - 2*
- 40... *Disk Genel Kurulu Yapıldı*
- 44... *Rızgari'ye neden kızıyoruz*
- 46... *Bir siyasi sürtüğün cinsel saplantıları*
- 48... *AKP, imam hatiplileri oyalama taktiğini sürdürmek istiyor*
- 49... *Amerikancalar yenilecek*
- 50... *Kahramanlar ölmez*

Mahir Çayan, hakim sınıflara karşı yürütülen mücadeleyi sürdürülüş biçimleri açısından ikiye ayırır; a) Barışçıl mücadele metodları, b) Silahlı aksiyon metodları. Bu ayrımı yaparken “barışçıl mücadele metodları” şikkının devamına parantez içinde şunu ekler: **“uzlaşıcı demek değildir”(*)**. Barışçıl mücadeleyle “uzlaşıcılığın” aynı şey sanılmaması konusunda uyarır. Bu uyarı son derece önemlidir ve özellikle ülkemiz soluna hakim olmaya başlayan uzlaşmacı “demokratik mücadele” anlayışı karşısında hiç akıldan çıkarılmamalıdır. Halkın mücadelesi, barışçıl mücadele metodlarına başvurulurken de, silahlı aksiyon metodlarına başvurulurken de, devrimcidir. Ayrım, hedefe hangi mücadele araç ve biçimleriyle ulaşılabileceğine ilişkindir. Barışçıl mücadele metodlarını, her koşulda yasallık, her koşulda oligarşinin güçleriyle uzlaşma içinde olmak, her koşulda çatışmadan kaçmak biçiminde algılamak, reformizmdir. Ve bizim gibi bir ülkede, böyle bir tarzı temel alanların demokratik mücadeleyi, anti-emperyalist mücadeleyi sürdürebilmeleri, demokratik mücadelede kazanımlar, mevziler kazanabilmeleri mümkün değildir.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, geçen hafta yaptığı açıklamada **“NATO’yu protesto etmek insanların demokratik hakkıdır”** diyordu. Peki İstanbul polis şefinin “demokratik hak”tan anladığı nedir? Bunun cevabı da Valiliğin bir kısım yerleri “basın açıklaması yapılabilecek yerler” olarak gösterip, İstanbul’un bunlar dışında kalan her yerini gösterilere yasakladığı kararıyla verilmiş oldu. AKP iktidarı, böylelikle NATO Zirvesi süresince hem demokrasi şovu yapacak, hem de halkın anti-emperyalist tavrını üç beş basın açıklamasıyla sınırlamış olacaktır. Devrimci, demokratik halk güçleri açısından bunu kabul etmek, NATO’ya karşı mücadele etmek değil, “yasak savmak”tır. Bu sınırlar içinde hareket etmeyi kabul edenler, oligarşinin çizdiği sınırlar içinde **“sizi protesto ediyoruz”** deyip uslu uslu evlerine dönenler, yarın **“biz topraklarımızda gerçekleştirilen bu emperyalist, kanlı zirve karşısında ulusal onurumuzu, dünya halklarının çıkarlarını savunduk, anti-emperyalist kavganın gereğini yaptık”** diyemezler.

Demokratik mücadele, “protesto”yla sınırlı bir mücadele değildir. NATO Zirvesi’ne karşı mücadelede bakış açımız, zirveyi engellemeye çalışmak olmalıdır. Demokratik mücadeleyi, barışçı mücadeleyi her yerde, her zaman **“şenlik”** anlayışıyla ele alan sivil toplumsalcılık, katliamcılarının zirvesine karşı **“Büyük buluşma”**’yı da bu bakış açısıyla ele alma eğilimindedir. Bu kafa 1 Mayısları da, 8 Martları da, anmaları da, işgale karşı eylemleri de **“şenliğe”** çeviriyor. **“Şenlikli biçimde protesto”** etmenin ötesine geçmiyor. Çünkü o sınırın ötesinde bedel ödemek var, yasaklar var, yasaklara karşı militanlık gereği var. Kimse **“ama şenlik demezsek kitle ürüyor”** gerekçesine sığınmaz; Onbinlerin, 1 Mayıs’ta oligarşinin çizdiği sınırlara uygun Abide-i Hürriyet’teki mitingi değil, çatışmanın, kavganın olduğu Saraçhane’ye gelmesi bu bahanelere bir cevaptır. **Ürkeklik**, kendi ürkeklikleridir. Emperyalistlerin Ortadoğu’yu, Afrika’yı kana boğmak için yaptıkları bir toplantıyı “şenlikle” protesto etmenin mantıksızlığı, saçmalığı ortadadır. Emperyalist zirveye karşı mücadeleyi “şenlik” havasına büründürüp, izin verilen sınırlar içinde protestolarını yapıp yerlerine oturacak olanlar, halkın mu-

halefeti değil, “majestelerinin muhalefeti” olabilirler ancak. Kendi gücümüze güvenmeliyiz, halkın gücüne güvenmeliyiz; emperyalizme geri adımlar atabiliriz. Avrupa’da, Amerika’da bile tecrit edilmiş yerlerde zirve yapan emperyalistler, Türkiye’de İstanbul’un göbeğinde zirve yapma cüreti gösteriyorlarsa, onlara gereken cevabı vermeliyiz. Bu cevap, zirveyi yaptırmama kararlılığıyla hareket etmektir.

Boşnakça, Zazaca yayınla, DEP’lilerin tahliyesiyle demokrasi şovuna tam gaz hız veren oligarşi, NATO Zirvesi sırasında da aynı şovu sürdürmek isteyecektir. 27’sinde bir miting yapıp 28-29 Haziran’a yani NATO Zirvesi’nin yapılacağı esas günlere dair hiç bir şey programlamayanlar, tam da böyle bir oyunu kabul etmektedirler. Böyle bir “program”la yetinmek, oligarşinin ve emperyalizmin demokrasicilik oyununda kendine verilen rolü oynayıp sahneden çekilmektir.

Bunun adı ne demokratik mücadeledir, ne anti-emperyalist mücadele. Unutulmasın ki, devrimci dinamikleri, örgütlenmeleri bizim ülkemizin çok gerisinde olan Amerika’daki G-8 Zirvesi, mesela Newyork’ta, Washington’da değil, ücra bir beldede yapıldı. Avrupa’da öyle yapılıyor. Bu sonucu yaratan da militan, kitlesel bir demokratik mücadeledir. Tekrar başa dönersek, demokratik mücadele, sadece yasal sınırlar içinde yapılan bir mücadele değildir. Meşru sınırlar içinde, meşru hak ve taleplerin sonuna kadar kararlılıkla ve militanca savunulduğu bir mücadeledir. Topraklarımızda emperyalist li-

Zirveyi engellemeyi hedeflemeyen bir mücadele “programı”yla yetinmek, oligarşinin ve emperyalizmin demokrasicilik oyununda kendine verilen rolü oynayıp sahneden çekilmektir

Bu oyun **halkın** militan ve kitlesel mücadelesiyle bozulur. Bu oyun, demokratik mücadelenin devrimci bir bakış açısıyla sürdürülmesiyle bozulur. “Demokrasicilik oyununu” kabul etmiş bir muhalefet **ve** mücadele çizgisi bu oyunu bozamaz.

derleri istemek, onların toplantısını engellemek meşru hakkımızdır. Ve yine demokratik mücadele, illa ki çatışmasız, kavgasız bir mücadele demek değildir. Tersine meşru hak ve taleplerimizi savunmamız engelleniyorsa, o engellere karşı militanca gerekirse taşla, sopayla çatışmak, kurulan barikatları aşmak da demokratik mücadelenin ta kendisidir.

Tartıştığımız sorun elbette sadece NATO Zirvesi’yle ilgili bir sorun değildir. Demokratik mücadele, bu bakış açısıyla ele alınmadığında, ne topraklarımızda em-

peryalist zirvelere karşı gerçekten mücadele edebilir, ne işçilerin, memurların, öğrencilerin haklarını savunabilir, ne iktidarın zam, zulüm politikalarını geriletebiliriz. Barışçıl mücadeleyi uzlaşıcılık, demokratik mücadeleyi yasalıcılık sananların, şenlikten, protestodan ötesini düşünmeyenlerin yapabileceği tek şey, meydanlarda yakınmalarını dile getirmektir; ki o yakınmalar da kaale alınmaz. Yakınmaların sonuçsuzluğu ise, kitleleri umutsuzlaştırır, mücadeleden soğutur ve meydanlarından uzaklaştırır.

Uzlaşmacı, protestocu, her türlü şiddete karşı, eylemi bile şenlik gibi yapan bir anlayışla sonuç alacağını düşünenlerin önemli bir kısmı, bu ülkede demokrasinin varolduğu yanılgısını yaşıyanlardır. AB’ye uyum senaryosunun sürekli gündemde olduğu bu sıralar, bu yanılgı daha da derinleşmektedir. Daha üç gün önce “Gerçek şu ki, Türkiye demokratikleşme yolunda kararlı adımlar atıyor” diye yazıyor solcu bir yazar. (Can Dündar, 11 Haziran Milliyet) Bu sadece Can Dündar’ın kafasından geçen değildir. Medyadan reformist sola kadar uzanan geniş bir kesimin ortak “yargısı”dır. Mesela aynı gün Evrensel’de de Hüsnü Öndül şunları yazıyordu: “*Makro açıdan baktığımızda, demokrasiye doğru bir evrilme sürecini görmekteyiz...*” Alınma bu kadar yaygın ve derindir. Hayır, gördüğünüz demokrasiye evrilme değildir. Yargı-tay’ın DEP’lileri tahliye kararının üzerinden iki saat bile geçmeden televizyonlarda şu yorumlar geçiyordu: “**Türkiye Kürt sorununa yaklaşımını değiştiriyor.**” Sadece buna bakanlar, elbette “demokrasiye evrildiğimizi” görüyorlar. Oysa aynı gün, başka yerlerde Kürt demokratik kurumlarına, devrimci kurumlara yönelik baskınlar yapılıyor, Kürt milliyetçi hareketin güçlerine karşı imha saldırıları sürdürülüyordu. Bu oyun sürüp gidecektir. Bu oyun içinde haklar ve Özgürlükler mücadelesinin asıl güçleri, ittifakları da netleşmektedir. Adana’da aleni bir infaz gerçekleştiriliyor. Demokrasiden yana görünen AB’ciler, çok açık bu infazı tartışmıyor. Hapishanelerdeki 112 ölümü tartışmıyor. Sah-te belgelerle derneklerin kapatılmasını, onlarca kişinin tutuklanmasını tartışmıyor. Çünkü hepsi AB konseptlerine uygun. Çünkü hepsi AB’li demokrasicilik oyununa uygun. Bu oyun **halkın** militan ve kitlesel mücadelesiyle bozulur. Bu oyun, demokratik mücadelenin devrimci bir bakış açısıyla sürdürülmesiyle bozulur. “Demokrasicilik oyununu” kabul etmiş bir muhalefet ve mücadele çizgisi bu oyunu bozamaz.

(*) Bkz. Bütün Yazılar, s. 395, Boran Yayınları

Hukuksuzluk Sürüyor

Hukuksuzluk dizboyu, demokratik kurumlara, devrimci, sosyalist ve ilerici basına yönelik baskınlar, onlarca insanın gözaltına alınması rutin bir hal aldı. 1 Nisan terörü, yaygın şekilde sürdürülürken, bu hafta içinde yeni baskınlar gerçekleştirildi.

1 Nisan Terörü Okmeydanı'nda

Arama kararını ne için aldığının ne önemi var; Baskın yap hepsine, fırlat gaz bombalarını, kır kapıları ve taşı işkencehanelere herkesi; nasıl olsa onlar devrimci!!!

Okmeydanı'nda bir bina, aynı binada; İstanbul Gençlik Derneği, Okmeydanı Halkının Sesi Gazetesi, Gençlik Gelecektir Dergisi'nin teknik işlerinin yapıldığı Yeniden Özlem Yayıncılık var.

Okuyun şu hukuksuzluğu ve AKP iktidarının gerçek yüzünü, demokratikleşme yalanlarının nasıl daha büyük baskıları gizlemek için uydurulduğunu ve sürdürüldüğünü görün:

8 Haziran günü yüzlerce polis kapıya dayanarak "arama yapacağız" diyor. Arama izninin nasıl bir hukuksuzluk ve keyfilik içinde DGM tarafından verilmiş olduğu bir yana, bu karar da binanın giriş katında bulunan İstanbul Gençlik Derneği için alınmış. Ama polis, "gelmişken" binadaki bütün kurumları basmak istiyor. Burjuva basının o manşetlerle duyurduğu "haklar" gereği, "bu durumda avukatları gelmeden kapıyı açmayacaklarını" belirten dergi ve dernek çalışanlarının, "hukuk uygu-

İstanbul Gençlik Derneği için "arama kararı" alan polis, arama kararı olmayan kurumlara gaz bombası attı, baskın yapmak istedi, insanları gözaltına aldı.

"TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU?" sorusunun cevabını polis veriyor. Bu polis 1 Nisan'da sahte belgeler düzenleyerek insanları tutuklattı, dernekleri kapattı. AKP iktidarının nasıl bir hukuksuzluğu herkesin gözleri önünde sürdürdüğü şimdi görülecek mi?

lansın" isteği gaz bombalarıyla cevaplanıyor.

Hukuk mu diyorsunuz; alın gaz bombası! Polis kapıları balyozlarla

kırmak istiyor, olmayınca, 'arama izni' olmayan Y. Özlem Yayıncılığa gaz bombaları atıyor. İçeride sadece iki kişi var, dışarıda yüzlerce sivil ve resmi polis. Kurumun avukatlarının müdahalesiyle sadece İstanbul Gençlik Derneği'nde arama yaptıktan sonra giden polis, pervasızlığını ve hukuksuzluğunu sürdürdü. "Şimdi arama izni alıp geleceğiz" tehditlerini savurarak gitti.

Dernek içinden gözaltına alınan Serpil Aslan, Dilber Aydın gözaltına tutulurken, derneğin önünden gözaltına alınan İlker Boğa 1 saat sonra bırakıldı. Yine aynı saatlerde Okmeydanı Halkevi basılarak, burada misafir olarak bulunan, Okmeydanı Halkının Sesi Gazetesi çalışanları Nihat Özcan ve Özkan Yusuf gözaltına alındılar, Yusuf 1 saat sonra serbest bırakılırken, Nihat Özcan halen gözaltında.

Polis açıkça, "EVET BİZ HİÇBİR DAYANAĞI OLMADAN KEYFİ ŞEKİLDE, DGM'NİN İSTEDİĞİMİZDE VERDİĞİ ARAMA KARARINA DAHİ GEREK DUYMADAN İSTEDİĞİMİZ YERİ BASMAK İSTİYORUZ" diyor. Olmayınca da, (ki çoğu zaman avukat müdahalesi de işe yaramaz) O ZAMAN KARARI ALIR, HUKUKSUZLUĞUMUZU SÜRDÜRÜRÜZ diyebiliyor.

Türkiye'de hukuk yok mu? sorumuzun cevabını polis veriyor!!!

Gözaltı ve Tutuklamanın 'Matbu'

Gerekçesi: "Diskette Adın Var!!!"

Rutinleşen bir açıklama: "Bugün şu kadar kişi gözaltına alındı, falanca kişiler sahte belgelere dayanılarak tutuklandı"... Türkiye'nin dört bir yanında gözaltılar, tutuklamalar sürüyor. Resmen "matbu" hale gelmiş gerekçeler tekrarlanıp duruyor; "diskette adın var...", "ifadelerde adın geçiyor"...

AB'nin desteğiyle yaratılan 'uluslararası DHKP-C operasyonu' yalanı altında süren 1 Nisan terörünün geçen haftaki bilançosu şöyle:

1 Haziran'da Esenler Temel Haklar Yönetim Kurulu üyesi Savaş DOĞAN sokak ortasında yaka paça gözaltına alındı. 3 Haziran günü de TAYAD çalışanları Hasan KOCAMAN ve İbrahim ÇUHADAR Ortaköy'de gözaltına alındılar.

4 Haziran günü sabah 04:00 sıralarında bir çok TAYAD'lı Ailenin evleri basıldı. Suzan AKÇA, Fadime TEZGEL, Gönül AKPINAR ve Enver GÜNDÜZ isimli 65-70 yaşlarındaki ana ve babalar evleri de aynı pervasızlıkla aranıp, aileler taciz edile-

AKP'nin Terör Günü

Gençlik Gelecektir Dergisi'nin teknik işlerinin yapıldığı Yeniden Özlem Yayıncılık'ın da bulunduğu binadaki tüm kurumların dışında, 8 Haziran günü polis tarafından bir çok kurum basıldı.

Dicle Haber Ajansı (DİHA) Merkez Bürosu, Genç Bakış ve Özgür Halk Dergileri, Okmeydanı Halkevi, Ovacıklılar Derneği ve Sosyal Ekolojik Dönüşüm Dergisi'ne baskın düzenlendi. DİHA'dan 20 kişi gözaltına alınırken, Özgür Halk'tan da çok sayıda yayına el konuldu ve 6 kişi gözaltına alındı.

AKP iktidarı ne kadar çok demokratikleşiyoruz derse, ne kadar çok bu yönde yasalar çıkarılırsa, baskılar ve baskınlar o kadar çoğalıyor. Demokratik kurumlara yönelik bu baskınlar, Avrupa Birliği'nin de onayı ile gerçekleşmektedir. Demokratikleşme, basın özgürlüğü böyle sağlanıyor; **“dernekler vitrinim olacak, basın benim dediklerimi yazacak, muhalefet yapar gibi yapacak”** deniliyor. Bu sınırların dışına çıkanlara ise, baskılardan baskı beğensin.

Bu baskın ve gözaltıları “NATO Zirvesi” ile açıklamak tek başına yeterli değildir. Elbette bu da bir etkidir, daha doğrusu, polis bunu fırsat olarak kullanmakta, kamuoyuna böyle yansıtmak işine gelmektedir. Bu arada da protesto edenlere ve etmeye hazırlananlara gözdağı verilmektedir. Gerçek amaç ise, demokratik kurumları çalışamaz hale getirmek, tasfiye etmek, sindirmektir.

Yansıdığı biçimiyle; DİHA, Genç Bakış ve Özgür Halk Dergileri'nin baskın gerekçesi “KADEK terör örgütü ile ilişkili olmak.”

Bu gerekçeyi binlerce kez duyduk. En son 1 Nisan operasyonlarına da “DHKP-C operasyonu” adı verilmişti. Basılan kurumların yasal, demokratik kurumlar olduğu biliniyor. Gerektiği düzeyde ve biçimde tepki gösterilmediğinde örnekler çoğalacaktır. Yakında başka kurumlar için de sahte belgeler düzenlendiğinde kimse şaşırmamalı ve bugünü düşünerek sormalıdır; “o zaman ben ne yaptım?” diye.

AKP iktidarının, AB ile sürdürdüğü diyaloglu demokratikleşiyormuş gibi yapma oyununun bir bölümünü de bu baskın ve hukuksuzluklar oluşturuyor. Devrimci, ilerici muhalefetin bastırılması, sindirilmesi ve düzeni birer vitrin olmayı kabul etmeyenlerin tasfiye edilmesi “AB'ye uyum” sürecinin bir parçasıdır. Bu terör AKP-AB ortaklığı ile sürdürülmektedir. Dikkat edin, bu hukuksuzluklara ilişkin hiçbir AB açıklaması, AKP'ye eleştiri, baskı yoktur. Emperyalizm için “doğal” olan da budur. AB'ci sol, aydın kesimler de bu oyunun figüranı olmayı kabul etmiş, hatta zımnen destekçisi durumundadırlar.

rek gözaltına alındılar. Aynı gün Elif KAYA, Onur ÜRBAY ve Harika YILMAZ ile Bağcılar'da yasal el ilanı dağıtan Edip TARHAN ve Bülent YENİCE; ayrıca Münire DEMİREL gözaltına alındılar.

Bu hukuksuzluk ve terör tablosunun sonucunda, dergimiz yayına hazırlandığında gözaltına alınanlardan İbrahim ÇUHADAR, Münire DEMİREL ve Onur ÜRBAY sahte belgelere, “diskette adın var... ifadede adın geçiyor” gibi hiçbir hukuki dayanağı olmayan gerekçelerle tutuklandılar.

TAYAD'lı Aileler, TAYAD üyelerinin evlerine yapılan baskınla ilgili olarak yaptıkları açıklamada, gözaltıların serbest bırakılmasını isterken, *“Bu kez hedef alınanlar evlatları hapishanelerde katledilen, sakat bırakıldığı için tahliye edilen ya da halen hapishanelerde olan TAYAD'lı Ailelerdi.”* dediler.

AKP'nin Polisi: “Temel Haklar'a Gidersen Dilini Keseriz”

Sahte belgeler düzenleyip dernekleri kapatan, insanları tutuklayan AKP'nin polisi, hukuksuzluklarını ülke genelinde sürdürüyor. Elazığ'da lise öğrencisi Şenay Kartal, ev telefonundan aranarak *“Temel Haklar'a bir daha gidersen bacaklarını kırarız, dilini keseriz”* denilerek tehdit edildi. Kimin tehdit ettiği elbette sır değil.

Bu ülkede **kim** demokratik mücadeleye düşman-sa;

Kim, komplolar kuruyor, sahte belgeler düzenliyor, işkenceler yapıyorsa;

Kim, yoksulluk sürsün, Ağası Sabancıların düzeni ebedi olsun diye halkın örgütlü olmasını istemiyorsa;

Kim, gençler hak arayan, örgütlenen, vatansever olmasın, uyuşturucu ve fuhuş batağında yok olsun istiyorsa;

Kim, kendi yasalarını dahi hiçe sayıyor, hukuku “önünde engel ve zararlı” olarak görüyor ve çiğniyorsa; insanların yasal bir derneğe gitmesini bacak kırıp dil keserek engellemek isteyen **odur**.

Bu Dergi Yasal, Ama Dergiyi Ziyaret Etmek Büyük Suç!

İzmir muhabirlerimiz, 4 Haziran günü sabah saatlerinden başlayarak, dergi bürosu önünde 20'ye yakın sivil polisin aleni olarak beklediklerini duyurdular. Dergiye gelenleri tedirgin etmek ve adeta orası yasadışı bir kurummuş havası yaratmak için yapılan bu uygulama yeni değildir. Mevcut yasalarla çıkan bir dergi olması, ya da aynı yasalara dayanarak kurulan bir demokratik kitle örgütü olması, hiç önemli değildir. Yasal bir dergi bürosunun önünde 20'ye yakın terör polisi ne yapar? Türkiye'de demokrasıcılık oyunu böyle oynanıyor. Dernek kurabilir, gazete-dergi çı-

karabilirsin, ama muhalifsen, devrimci düşünceleri savunuyorsan, çalıştırmam. Politika bu.

İzmir temsilcimiz Dursun Gökteş ve TAYAD'lı Sezgin Engin de aynı politikanın sonucu olarak sürekli taciz ve takip edilmekte. Yasadışı şekilde, demokratik mücadele veren insanları, devrimci basın emekçilerini taciz eden, AKP'nin emrindeki teröristlerin eşkalini yayınlıyoruz:

"Birinci sivil polis: 28 yaşlarında, 1.75 boylarında, beyaz tenli, İkinci sivil polis: 1.70 boylarında, top sakallı, 70 kilo civarında, 26 yaşlarında. Üçüncü sivil polis: düzgün kısa saçlı, beyaz tenli, 26 yaşlarında. Dördüncü sivil polis: 1.70 boylarında, 33 yaşlarında, kısa saçlı, kilolu".

Sormaya Devam Edeceğiz

"Türkiye'de Hukuk Var Mı?" diye sormaya ve AKP polisinin sahte belgelerle insanları tutuklayıp, derneklerini kapattığını teşhir etmeye devam edeceğiz. Gözaltıların yaygınlaştırılması, Temel Haklar'ın kampanyasının el ilanlarını dağıtanların gözaltına alınıp tutuklanmaları, sorunun ne kadar yerinde olduğunu da gösteriyor. Hukuku yok edenler, "hukuk var mı?" sorusundan korkuyor.

Tüm bu hukuksuzluk tablosunun karşısında tam bir riyakarlık tablosu da sergileniyor; AKP iktidarı, burjuva medya, kendisine solcu diyen aydın-yazar takımı, sermaye ve Avrupa Birliği'nin işbirliği ile sürdürülüyor bu aldatma. Bunun son örneği DEP'li milletvekillerinin tahliyesi ve anadilde yayın konusunda yaşanıyor. Canlı yayınlar ve reklama dönüşen kampanyalarla duyurulan bu haberlerin yanında, aynı saatlerde gaz bombaları ile basılan kurumların, yerlerde sürüklenerek gözaltına alınan insanların haberleri sansürleniyor. Çünkü bunların, "AB'ye giriş için" bir yararı yok. Aksine, yaratılmak istenen "hukuk devleti" havasını, "insan haklarındaki muhteşem ilerlemeler" demagojilerini bozuyor.

Tıpkı, milyonların yoksulluğunu gizleyip borsaların piyasaların yükselişi ile "ekonomi düzeldi" denildiği gibi; sahte belge hazırlamalar, komplo ve provokasyonlarla tutuklamalar, derneklere baskınlar ve yüzlerce insanın gözaltına alınması, onlarcasının tutuklanması gizlenip, "kürtçe yayın başladı; demokratikleştik! DEP'liler tahliye oldu; hukuk devleti olduk, Kürt sorunu bile çözüme gidiyor" aldatması kaplıyor ortalığı. Türkiye tablosu ise tam tersi, terör boyutlanıyor, sokaklarda infazlar, köylere ambargolar yaşanıyor ve 1 Nisan terörü, sahte belgeler düzenlendiği deşifre olmasına karşın sürdürülüyor.

TEPKİLER...

8 Haziran baskınları protesto edildi.

Taksim'de Protesto: Baskınlar 9 Haziran günü, Taksim'de protesto edildi. NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in ve çeşitli siyasi grupların ve KESK şubeler platformunun katıldığı eylemde, gözaltına alınanların serbest bırakılması istenirken, "NATO'nun bahane olduğu" ve amacın muhalifleri sindirmek olduğu belirtildi. Açıklamada, DGM tarafından hazırlanan ve 30 kitle örgütünün adını içeren listeye göre bu baskınların gerçekleştirildiği dile getirildi.

ÇHD'de Açıklama: ÇHD'de binasında yapılan basın toplantısında baskın protesto edildi. Açıklamaya, baskın yapılan kurumlar ile sosyalist basın ve DKÖ'lerin katıldı.

TAYAD, "İSRARLA SORUYORUZ: TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU? POLİS DERNEKLERİ, DERGİLERİ, GAZETELERİ BASIYOR" başlığıyla yaptığı açıklamada, 1 Nisan'dan bu yana süren hukuksuzluğu, faşizmin terörünü anlatarak, son baskın ve gözaltılar konusunda da şöyle dedi:

"Susmak bu saldırıları onaylamaktır. Susmak hergün yeni komplo senaryoları yazılmasına göz yummaktır. Susmak yarın tutuklanıp, yasadışı örgüt üyesi ilan edilerek yıllarca F tipi hücrelerde yaşamaktır. Bizler TAYAD'lı Aileler olarak bu baskınları bir kez daha protesto ediyoruz."

KESK Genel Merkezi, Haber-Sen, Tüm-Bel-Sen ve Eğitim-Sen tarafından yapılan açıklamalarla, baskın ve gözaltılar kınandı.

Devrimci Demokrasi tarafından yapılan açıklamada, "AKP hükümetinin başbakanına soruyoruz; sizin yaptığınızın adı ne? Devlet terörü mü?, AKP terörü mü? yoksa NATO terörü mü?" denildi.

Alinteri tarafından, baskınların sürdüğü saatlerde yapılan açıklamada, "Gençlik Gelecektir Dergisiyle dayanışmak için büronun önünde toplanma" çağrısı yapıldı.

ESP, baskınları "Devletin NATO karşıtı kişi, kurum ve muhaliflere yönelik saldırıları ortamı terörize etme, germe çabasıdır." şeklinde değerlendirdi.

İHD İstanbul Şubesi tarafından yapılan açıklamada baskınlar, "Güvenlik 'Devlet Terörü'ne Dönüşüyor" denilerek kınandı.

EMEP ve SDP tarafından yapılan açıklamada, "NATO ve Bush Karşıtı Birlik bileşenlerine karşı yapılan baskıları şiddetle protesto ediyoruz." denildi.

Ayrıca, Temel Haklar Dernekleri, Gençlik Gelecektir Dergisi, Bağcılar Karanfiller Kültür Merkezi ve çok sayıda DKÖ ve sosyalist basın gözaltı ve baskınları protesto eden açıklamalar yaptı.

Sayı 6

7

13 Haziran
2004

Türkiye ve Avrupa’da; gösteriler, açıklamalar, onlarca pankart, onmilyonlarca el ilanının sorusu ve gerçeğin karşısında

AKP İKTİDARI VE AVRUPA SUSUYOR

Temel Haklar tarafından başlatılan "Türkiye’de Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor” kampanyası, Türkiye ve Avrupa’da asılan onlarca pankartla, yapılan basın açıklaması eylemleri, dağıtılan onmilyonlarca el ilanı-kuşlama ile sürüyor. Milyonlar, bu ülkede yaşanan hukuksuzluğu duyar, öğrenirken, hukuksuzluğun sahipleri hâlâ suskun. Susarak, gerçekleri unuttururum diye düşünenler hep yanıldılar.

Grup Yorum Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda Eylem Yaptı

Grup Yorum elemanları; 4 Haziran günü Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda yaptıkları eylemle, “Bu ses hiç susmayacak: Grup Yorum’a Özgürlük” dediler.

“Türkiye’de Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor” yazılı pankart açan Grup Yorum adına açıklamayı yapan Özcan Şenver, tutuklanan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi.

Grup Yorum üzerindeki baskılara değinen Şenver, Muharrem Cengiz’in 5 Mart günü tanık olarak katıldığı duruşmada sanık durumuna getirilerek tutuklandığını, Ali Aracı’nın ise 1 Nisan günü İdil Kültür Merkezi’nde gözaltına alınıp tutuklandığı hatırlattı. *“Bu hukuksuzluğa son verilmelidir! Eğer delillerine bu kadar güveniyorlarsa bunu kamuoyuna açıklasınlar. Bu hukuksuzlukla, onlarca insan tutuklandı. Dernekler, kitle örgütleri kapatıldı.”* diyen Şenver, konuşmasının sonunda, Muharrem Cengiz’in 9 Haziran’daki duruşmasına çağrı yaptı. Grup Yorum elemanları açıklama sonrasında "O duvar" isimli şarkılarını seslendirdiler.

İzmir’de Mahkeme Önünde Gösteri

1 Nisan sahte belgeleri ile İzmir’de tutuklanan İzmir Temel Haklar başkanı Nurhan Yılmaz, Temel

Haklar çalışanı Sadık Eroğlu, İzmir Gençlik Derneği başkanı Ozan Anar ile TAYAD’lı

Sabahattin Filazoğlu’nun duruşmaları 3 Haziran günü İzmir DGM’de yapıldı. Av. Behiç Aşçı, yapılan operasyonun hukuk dışı olduğunu, delil dediklerinin asılsız olduğunu belirterek tahliye talebinde bulundu. DGM hukuksuzluğun sürmesi yönünde karar alarak, talebi reddederken, duruşma 2 Temmuz tarihine ertelendi.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, DGM önünde yaptığı eylemde "Türkiye’de Hukuk Yok! Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor İnsan Tutukluyor" yazılı pankart açarak hukuksuzluğu protesto etti. “Yaşasın Haklar ve Özgürlükler Mücadelemiz” sloganlarının atıldığı eylemde, HÖC adına açıklamayı Gülşah Mersinli okudu.

AKP İl Binası Önünde Eylem

Malatya’da 5 Haziran günü düzenlenen eylem, HÖC’ün yanısıra, ESP, EKB, İLPS, DHP, Gençlik Derneği, Partizan, SGD-G de katıldı. AKP il binası önünde yapılan basın açıklamasında, “1 Nisan’dan bu yana terör havası yaratmak için AKP hükümeti Avrupa’nın desteğini alarak büyük operasyona başladı. Polisin hazırladığı sahte belgelerle, provakasyonlarla çeşitli dernek, yasal yayın organları, kültür merkezleri basıldı, insanlar tutuklandı, dernekler kapatıldı” denildi. Bu baskıların gerekçesi gösterilen NATO Zirvesi’ne karşı çıkmaya devam edeceklerini belirten devrimciler, “NATO’ya Geçit Vermeyeceğiz, Katil ABD İşbirlikçi AKP, Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atıldılar.

Sen misin “hukuk yok mu” diyen?

7 Haziran günü Antakya’da "Türkiyede Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor" yazılı Temel Haklar Bülteni özel sayısını Samandağ İlçesi’nde dağıtan Niyazi Harnuboğlu gözaltına alındı. Polis bölgesi olmasına rağmen, jandarma tarafından engellenmek istenen Harnuboğlu, özel sayının kendisinin de yasal olduğunu sorup öğrenmesinden sonra da keyfilik, *“burası jandarma bölgesi olsaydı gösterirdik sana”* tehdidiyle sürdü. Yapılacak belliydi; polis çağırdı. Polis de, toplatma kararının olmadığını görünce başka bir bahane ortaya atarak Niyazi Harnuboğlu’dan Temel Haklar Bülteni muhabiri kartı ve veya

izin belgesi istedi. Mutlaka bir gerekçe uydurup gö-zaltına alacaktı!

Harnuboğlu'nun demokratik hakkını kullan-makta ısrarı üzerine, polis zorla gözaltına aldı. Har-nuboğlu gözaltına alınırken, bu hukuksuzluğu pro-testo ederek, "Türkiyede Hukuk Yok Mu? Baskılar Bizi Yıldırılmaz ve İnsanlık Onuru İşkenceyi Yene-cek, Komploları Boşa Çıkaracağız" sloganlarını haykırdı. Harnuboğlu daha sonra savcılığa bile çı-karılmadan serbest bırakıldı.

Pankartlar... Kuşlamalar...

Türkiye'nin bir çok kentinde yaygın şekilde kuş-lamalar yapılarak hukuksuzluk herkese duyuruldu. Bu kuşlamalar sırasında yaşanan kimi gözaltılar, ik-tidarın Türkiye gerçeğini gizlemek için gösterdiği çabayı da yansıttı.

1 Haziran günü İstanbul **Bostancı Köprüsü** ve **Göztepe Köprüsü**'ne "Türkiye'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor İn-san Tutukluyor" yazılı 2 pankart asıldı. Bu pankart-lar birer saat köprüde asılı kaldı.

2 Haziran günü **Eskişehir'de** Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği imzalı pankart Odunpaza-nı'nda işçi servislerinin ve halk otobüslerinin kalkış noktasında asıldı. Emekçilerin ilgisini çeken pan-kart daha sonra polis tarafından indirildi

5 Haziran günü **Antakya** Temel Haklar ve Öz-gürlükler Derneği Girişimi, 8x2 metre büyüklüğün-deki pankartı Gündüz Caddesi üzerine astı.

İzmir Temel Haklar, kampanya çerçevesinde; 1 Haziran günü "Türkiye'de Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor İnsan Tutukluyor" yazılı, Temel Haklar imzalı 8x2 büyük-lüğündeki pankartları Bozyaka, Bornova ve Karşı-yaka Köprüleri'ne asarak 1 Nisan hukuksuzluğunu protesto etti. Bornova Köprüsü'ndeki pankart 3 saat boyunca asılı kaldı. 7 Haziran günü ise aynı boy ve içerikteki pankart Bornova Köprüsü'ne asıldı. 3-6 Haziran tarihleri arasında ise Bornova, Yamanlar,

Karabağlar, Limantepe, Çiğli, Güzeltepe, Gaziemir, Sarnıç, Narlıdere, Menemen, Buca, Gediz bölgele-rinde bildiriler dağıtılarak, devletin hukuksuzluğu halka anlatıldı.

Avrupa Parlamentosu Önüne 30 Metrelik Pankart Asıldı

Pankart ve kuşlamalar Avrupa kentlerinde de sürüyor. Avrupa çapında toplam 10 milyon kuş-la-ma yapılırken, bir çok kentte pankartlar asıldı. Pan-kartların tümünde, "Duydunuz mu; Türkiye polisi sahte belge düzenleyerek insan tutukluyor, dernek kapatıyor ve Avrupa bunu destekliyor" yazılı oldu-ğu ve "Tutuklu yakınları" imzaları bulunduğu öğre-nildi.

Belçika: 7 Haziran günü Belçika'nın başkenti Brüksel'de bulunan Avrupa Parlamentosu ve Avru-pa Komisyonu binalarının önüne 30 metre uzunlu-ğunda, 1,5 metre genişliğindeki pankartla Avru-pa'nın suç ortaklığı, suçlularının yanbaşınde dile getirildi. Parlamento ve Komisyon çalışanlarının il-giyle izlediği pankartın dışında da Belçika'da pan-kart ve kuşlamalar vardı. 6 Haziran günü Liege Şehri'nin merkezinde aynı sloganla asılan pankart, 6 saat boyunca asılı kaldı.

Hollanda: Rotterdam Maas Tüneli girişindeki üst geçide ve Den Haag Merkez Santraline asılan ve 7x12 metre büyüklüğünde olan pankartlarla hu-kuksuzluk teşhir edilirken, Avrupa'nın buna desteği dile getirildi. Den Haag'da asılan yerde, Hollanda İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Yabancılar Da-iresi gibi kurumların da bulunduğu, bu pankartın saatlerce asılı kaldığı öğrenildi.

7 Haziranda da **Maastricht** merkezindeki bir bi-naya aynı sloganın bulunduğu pankart asıldı.

Almanya: 3 Haziran günü; Almanya'nın başkenti Berlin'de, Köln şehir merkezinde, Dortmund Mer-kezi tren istasyonunda, Düsseldorf Eyalet Parla-mentosuna karşısında, Hamburg'da merkezi tren is-

Sayı 6

9

13 Haziran
2004

Avrupa Parlamentosu ve Avru-pa Komisyonu binalarını çok iyi bilir halkımız; ekonomik, siyasi çıkarları için faşist Tür-kiye iktidarlarına buradan destek verilir. AKP de bura-dan destekleniyor. 1 Ni-san'daki polis hukuksuzluğu-na destek kararları da burada alındı. AKP'nin terörünün üze-rini örtmek için "demokratik-leşiyorsunuz" açıklamaları buradan yapılıyor. Yalanın karşısına işte bu pankartın ifade ettiği gerçekte çıkıldı.

Viyana

tasyonu-
nun kar-
şısında,
**N ü r n -
b e r g -
Weisser**

şasıran poli, indirerek, başbakanlık binasına götür-
dü.

6 Haziran günü de, Viyana'nın ünlü Stephans-
platz Meydanı'na 10 metre uzunluğunda 15 metre
genişliğinde bir pankart asıldı. Pankartın imzasının
yanına e-mail adresi de yazılarak, halkın bilgilene-

mesine zemin hazır-
landı. Pankart bu kez
saatlerce asılı kaldı.
Ayrıca pankartın
asıldığı anda yüzbin-
lerce kuşlama yapıldı.
Avusturya gene-
linde, uluslararası ku-
rumların, Avrupa ku-
rumlarının ve yöne-
tim binalarının da bu-
lunduğu bölgeler de

Turm'da (Şehir merkezi),
Stuttgart'da, Frankfurt
ve **Manheim** kent mer-
kezlerinde, aynı sloganla-
rın yer aldığı ve 7x10
Metre büyüklüğündeki
pankartlar asıldı.

Pankartlar, en azı 1 sa-
at olmak üzere, **Köln'de**
olduğu kimi yerlerde 10
saate yakın asılı kaldı.

Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı **Dortmund**
Merkez İstasyonu'ndaki pankartın 8 saat asılı ka-
lması, Türkiyeli devrimci gruplar tarafından da il-
giyle izlendi. Hareketli bir yer olması nedeniyle Al-
manların kimisinin arabalarını durdurarak izlemesi-
ne, kimisinin pankartı arkasına alarak poz verip fo-
toğraf çekirtmesine, kamera kaydı yapmasına ne-
den oldu. Dortmund'da yaşayan Avrupalılar, diğer
Avrupa ülkelerindeki halklar gibi, nasıl bir devlet ta-
rafından yönetildiklerini ve kimlerle işbirliği içinde
olunduğunu duy-
dular.

İngiltere:

Tarihi
Londra Köprüsü-
ne asılan pankart
halkın ilgisini çe-
kerken, "Türkiye-
deki Siyasi Tutuk-
lu Aileleri" imzalı
10 metre eninde,
7 metre uzunlu-
ğunda bir pankart

Liege

dahil
olmak
üzere,
t o p -
lam 1
m i l -
y o n
ikiyüz-
b i n
kuşla-

Köln

ma yapıldığı öğrenildi.

İsviçre: Başkent Zürih'te 7 Hazi-
ran günü 7 metreye 10 metre boyu-
tunda, üzerinde Almanca "Duydu-
nuz Mu? Türkiye'de Polis Sahte Bel-
gelerle İnsanları Tutukluyor, Dernek-
leri Kapatıyor, Avrupa Birliği Bunu
Onaylıyor, Tutuklu Yakınları" yazılı
bir pankart asıldı. Şehrin en kalaba-
lık caddesi olan Bahnhofstrasse üze-
ride bulunan Glabus alış-veriş mer-
kezinin en üst katından aşağıya sar-

kıtılan pankartın içinden dağılan kuşlamalar etrafa
yayılırken çevrede bulunan insanların dikkatleri de
asılan pankarta yöneldi.

1 Nisan operasyonu kapsamında Avrupa'da ve
ülkemizde demokratik kurumlara yönelik keyfi
baskınları ve bunu onaylayan, destekleyen Avrupa-
yı protesto etmek ve Avrupalıların bilgilendirmek için
Avrupa'nın bir çok şehrindeki pankart asma ve
kuşlama eylemleri devam ediyor. Türkiye'li Politik
Tutsak Yakınları tarafından yapılan kampanya Av-
rupa'da ilgi görüyor.

Manheim

Edmonton alış-veriş mer-
kezine asıldı.

Avusturya: 4 Haziran gü-
nü başkent Viyana'da
Cumhurbaşkanlığı, Dışişle-
ri Bakanlığı ve Başbakanlı-
ğın bulunduğu meydana
tutsak yakınları tarafından
14x3 metre ebadında pan-
kart asıldı. Pankartın bü-
yüklüğü karşısında bir an

Sayı 6

10

13 Haziran
2004

Frankfurt

NATO Yıkılacak, Halklar Kazanacak!

G-8 Toplantısı'nda halklara karşı saldırı kararları alan, dünya halklarının zenginliklerini nasıl paylaşacaklarını, Ortadoğu başta olmak üzere direnişleri nasıl ezeceklerini hesaplayan emperyalistlerin en önemli silahı NATO. İstanbul'da bu saldırı kararları ve hedefler daha da netleşecek ve önümüzdeki süreçte belirleyici olacak.

Hesaplamadıkları, ya da hesaplasalar bile, "ezer geçeriz" diye gördükleri halkların direnişi var karşılarında. Ne emperyalistler arasındaki çelişkiler, ne de emperyalist devletlerin, tekellerin kendi içindeki çelişkiler; hiçbir nihai olarak halklara karşı saldırganlığın önünde engel değildir. Tek engel var; biz! Biz 6 milyarız, dünyanın ezilen, sömürülen halklarıyız.

Dünya Halkları NATO'yu tanıyor; elli yıldır vatanseverler, devrimciler NATO'ya karşı mücadele ediyor. NATO'yu, emperyalizme karşı halkların direnişlerini yükselterek yıkacağız.

Emperyalizm-halklar çatışmasında, egemenlerin silah, teknoloji üstünlüklerinin, propaganda araçlarının etki gücü nihayetinde bir yere gelip dayanıyor; o dayandığı yer, direnme karardır. Direnme kararı alan halklar geçici yenilgiler alsalar da direnişler bitmez. Irak'ta, Filistin'de, Kolombiya'da, Afganistan'da ve Türkiye'de bunun en somut örnekleri olan görkemli direnişler var. Emperyalistler masabaşı politikalarını hayata geçiremiyorlar.

İstanbul'da yapılacak NATO toplantılarına da, F tiplerinde direnen devrimci tutsakların kararlılık, mücadele ve kazanma azmiyle hazırlanmalıyız. İstanbul bugünden açık hava hapishanesine çevrildi.

"Güvenlik" adına büyük bir terör kampanyası yaşama geçiriliyor. Yollar kapatılıyor, dernekler, devrimci, sosyalist basın kuruluşlarına baskınlar düzenleniyor, NATO karşıtı gösterilere saldırılıyor.

Halklardan korkuyorlar, Türkiye'nin anti-emperyalist damarından, Mahirler'in, Denizler'in yarattığı gelenekten, F tiplerinden tüm dünyaya örnek bir direniş destanı yaratanların direnme ve teslim olmama ruhunun dışarıda onbinlerin bilincindeki etkilerinden korkuyorlar.

Korkularını büyüttümeliz.

Demokratik protesto, salt basın açıklaması değildir. Demokratik protesto hakkımızı NATO vadişi adını verdikleri gettoyu kuşatarak kullanalım. Halkların düşmanı NATO'ya İstanbul'da unutamayacağı bir ders vermek, halkların gücünü hesaba katmadan alacakları hiçbir kararın yaşam şansı olmadığını şimdiden göstermek elimizde. Onlar, halka hayatı zehir ediyor, halkların direnişlerini yok etme kararları alıyor; biz onların hesaplarını gettolarında bozalım, saldırı kararları almalarını engelleyelim. Gidip uçak gemilerinde toplanmaktan başka çareleri olmadığını göstereyim.

Halkların dünyanın dört bir yanında emperyalizme ve onların yerli işbirlikçilerine karşı sürdürdükleri savaşı, mücadeleyi; isyanlar toprağı Anadolu'dan selamlayalım. Bu toprakların, halklara karşı savaş kararlarının alındığı, bu savaşta yeni roller verilen bir ülke olmadığını göstereyim. Bulduğumuz her alanda, "NATO yıkılacak, halklar kazanacak" şiarını yükselterek halkımızı NATO'ya karşı eylemlere seferber edelim.

Sayı 6

11

13 Haziran
2004

NATO Protestoları

İstanbul'da Eylemler:

p "NATO'ya Hayır, Üsler Kapatılsın" yazılı dövizler taşıyan Bush ve NATO Karşıtı Birlik üyeleri, 5 Haziran günü Taksim Gezi Parkı'nda yaptıkları eylemde, NATO Zirvesi'nin yeni paylaşım zirvesi olduğunu belirttiler. Açıklamanın ardından Grup Yorum korusu işgal ve emperyalizm karşıtı türküler söyledi.

p Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda 5 Haziran günü NATO ve İşgal Karşıtı Platform bir eylem düzenledi. "NATO'ya Hayır Emperyalist İşgal ve Savaş Son" pankartının açıldığı eylemde, "Hapis-

hanelerde 112 İnsan öldü Duydunuz Mu?, Halkların Katili ABD Emperyalizmi, NATO Zirvesi'ne Geçit Yok" dövizleri taşındı ve "Tek Tip Elbise Giymeyeceğiz, Katil ABD İşbirlikçi AKP" sloganları atıldı.

p 1 Mayıs Mahallesi'nde, 7 Haziran'da düzenlenen yürüyüşte, NATO'nun emperyalizmin silahlı örgütü olduğunu ifade eden HÖC imzalı pankart taşındı. "Halkız Haklıyız Kazanacağız", Kahrolsun ABD Kahrolsun NATO" sloganlarıyla yürüyen HÖC'lüler mahalle meydanında bir açıklama yaptı. Polis zırhlı araçlarla mahalleyi kuşatırken, eylem "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganlarıyla sona erdi.

p 4 Haziran'da Gülsuyu'nda bir eylem yapan Haklar ve Özgürlükler Cephesi tarafından yapılan

Marşlarımız NATO'ya Karşı

İstanbul ve Adana'da NATO karşıtı platformların düzenledikleri gecede, marşlar emperyalizme karşı öfkenin sesi oldu.

NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in 6 Haziran gecesi Harbiye Açık hava Tiyatrosu'nda düzenlediği **"NATO'ya Karşı NOTA'lar"** gecesine 6 bin kişi katıldı. "NATO'ya Hayır Üsler Kapatılsın" yazılı pankartın asılı olduğu sahneye çıkan sanatçılar, eserlerini emperyalizme karşı seslendirdiler. Kitlenin sık sık "Filistin'e Özgürlük", "Irak'ta İşgale Hayır", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganları attığı geceye, Grup Yorum, Ferhat Tunç, Nurettin Güleç, Koma Çiya, Cezmi Ersöz, Atal Behramoğlu, Burhan Berken, Gökhan Birben, Emre

açıklamada *"F tiplerinde 112 insanımızı katleden, Irak'ta işkenceci ve tecavüzcü yüzü ortaya çıkan, Guantonamo'da toplama kampı kuran, Filistin'de ölüm kusan, NATO'nun ta kendisidir. NATO, ABD'dir"* denildi.

p HÖC, Kaldıraç ve ESP'nin oluşturduğu Gebze NATO ve Bush Karşıtı Birlik, 6 Haziran akşamı Gebze Ulaştepe'de meşaleli yürüyüş eylemi yaptılar. Eylemde "Üsler Kapatılsın NATO, Dağıtılsın" pankartı açıldı ve NATO'nun F tiplerinin de mimarlarından olduğu vurgulandı.

p Aralarında Alibeyköy Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin de yer aldığı bir çok dernek ve parti bir araya gelerek NATO ve Bush Karşıtı Birlik kurdular. Birlik adına ilk eylem 6 Haziran'da gerçekleştirilen ve "NATO'ya Hayır" pankartının taşındığı bir yürüyüşle yapıldı.

p NATO Zirvesi nedeniyle yurtları polis merkezi haline getirilecek olan Çemberlitaş Kız Yurdu öğrencileri 4 Haziran günü eylem yaptı. Öğrenciler, "Yurtlarımızı, İstanbul'u özgürlüğümüzü, geleceğimizi terk etmeyeceğiz" dediler.

p 9 Haziran'da İstanbul YTÜ'de yapılan eylemle NATO ve baskınlar protesto edildi. "Bizim Deniz'lerde NATO Gemisi Yüzmez" pankartı açan NATO karşıtı gençlik, İstanbul'un açık hapishane-ye çevrildiğini ve demokratik kurumlar üzerinde baskıların yoğunlaştırıldığını belirterek, "NATO'dan Çıkılsın Üsler Kapatılsın" sloganı attılar. 10 Haziranda da, Beşiktaş Kampüsü giriş kapısında toplanan YTÜ öğrencileri NATO'yu protesto et-

Saltuk, Aynur Doğan, Ruhan Mavruk, Yaşar Kurt, Hasan Cihat Örtten, İsmail Hakkı Demircioğlu katıldı.

Adana'da Emperyalizm, İşgal ve NATO Karşıtı Platform, 6 Haziran günü 'NATO ve İşgale Karşı Ortadoğu Halklarıyla Dayanışma Gecesi' düzenledi. Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu'nda yapılan geceye 1500 kişi katılırken, Grup Munzur, Vardiya ve Grup Yol türkü ve marşlar seslendirdi.

Birçok siyasi grup ve sendika, geceye pankartları ve bayrakları ile katılırken, TAYAD'lıların, "ABD Irak'ta AKP Hapishanelerde Katlediyor, Hapishanelerde 112 İnsan Öldü Duydunuz mu?" pankartı, 'izinsiz olduğu' gerekçesiyle polis tarafından içeriye almadı. '112 insan falan ölmeyi' diye bütün keyfililiğini gösteren polis şefi, pankartı izinli de olsa almayacaklarını, kesin talimat aldıklarını açıkça dile getirerek, gerçeğe ve TAYAD'a tahammülsüzlüğünü itiraf etti. TAYAD'lılar gecede pankartlarını sahnenin yan tarafına astılar. Bunun üzerine, polis indirilmesi için yeniden baskı yaptı. 'Hükümetimize hakaret ediyor' gerekçesiyle pankart polis tarafından alındı. Pankartın indirilmesi üzerine kitle "Baskılar Bizi Yıldırıamaz, TAYAD'ın Sesi Susturulamaz" sloganları atarak ıslıklar ve alkışlarla hukuksuzluğu protesto etti.

Gecede sık sık "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganları atıldı.

ti.

p Konfeksiyon İşçileri Platformu 5 Haziran'da Çağlayan Yapı Kredi Bankası önünde yaptıkları eylemde, "NATO'ya karşı mücadelede biz de varız" dediler. *"Katil ABD Ortadoğu'dan Defol, NATO'ya Geçit Yok"* pankartı açan işçiler, sloganlarla Çağlayan Meydanı'na kadar yürüdüler.

p Deri-İş Tuzla Şubesi'nden işçiler 8 Haziran'da Taksim Gezi Parkı'nda yaptıkları eylemle NATO Zirvesi'ni protesto ettiler. Eylemde, "Emperyalist İşgale Karşı Birlik, Mücadele, Zafer", "İşgale, İşkenceye, NATO'ya Hayır" yazılı pankartlar açıldı ve "NATO'ya Karşı Genel Grev, Genel Direniş" sloganı atıldı. Limter-İş de NATO karşıtı kampanyaya imza standı açarak katılıyor.

p 5 Haziran'da; Küresel BAK ve Barış Girişimi üyeleri, Saraçhane Parkı'nda bir araya gelerek NATO Zirvesi'ne "hayır" dediler. "Şehre Katil Geliyor" yazılı pankatların taşındığı eyleme 500 kişi katıldı. Eyleme ÖDP, DEHAP, KESK, Eğitim-Sen, Haber-Sen ve Özgür-Der de katılarak destek verdi. Aynı gün, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, "NATO ve Büyük Ortadoğu Projesi" konulu bir panel düzenledi.

p 6 Haziran'da; TKP'liler Kadıköy Postanesi'nden Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve TBMM Başkanlığı'na "NATO Zirvesini Türkiye'de istemiyoruz" mektupları gönderdiler. Galatasaray Lisesi önünde eylem yapan Sosyalist Dayanışma Platformu üyeleri NATO karşıtı bir açıklama yaptı. Maltepe Nato ve Bush Karşıtı Birlik, Yıldızlar Dü-

"NATO'ya Karşı En Büyük Direniş, Ölüm Orucu"

Bahçelievler NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in, 4 Haziran günü Anisa Düğün Salonu'nda düzenlediği etkinliğe 500 kişi katıldı. Irak, Vietnam, Filistin, Kosova ve Türkiye'deki işkence ve katliam resimleriyle, Mahir, Deniz ve Kaypakkaya'nın resimlerinin yanısıra, hapishaneler katliamlarının resimlerinin yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından, Temel Demirer NATO'yu anlatan bir konuşma yaptı. Demirer'in ardından Grup Nurhak, NATO'ya karşı türkülerini söyledi. TKM'nin NATO ile ilgili bir tiyatrosunun ardından TAYAD'lı Ahmet Kulaksız da bir konuşma yaptı.

Konuşmasında "iki kızımı ölüm orucunda kaybettim" diye başlayan Kulaksız, "NATO, ABD'dir, AB'dir. F tipi ni finanse edenlerdir. NATO'ya karşı en büyük direniş ölüm orucu direnişidir. Filistin, Irak ve diğer ezilen halkların yanındayız. Bu direniş örnek olarak NATO'ya İstanbul'u dar etmeliyiz." dedi. F tiplerine karşı çıkma çağrısı yapan Kulaksız, "Bayrampaşa'da 6 kadın diri diri yakılıyorsa ve insanlar sessiz kalıyorsa riyakarlık yapı-

ğün Salonu'nda panel düzenledi.

"NATO'ya Sponsorluk İşkenceye Ortaklıktır"

NATO ve Bush Karşıtı Birlik, NATO Zirvesi'nin sponsoru olan sermaye grupları önünde gösteriler yaptı. İlk gösteri 6 Haziran'da, Doğan Medya Grubu'na ait Hürriyet Gazetesi önünde yapıldı. Eylemde, "Irak'ta, Türkiye'de ve Her Yerde İşkencelerin Sorumlusu Emperyalizmdir" pankartı açılırken, "NATO'ya Sponsorluk İşkenceye Ortaklıktır" yazılı dövizler taşındı.

Açıklamada, ayrıca Turkcell, Efes Pilsen, İş Bankası, Vestel, Ülker gibi holdinglerin sponsor olduğu söylendi.

İkinci eylem ise, 10 Haziran'da, Sabancı Holding önünde yapıldı. Aynı pankart ve dövizlerin taşındığı eylemde "Sabancı Holding halkın tepkisini ve nefretini görmesi gerekir" denildi.

Antakya: Hatay NATO ve Kirli Savaş Karşıtı Platform, 5 Haziran'da Sümerler Doğu Lisesi önünde eylem yaptı. Eylemde, "NATO Defol" sloganları atıldı.

İskenderun NATO ve Bush Karşıtı Birlik, İskenderun'a getirilen Amerikan hurdalarının ölümlere yolaçması üzerine 7 Haziran günü bir eylemle bu durumu protesto etti.

Bandırma: Demokratik Gençlik İnisiyatifi 6 Haziran'da AKP önünde yaptığı eylemle, NATO'yu ve zirveye ev sahipliği yapan AKP'yi protesto etti.

Diyarbakır: Dicle Gençlik Derneği, SGD Girişimi, YDG, DGH ve Pir Sultan Abdal Derneği'nin oluşturduğu NATO'ya Karşı Gençlik Platformu, Ekinciler Caddesi'nde "NATO Dağıtılsın Üsler Ka-

yorlar. Irak için ayağa kalkanlar Ulucanlar'ı, Diyarbakır'ı niye görmüyorlar. 112 şehit verdik, direniş sürüyor. Şehitleri bile görmüyorlar. F tipi sorunu yok gibi davranıp, demokratlık kisvesiyle Irak'taki olaylara karşı ayağa kalkıyorlar" dedi.

Kulaksız'ın ardından "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atılırken, Grup Yorum Korosu, türkü ve marşlarıyla kitleyi coşturdu. Etkinlikte Bahçelievler Temel Haklar, DEHAP, ESP, Tohum Kültür Merkezi, SDP, Halkevleri yer aldı.

patılsın" imza kampanyası için bir stand kurdu. Standın kurulmasıyla polisin saldırmaması bir oldu. Saldırıda 4'ü Dicle Gençlik Derneklilerden 13 kişi gözaltına alındı. Polisin ardı arkası gelmeyen keyfi uygulamalarına, yaptığı işkencelere karşı susma hakkını kullanan öğrencilere kimlik bilgilerini saklıyorlar iddiasıyla hazırlanan sahte tutanakla ayrı bir dava açıldı. Dicle Gençlik Derneği'nin 2 yöneticisine de yine aynı bahaneyle 118 milyon lira para cezası verildi.

NATO'ya Karşı Gençlik Platformu, ertesi gün saldırıya uğradığı yerde, imza kampanyasını başlatarak saldırıya cevap verdi.

İsparta: TKP, EMEP, Isparta Gençlik Derneği, Demokratik Gençlik Hareketi ve Özgür Gençlik tarafından kurulan "Nato ve Emperyalizm Karşıtı Birlik", ilk eylemini 5 Haziran'da Kafeler Caddesinde gerçekleştirdi.

Mersin: Nato'nun bekçileri vahşice saldırdı

Mersin Gençlik Derneği'nin de yer aldığı Nato ve işgal Karşıtı Gençlik Platformu tarafından 5 Haziran'da Nato Zirvesi protesto edildi.

"NATO'ya Hayır, Üsler Kapatılsın" yazılı bir pankartla Ulu Cami önünde toplanarak Taşbina önüne yürümek isteyen gençliğe polis vahşice saldırarak 19 kişiyi yaka-paça sürükleyerek, biber gazı sıkarak gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar aynı gün çıkarıldıkları mahkemede tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

6 Haziran'da, Mersin NATO ve İşgal Karşıtı Gençlik Platformu tarafından gözaltıları protesto eden bir eylem yapıldı.

7 Haziran'da ise AKP il binası önünde "NA-

TO'YA HAYIR! KAHROLSUN EMPERYALİZM" pankartıyla bir eylem yapıldı. Eyleme Mersin HÖC, ESP ve Partizan katıldı.

Samsun: HÖC'ün de içinde yer aldığı Samsun NATO Karşıtı Platformu, 4 Haziran'da düzenlediği basın toplantısıyla eylem programını açıkladı. 19 Haziran'da yürüyüş ve miting için Valiliğe başvuruda bulunulduğu duyurulup çağrı yapıldı.

Ankara: Mamak NATO Karşıtı Birlik, 5 Haziran'da Tuzluca'yı Meydanı'nda yaptığı açıklamayla kuruluşunu ilan etti. Açıklama sırasında "Savaş ve Terör Örgütü NATO'ya Geçit Yok" pankartı açıldı. NATO Karşıtı Birlik'te, İdilcan Kültür Merkezi, PSAKD Mamak Şubesi, Emekli-Sen, ESP, EKB, Kurtuluş Sosyalist Dergi, Kaldıraç, SDP, YDG, Anadolu Kültür Derneği, EMEP yer alıyor.

BES Ankara Şubeleri, "NATO Nüfus Cüzdanı" adını verdikleri 8 sayfalık bir broşür hazırlayarak NATO'nun kanlı geçmişini ve rolünü teşhir etti.

Amasya: NATO'ya karşı Amasya Gençlik Platformu, Yavuz Selim Meydanı'nda "NATO'ya Hayır ABD Askeri Olmayacağız" yazılı bir pankartla gösteri yaptı. Amasya Gençlik Derneği'nin de yer aldığı platformun eylemine yaklaşık 50 kişi katılırken, yapılan açıklamada "Biz gençlik olarak NATO'ya, BO-P'a ve ABD emperyalizmine hayır diyoruz" denildi. Eylem sloganlar ve zılgıtlarla sona erdirildi.

Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi öğrencilerinden Arkin Hürtaş ve Nuray Çavuş, sahipsiz kargo paketinden çıkan "NATO'ya Hayır" ve "Bush Gelme" yazılı kuşlamalar nedeniyle tutuklandı.

Uşak: NATO Karşıtı Gençlik Birliği oluşturuldu. Birlikte, Gençlik Derneği, EMEK Gençliği, Demokratik Haklar Platformu, Uşak Gençlik Kültür Sanat ve Bilimsel Düşünce Derneği yer alıyor.

NATO Karşıtı Gençlik Birliği 6 Haziran'da kuruluşunu duyurmak ve zirveye karşı mücadele çağrısı

amacıyla Tiritioğlu Parkı'nda bir eylem gerçekleştirdi. Eyleme Eğitim-Sen'liler de katıldı.

Muğla: NATO ve Bush Karşıtı Muğla Üniversitesi Öğrenci Oluşumu tarafından 5 Haziran'da Konakaltı Kültür Merkezi'nde, "NATO, Emperyalizm ve Türkiye" konulu bir panel düzenledi.

Çanakkale: NATO Karşıtı Anti-emperyalist Gençlik tarafından yürütülen kampanya sonucunda bir hafta içerisinde toplanan 2 bini aşkın imza, 4 Haziran'da TBMM'ye gönderildi. İmzalar Çanakkale Postanesi'nden gönderilirken postane önünde "NATO'ya Geçit Yok, Üsler Kapatılsın" sloganı atıldı.

Eskişehir: 41 demokratik kitle örgütünün katılımıyla **NATO ve Bush Karşıtı Platform** kuruldu. 8 Haziran'da yapılan eylemle platformun kuruluşu duyurulurken, eylemlerin 26 Haziran'a kadar Eskişehir'de sürdürüleceği, sonraki günler içinse Ankara ve İstanbul eylemlerine katılacağı belirtildi.

Kocaeli: NATO ve Bush karşıtı Birlik ve İşgal Karşıtı Komiteler tarafından Belediye İş Hanı önünde yapılan eylemde, 'NATO ve Bush Defol' pankartı açıldı.

İzmir: Kuruçeşme'de 3 Haziran akşamı yapılan meşaleli yürüyüşle NATO Zirvesi protesto edildi.

Kayseri: Hunat Meydanı'nda 4 Haziran'da Gençlik Derneği'nin de yer aldığı "NATO ve Bush Karşıtı Platform" tarafından bir açıklaması yapılarak Nato Zirvesi ve zirve nedeniyle estirilen terör protesto edildi.

Malatya: Malatya NATO ve Bush Karşıtı Birlik, AKP İl Binası önünde yaptığı basın açıklamasıyla kuruluşunu ilan etti. Platform, Malatya Gençlik Derneği, Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Ezilenlerin Sosyalist Platformu, Emekçi Kadınlar Birliği, İLPS, DHP, Partizan ve Sosyalist Gençlik Derneği-Girişim tarafından kuruldu.

Resistanbul 2004'den Kampanya

Zirveyi protestoları Avrupa'da örgütleyen Resistanbul 2004, NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in eylemlerine destek vereceklerini belirterek, eylem takvimini açıkladı. ATİK, AGİF, BİR-KAR, Alintieri, Yaşanacak Dünya, Yaşamevi, Berlin Ütopya Gençlikevi, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, DHDH, ATİF, ATGİF, İTİF, HİTİF, Fransa ve İngiltere ATİK Komiteleri, İLSP-Avrupa, DHK, DGH, ADHF, FDHF, İsveç ve Avusturya ADHK, Internationale Arbeiterbamb und Jugendzentrum e.V, Berlin İşçi ve Gençlik Kültür Merkezi, Anadolu Federasyonu, TAYAD

Komite, Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu, AGİF, GİKDER, EDDD, TİD, İGKD, UDDD, EF, YKM, YAKEV, İGKD, GE, İGKD, UHE, FGİF-G, ACTİT, TİK, İGİF-G, Basel ve Zürich GİK-DER, AKM imzalarıyla yayınlanan eylem takvimi şöyle:

- 19 Haziran: Rotterdam'da stand
- 20 Haziran: Rotterdam Anadolu Kültür Merkezi'nde "NATO Zirvesi ve BOP" paneli
- 26 Haziran: Amsterdam Dam Meydanı'ndan Amerikan Büyük Elçiliğine yürüyüş
- 28 Haziran: Brüksel Schuman Meydanı'ndan Amerikan Büyük Elçiliği'ne yürüyüş

Resistanbul'un İnternet adresi: <http://www.resistanbul.org>, Maili: resistanbul@gmx.net

BM'nin Irak Kararı: İşgalci ABD'ye 'barışı sağlama yetkisi'

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, 8 Haziran'da "Irak'ta egemenliğin 30 Haziran'da Iraklılar'a devrini öngören ve **barışın sağlanması için ABD önderliğindeki bir güce yetki veren**" tasarını oybirliğiyle onayladı.

Böylelikle, Irak'taki işgal ve kukla yönetim, BM tarafından bir kez daha tescil edildi.

ABD işgal ediyor, kukla bir yönetim kuruyor ve BM "devreye girip" işgali ve kukla yönetimi meşrulaştırıyor.

BM Güvenlik Konseyi'nin kararı, kimilerince "uluslararası toplumun Irak'ta devreye girmesi" olarak yorumlandı. BM'nin kararının anlamı, Irak'ta uluslararası bir denetimin kurulması değil, ABD denetiminin "uluslararası" bir kuruma onaylatılmasıdır.

Gerek G-8'de alınan kararlar, gerekse de BM'de tüm emperyalistlerin onayıyla çıkan bu karar, Amerika, Avrupa ve Rusya arasında Irak pazarından pay kapma konusunda asgari bir anlaşmanın sağlandığını gösteriyor; tabii "aslan payı" ABD'nin olmak üzere. BM çatısı altında hala emperyalistler arası çelişkiler sürmektedir elbette. Bu anlamda BM'nin tam olarak Amerikan imparatorluğunun hizmetinde kullanılması her zaman mümkün olmamaktadır.

Ancak bu kararda ABD, bazı tavizler vermiş gibi görünse de, kararın özü, ABD politikalarının ve Amerikan imparatorluğunun onaylatılmasıdır.

Karar, her kelimesinden de görüleceği gibi, **hukuksuz, adaletsiz ve gayri-meşru** bir karardır. Irak'ı işgal eden güce "Irak'ta barışın sağlanması için yetki" veren bir kararda hukuk-

tan, mantıktan, meşruluktan sözedilebilir mi?

Ülkelerin kaderi üzerine kelime oyunları

Karar tasarısı zaten ABD ve İngiltere tarafından sunulmuş, üzerinde önemsiz kimi değişikliklerle de kabul edilmiştir. Mesela bu değişikliklerden biri şöyle gerçekleşmiştir.

ABD ve İngiltere'nin tasarısında, ABD'nin "yetkiyi Iraklılara devrettikten sonra", düzenleyeceği askeri operasyonlarda hükümetin "görüşlerini almak"tan" sözediliyordu.

Fransa, Rusya ve Almanya ise, 30 Haziran'dan sonraki askeri operasyonlarda geçici hükümete veto hakkı verilmesini istedi. Sonunda "uzlaştılar; Irak hükümetine veto hakkı tanınmadı, askeri operasyonlarda hükümetle "tam uzlaşma sağlanması" şeklinde bir ibare konuldu.

Düşünün, hem yönetimin Iraklılara devredildiğinden sözediliyor, hem de o Irak hükümetinin kendi topraklarında ya-

bancı bir güç tarafından gerçekleştirilecek askeri operasyonlarda söz, veto hakkı yok!

"Yönetimin Iraklılara devri", direnişi zayıflatmak için bir oyundur sadece. BM de bu oyunun aleti olmuş, bu oyunu meşrulaştırmaya çalışmıştır.

BM kararına göre mesela "ülkenin yeni yöneticilerine uluslararası güce istedikleri an ülkeyi terk etmeleri emrini verme hakkı" da tanındı. BM kararının alındığı gün Irak'a atanan yeni Başbakan İyad Allavi, yabancı askeri güçlere **ihitiyaçlarını oldugunu** açıklıyordu. Sanki ABD'ye çık git dese, ABD dinleyecek!

İşbirlikçi, 'Iraklı' değil, 'Amerikancı'dır

Önceki Irak Geçici Hükümet Konseyi üyelerinin çoğu, işbirlikçilik görevi biter bitmez Irak'ı terketti. Çünkü ABD işleri bitince onları defterden siliverdi.

Özel korumalardan, dolgun maaşlardan yoksun kalan kukla hükümet üyeleri, hemen kendilerini Irak dışına attılar.

Onlar bu kadar Iraklıydı, yeniler de ancak o kadar Iraklı; işte **yönetimin Iraklılara devri** senaryosunun içyüzü.

ABD, Irak'ta en iyi bildiği örgütlenmeyi kuruyor: KONTRGERİLLA!

Devasa askeri gücüne, ileri teknoloji askeri donanımına rağmen direnişçiler karşısında kayıp vermekten kurtulamayan, direnişi kısmen de olsa geriletmeyi başaramayan ABD, işbirlikçilerden oluşacak bir kontrgerilla gücü oluşturma kararı aldı.

Klasik kontrgerilla talimnamelerinde yazıldığı gibi, oluşturulacak bu özel birlikler, "dire-

nişçilere karşı direnişçilerin taketiklerini kullanacak" ve tabii "tamamen Iraklılardan oluşturulacak". Amerikan işgal komutanlarının yaptıkları açıklamalara göre, bu kararın alınmasında özellikle Felluce'de aldıkları yenilgi belirleyici olmuş.

Irak Ulusal Görev Gücü (IUGG) adı verilecek bu birliklerin ne yapacağı malum; halka karşı her türlü kontrgerilla yöntemini uygulayarak direnişi zayıflatmaya çalışacaklar. Kontrgerilla birliklerinin oluşturulmasına bin kişiyle başlandığı, sayının 7 bine çıkarılmasının amaçlandığı belirtiliyor.

G-8 ABD ve Avrupa, Ortadoğu'yu ele geçirmede anlaştı

Emperyalistler masa başında kararlar alırlar, ama aldıkları kararlar, her seferinde halkların barikatına çarpar

G-8 Zirvesi, 9 Haziran'da ABD'nin Sea Island bel-desinde toplandı. G-8, sekiz büyük emperyalisti simgeliyor. Kendilerini "*Dünyanın efendileri*" olarak görüyorlar. Bu nedenle de, dünyanın her tarafında neyin nasıl olacağını belirleme hakkını da kendilerinde görüyorlar. G-8'in bu yıl ki gündemi de zaten bunu yansıtıyordu.

Gündem, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'ya "çekidüzen" vermektir. Kullanılan yaygın deyişle Büyük Ortadoğu Projesi'ne son şekli verilecekti. ABD'nin oluşturduğu projeye Avrupa emperyalistlerinin güya bazı eleştirileri vardı. Eleştirilerinden biri "*dışarıdan dayatmayla yeniden yapılanmanın olmayacağı*" idi. Aslında "dayatma" emperyalizmin karakteri gereğiydi. Avrupa'nın BOP'a muhalefeti, "pazarlık" amaçlı muhalefetti. Nitekim G-8 Zirvesi sonucunda yapılan açıklamalardan anlaşılıyor ki, pazarlıkta en azından belli noktalarda anlaşma sağlanmış ve Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı yeniden yapılandırma planı yürürlüğe konulmuştu. (Büyük Ortadoğu Projesi'nin adı bu toplantılar öncesinde Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi'ne -GOKAP- dönüştürüldü.)

Avrupa emperyalistlerinin "dayatmayla olmaz" eleştirisi(!) sonucunda G-8 liderlerinin "*Sivil toplum örgütleriyle ve bölge ülkeleriyle sürekli diyalog için*

de olmaları" kararlaştırılmış. Lütfetmişler. "*Ekonomisinden siyasete, kültürden orduya yeniden yapılan-dırmayı*" öngördükleri "bölge ülkeleri"yle de lütfen diyalog içinde olacaktı. Bu diyalog kararı bile, emperyalist mantığı yeterince ortaya koyuyor.

Sanki sözkonusu ülkelerde bir yönetim yok, sanki o ülkelerin halkı yok, emperyalist efendiler, Sea Island'da masa başında oturmuş, o ülkeleri "yeniden yapılandırıyor"lar.

İlmlî islam, efendilerinin huzurunda

G-8 toplantılarının bir kısmı, bu kez 8 emperyalistin dışında, işbirlikçileri de içerecek şekilde yapıldı. Türkiye, zirveye "*demokratik ortak*" sıfatıyla, Afganistan, Bahreyn, Cezayir, Ürdün ve Yemen de, "*bölgesel ortak*" olarak çağrıldı. Mısır ve Tunus ise çağrılı olmalarına rağmen, daveti reddettiler.

"*Demokratik ortak, bölgesel ortak*" kavramları uydurmadı tabii; işbirlikçilerin konumunu gizlemek için uydurulmuştu. Düpedüz emperyalistlerin taşeronu olarak çağrılmışlardı oraya.

Tayyip Erdoğan'ın G-8'e niye çağrıldığını Bush'un Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice, şöyle açıklamıştı: "*Başbakan Recep Tayyip Erdo-*

Irak'ta 7 Türkiyeli rehin alındı

Uyarı, AKP'nin işgal ortaklığıdır!

Irak'ta 7 Türkiyeli işçi, işgalci Amerika'ya hizmet eden şirketlerde çalıştıkları için direnişçiler tarafından kaçırılarak rehin alındı.

İşçileri rehin alan Birleşik Silahlı Irak Direnişi adlı örgüt tarafından yapılan açıklamada "*Müslüman Türkleri işgal güçleriyle çalışmayı reddedersek Iraklı Müslüman kardeşlerine destek vermeye, Türk firmalarını işgal güçleriyle anlaşmalarını ip-*

tal ederek personelini Irak'tan çekmeye çağırıyoruz" denildi.

Açık ki, Türkiyelilere yönelik rehin alma eylemlerinin nedeni, AKP'nin işgal ortaklığı politikasıdır. Buna rağmen Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, rehin olayı üzerine gayet pişkin "*Irak'a en çok insani yardımı Türkiye'nin yaptığı*" belirterek "o açıdan Türklere karşı bu davranışı çok büyük bir yanlış olarak görüyoruz" diyordu. **Peki ABD'ye verdiğiniz destek?** Amerikanın işgalci, katliamcı askerlerine limanlarınızı, hava sahanızı açmanız? İşkenceci Amerikan askerlerine İncirlik'te "dinlenme tesisi" imkanı sunmanız?..

Gül ne kadar demagoji yaparsa yapsın, Irak direnişçilerinin Türkiye'ye, Türkiyelilere yönelecek her eyleminin, rehinelerin canına gelecek zararın da sorumlusu AKP'dir.

ğan'dan, 'nüfusunun çoğunluğu Müslüman olan bir ülkenin laik bir demokrasi geliştirmedeki başarısını' dinleyeceğiz..."

Yani daha açıkçası, nüfusun çoğunluğu müslüman olan ülkelerin nasıl Amerikanlaştırılacağına örneği ve başka ülkeleri Amerikanlaştırmanın taşeronu olacaktı AKP iktidarı.

Tayyip Erdoğan'ın Mısır ve Tunus gibi "daveti reddetme" tavrını gösteremeyip koşu koşu kendisine verilecek görevi almaya gittiği gerçeğini gizlemek için burjuva medya, Erdoğan'ın orada nasıl dünya liderlerine "dünya barışı" konusunda ders verdiği, Türkiye'ye BOP'ta "eşbaşkanlık" rolü verildiği gibi haberler yaptılar.

Ne ortağı, ne eşbaşkanlığı?

Dünyanın emperyalist efendileri, yaptıkları protokol düzenlemesiyle bile **kimin efendi, kimin ortak, kimin uşak** olduğunu gayet kaba bir biçimde göstermişlerdi: "G-8 liderleri bando eşliğinde kırmızı halı üzerinde karşılanırken, Türkiye ve diğer katılımcı ülkelerin liderleri taş zeminde yürütüldüler."

Milliyet gazetesi bu durumu "Demokratik ortağı'mız' Amerika'dan protokol ayıbtı" diye verdi. Oysa ortada bir "ayıp" yoktu; gerçeğin kaba bir biçimde

gösterilmesi sözkonusuydu.

Emperyalistlere uşaklığı kabul edenlerin ilk aşılınması değildir bu, ve son da olmayacaktır. Emperyalistler gerektiği zaman uşaklarını pohpohlar, gerektiğinde de haddini bildirirler.

Türkiye'ye "eşbaşkanlık" verildiği söylenen "Demokrasi Yardım Diyaloğu" adlı kuruluş ise, amacı "**bölge ülkelerine piyasa ekonomisini yerleştirmek**" olan bir mekanizmadır. "Piyasa ekonomisinin yerleşmesi" o ülkenin IMF'ye, Dünya Bankasına, emperyalist tekellere kapılarını sonuna kadar açması olduğuna göre, AKP'nin üstlendiği rol de daha netleşiyor. IMF'nin, emperyalist tekellerin Ortadoğu ülkelerine karşı kullandığı "koçbaşı" olacak AKP iktidarı. Bu da AKP'ye yakışır!

Amerika ve Avrupa emperyalist liderleri, Sea Island'da oturup Ortadoğu ve Kuzey Afrika'ya "**demokrasi ve refah götürme kararı**" aldılar. Bu sadece onların "niyeti"dir. Irak, ABD'nin getirdiklerini kabul etmedi. Öteki Ortadoğu ülkelerinde de emperyalistleri bekleyen direniştir. Eğer emperyalistler, masabaşlarında karar alır gibi kolayca istediklerini yapabilmış olsalardı, şimdi dünyada tek bir direnişten söz edilemez olurdu.

Sayı 6

17

13 Haziran
2004

AKP gibi bir iktidarı bulan ABD istiyor da istiyor; "İncirlik'te hiç bir kontrol istemiyoruz"

Afganistan için asker verin. Afganistan'a helikopter gönderin, tank gönderin... ABD'nin istekleri bitmiyor. Bush 26-27 Haziran'da Ankara'ya yapacağı ziyarete de istekler paketiyle geliyor. Bugünden ise İncirlik'e ilişkin istekler paketi yansıdı basına. Bakın neler istiyorlar?

- **İncirlik Üssü'ne konuşlanacak uçaklar için bildirim zorunluluğunun kaldırılması,**

- **Türk komutanın yetkilerinin sınırlandırılması,**

- **U-2 casus uçaklarının Türkiye üzerinden geçişinin sağlanması,**

- **İki filoyla (48 adet F-16 uçağı) sınırlandırılan uçak sayısındaki sınırlamanın kaldırılması,**

- **İki bölüklük kara birliği ve uzun menzilli helikopterlerin İncirlik'te konuşlandırılması...**

Gerçekte İncirlik'i ABD zaten oldukça sınırsız kullanıyor. Ama ABD bunun yasal olarak da böyle olmasını istiyor. İncirlik'te, NATO-ABD üslerinde "Türk komutanların" ne kadar hükmü var ki zaten? İki örnek herşeyi anlatıyor:

1964'te Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Refik Tulga, Trabzon'daki Amerikan üssünü

ziyaretini anlatırken, Amerikalı komutanın kendisine kantini, mutfağı gezdirdiğini söyler. Refik Tulga, tel örgüyle çevrili gerçek üs bölgesine girmek ister, ama Amerikalı önünü keser: "**Giremezsiniz! Buraya ancak Amerikan uyruklu kişiler girebilir!**" Refik Tulga ısrar eder, "**bu hükümlerlik haklarımıza tecavüz değil mi?**" diye sorar... Amerikalı komutanın verdiği cevap şöyledir: "**Ama ikili anlaşmalar var... Bir viski almaz mısınız sayın Paşam?**"

Bir başka örnek; İncirlik'te görevli Türk Meydan Komutanı'na "**burada uçuş yapan, kanatları çok geniş ve tekerlekleri olmayan planör gibi uçak nedir**" diye sorulur. Türk Meydan Komutanı'nın cevabı şöyledir;

"Evet böyle bir uçak var. Zaman zaman uçuş yapıyor, fakat biz ne yaptığını bilmiyoruz. Amerikalılar uçuştan biraz önce hangardan çıkıp pist başına getiriyorlar, oradan havalanıyor (...) bizden kimseyi yanına yaklaştırmıyorlar."

AKP gibi Amerikancı bir iktidar işbaşında oldukça, ABD'nin isteklerinin sonu gelmeyecektir. Sonuçta **tüm Türkiye'yi üs** olarak isteyeceklerdir... Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Tutsaklardan Açıklama:

F Tiplerinde yoğunlaşan işkence, dayak ve baskılar! Ceza İnfaz Kanunu Çıkmadan Uygulaması Başladı

F tiplerindeki Devrimci Tutsaklar adına; **Ercan Kartal, Kenan Güngör, Yunus Aydemir, M. Aytunç Altay, Tuncay Kurtbaş, Bayram Kama, Erol Turan, Hasan Rüzgar, Erol Kangal, Ahmet Karayel** imzasıyla 10 Haziran'da yapılan bir açıklamada "F tiplerinde tecrit tüm katılığıyla sürdürülürken, işkence, dayak uygulamalarında son dönemde daha da bir artış görüldüğü" belirtildi.

"Tutsaklara karşı her türlü ezayı, cezayı, işkenceyi yasallaştırmak zihniyetiyle hazırlanan Adalet Bakanlığı'nın hazırlamış olduğu Ceza İnfaz Kanunu Tasarısı, daha yasalaşmadan, uygulaması başlamıştır." denilen açıklamada aşağıdaki işkence olayı, işkencenin son örneklerinden biri olarak anlatılıyor:

"Özel izolasyon hücresinde işkence!"

14 Mayıs 2004'te Edirne F Tipi Hapishanesi'nde 1. Müdür Emrullah Turan ve 2. Müdürün emrindeki kalabalık bir gardiyan güruhu, A-4/11 no'lu hücreye bir baskın düzenlediler.

Baskında, hücrede kalan tutsaklardan **Sadık Çelik** koridora çıkarılarak yere yatırılmış, boğazına gardiyanların ayaklarıyla basılmış, dayak atılmış ve daha sonra özel yapılmış, her tarafı süngerle kaplı izolasyon hücreğine götürülerek burada fiziki işkence yapılmıştır.

Aynı hücrede kalan **Bekir Şimşek ve Veysel Şahin** de dayaja maruz kalmışlardır.

İzolasyon odasında üzerindeki giysiler soyu-

larak bekletilen **Sadık Çelik**, bir süre sonra hücrelerine geri getirilmiş ve ardından da 1 ay ziyaret yasağı verilmiştir.

... **Sadık Çelik** arkadaşımızın yaşadıklarında görüldüğü gibi, artık her F tipinde özel bir de "işkence odası" oluşturulmaktadır."

Açıklamanın devamında, TAYAD'ın Nisan-Mayıs Hapishaneler Raporu'nda da yer alan Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde ailelere yönelik saldırı anlatıldıktan sonra, AKP'nin demokratikleşme aldatmacasına değinilerek şöyle denildi:

"AKP, 'AB'ye uyum' imajının arkasına sığınır, zulmü artırıyor

Sansürün ve "AB'ye uyum" yasalarının arkasına sığınan AKP iktidarı, F tiplerinde başta Tek Tip Elbise olmak üzere yeni dayatmaları gündeme getirmek için fırsat kollamaktadır.

Devrimci tutsaklar, dört yıldır olduğu gibi, bundan böyle de bu baskılara direnmeye devam edeceklerdir.

AB'ye uyum yasalarıyla "demokratikleşildiği" gibi bir aldatmaca içinde gerçekleri görmez hale getirilmek istenen tüm halkımızı uyarmak istiyoruz. Bu demokratikleşme makyajları, hapishanelerde de, dışarıda da daha fazla baskıyı, zulmü beraberinde getirmektedir.

Bu nedenle nerede ve kime yönelirse yönelsin, **baskılar karşısında tavır almak, örgütlü bir mücadeleyi geliştirmek, şimdi her zamankinden önemli ve acildir.**"

Temel Haklar Bülteni Yazı İşleri Müdürü'ne Ceza

Temel Haklar Bülteni Yazı İşleri Müdürü **Gülşen Salman'a**, 20 milyar 431 milyon 500 bin lira para cezası verildi. 1 Nisan terörü sonucu tutuklanan ve halen hapishanede bulunan **Salman'a**, ceza tutukluluk koşullarında tebliğ edildi.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı basın bürosu tarafından yapılan tebligatta, 5680 Sayılı Kanuna muhalefet edildiği belirtilerek, 10 gün içinde para cezasının yatırılmaması durumunda, kamu davası açılacağı ve "suçun mahkemece sabit görülmesi durumunda cezanın yarın-

nispetinde artırılabileceği" belirtiliyor.

Hukuk dünyaya örnek hale geldi neredeyse; insan hakları dersiniz güllük güllüştür bir ülkeye ramak kaldı, bazı eğitimsiz polisleri de eğittik mi tamamdır! Örgütlenme özgürlüğünün önü düz ova gibi açık; herkes dernek kurabilir, örgütlenebilir; Basın özgürlüğü dersiniz, yasaları çıkardık herkes istediği gibi yazıyor, çiziyor, anlayacağınız gani gani bir özgürlük.

Peki nereden çıkıyor bu baskılar, gözaltılar, sahte belgelerle tutuklamalar, hukuksuzluklar, işkenceler, infazlar, yazı işleri müdürlerine cezalar?

Onlar düzene muhalif; bütün özgürlükler muhalifmiş gibi yapanlara!

Komployla Tutuklamaya Protesto

Atılım Gazetesi Ankara muhabiri **Metin Kürekçi'nin** polis-DGM komplosuyla tutuklanması, 7 Haziran günü Galatasaray Postanesi önünde protesto edildi. "Metin Külekçi Serbest Bırakılsın" dövizlerinin taşındığı eylemde, sosyalist basına baskınlar kınandı.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
üç şehit verdi...

üç ölüm orucu
direnişçisi
Ölüm yürüyüşünü
“Ya zafer, ya ölüm!”
diyerek
240 Gündür
sürdürüyorlar...

Üç şehit veren Gültekin Koç Ölüm
Orucu Ekibi'nin diğer direnişçileri:

Selami Kurnaz
(Tekirdağ F tipi)

Hüseyin Çukurluöz
(Sincan F Tipi)

Bekir Baturu
(Sincan F Tipi)

Halkın cephesindeki aydınların “tanıklık” sorumluluğu

“Onların mücadeleleri, dünyanın her yerindeki eylemcilere sarsılmaz bir örnek oluşturuyor.” (James Petras)

Amerikalı aydın, Sosyoloji Profesörü James Petras, dilimize çevrilen ve dünyadan emperyalizme karşı mücadele deneylerini anlattığı makalelerinin yer aldığı “Küreselleşme ve direniş” kitabının önsözünde böyle diyor. “Bu kitabı, insan haklarını savunan Türkiye’deki açlık grevcilerine cesaretleri, ilkeli ve disiplinli tutumlarına karşılık ithaf etmek istiyorum. Onların mücadeleleri, dünyanın her yerindeki eylemcilere sarsılmaz bir örnek oluşturuyor.”

Bir tarih yazılıyor 2000’den bu yana. Direniş ülke sınırlarını aşarak, evrenselleşen bir direnişe çoktan dönüştü. Siyasi ve pratik olarak birçok ülke devrimcisine, ilericisine örnek oluyor, ufku açıyor. Tecrit, sadece ülkemizde değil, tüm dünyada emperyalistlerin devrimci, ilerici muhalefete yönelik saldırısı. Bu yanı sıra da direnişin yarattığı birikimin, kararlılığın ve emperyalizmin hücrelerinde siyasi kimliğin ve düşüncelerin nasıl korunması gerektiğinin evrenselleşmesi “doğal” olandır.

Bu sürecin içinde yer almak kadar, tanığı olmak ve tanıklığını ölümsüzleştirmek de önemlidir.

Kendi topraklarında, bu toprağın insanlarının destansı direnişine tanık olan aydını, sanatçısı, yazarı, şairi, tiyatrocusu... sorumluluğunun gereğini yerine getiriyor mu? Pratik sürecin içinde yer alıp almamalarından söz etmiyoruz, bu ayrı bir konu. En başta düşünmeleri gereken, “tanıklık” sorumluluğu değil mi? Çeşitli kaygılar, oligarşinin baskıları, tehditleri bu sorumluluğun önünde engel olmamalıdır. Aydın sorumluluğu aynı zamanda tam da bu baskılara, tehditlere rağmen tanıklığını eserlerine yansıtmakta anlam bulur. Yüreklere bu toprakların insanlarının acıları ve direnişleriyle atan aydınlarımızdan, “tanıklığını”, duyarlılıklarını kattıkları eserleri ile ortaya koyanlar yok değil elbette; ama yeterli olmadığı da açıktır.

Biz direniş destanını yazıyoruz, bunu tarihe not düşmek, aydın sorumluluğunun gereği olmalıdır.

Karşı-devrim cephesi direnişin anlamını çok iyi kavramıştır. Tarihsel ve siyasal olarak yarattığı ve yaratacağı etkiyi yok etmek için “kalemlerini” seferber ediyor. Oya Baydar gibi siyasi sürtükleri kullanarak direnişi mahkum etmek istiyor. Bunu bir değil onlarca Oya Baydar beceremez, ama bu örnek bile, namuslu aydınlarca sorumluluklarını hatırlatmalıdır. Zulmün diliyle, beyniyle direnenlere saldıranların karşısına eserleriyle halkın safından ses vermeleri, halkın aydını olmanın sorumluluğu değil mi?

Zulmün karşısında eşi benzeri olmayan tarihsel bir direniş sergilenirken bugün buna tanık olduğu halde susanların yarın verecek cevabı yok demektir. Şairlerimiz, yazarlarımız, sinemacılarımız... Zehraların, Gülsümanların, Cengizlerin, Fidanların, Muharremlerin, Günayların ve Selmaların hücreleri sizin tanıklığınızda eridi, onların bedenleri nefes alıp verdiğiniz bu ülkede zulme karşı tutuştu...

Bu ülke böyle yönetiliyor

DEP'li milletvekilleri tahliye edildi AB'ye rüşvet, AB'den Şov

gençlere işkence davasında da bu oyun oynandı. Şimdi de, AB kutsal elini uzatıp, ülkemizi hu-

1994 yılında, TBMM'den yakapaça gözaltına alınarak tutuklanan ve ceza verilen DEP milletvekilleri, Yargıtay tarafından tahliye edildi.

Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Doğan ve Selim Sadak'ın 10 yılı yakın (bir süre hapiste yatırılması, faşizmin hukuksuzluğunun örneklerinden biriydi. Oligarşinin kürt halkına karşı sürdürdüğü inkar, imha ve asimilasyon politikasının bir yansımasıydı. Bu politikalar halen çeşitli biçimlerde yürürlükte, demokrasicilik manevraları kimseyi aldatmamalıdır.

Hapsedilmelerinin hukuksuzluğu bir yana, bu karar neyi gösteriyor? Türkiye, hukuk devleti mi oldu? "Demokratikleşmede çok önemli bir adım" mı atıldı? Hiçbir ilgisi yoktur.

AKP'den AB'ye Rüşvet: AB ile danışıklı olarak sürdürülen demokrasicilik oyununun bir sahnesi daha oynandı. Hem de herkesin gözleri önünde oynanan, kimsenin gizleme gereği duymadan, "AB'ye girmek için..." diye diye açıkça söylenerek sergilenen bir tiyatro gibi.

Karar, AKP iktidarının AB'ye verdiği rüşvettir. AB'nin, özellikle Leyla Zana nezdindeki girişimleri bilinmektedir.

AB'den 'Hukuk' Şovu: Avrupa Birliği de bu kararın rüşvet olduğunu çok iyi bilmektedir. Buna da itirazı yoktur. Gerçekte hukukta bir değişiklik olmasını, hak ve özgürlüklerde adımlar atılmasını da istememektedir. AB'nin sözcülerinden M. Ali Birand'ın dediği gibi, "hiç değilse bir kaç olumlu örnek verilmesini" istemektedir. DEP'liler "verilen örnek"tir!!! Bu örneklerin, şov yapabileceği örnekler olması şarttır. AB de insan haklarına, demokrasiye, hukuka ne kadar sahip çıktığını böylece gösterebilir. Manisalı

kuk devleti yapıverdi!!!

Daha Büyük Baskıları Gizlemek İçin Maske: AKP, bu tür örneklerle AB'ye rüşvet verip, daha fazla baskıyı, yasakları rahatça uygulamak, faşist uygulamaların üzerini örtmek istiyor. Böylece, hem iktidarının teminatı olarak gördüğü "AB süreci" devam edecek, hem de faşist baskı politikalarını uygulayacak.

AKP iktidarının asıl niyeti de, muhaliflerini tasfiye için ihtiyaç duyduğu bu baskı politikalarının üzerini "AB'ye uyum" örtüsüyle gizleyerek sürdürmektir.

Avrupa Birliği bu durumdan rahatsız değildir. "Aldatılmaya hazır" olduğunu açıkça göstermekte, her aldatılışında "ilerlemeler var" demektedir. Elbette bu, gerçek bir aldanma değildir. Onun derdi, kendi kamuoyunu Türkiye ile ilişkiler konusunda aldatabileceği, ilişkinin asıl merkezinde ekonomik, siyasi çıkarları olduğunu gizleyebileceği ve "demokrasi" maskesini koruyabileceği vitrin düzenlemeleridir. Türkiye'deki hiçbir baskı AB'yi ilgilendirmemektedir.

"Demokratikleşme" rüzgarlarının pompalandığı sadece şu son dönemdeki Türkiye tablosunu kafanızda canlandırın;

Demokratik, yasal kurumlara baskınlar, sahte belge düzenleyip insanları tutuklama ve dernekleri kapatmalar, infazlar, 112 ölüm, tecrit işkencesi, NATO yasakları, 12 Eylül'ün ceza infaz yasalarını aratan düzenlemeler, protesto hakkına saldırılar, kaçırma, tehdit, tecavüz...; tüm bunlar DEP'lilerin tahliye edildiği Türkiye'de yaşanıyor. Kürt milliyetçiliği dahil, herkes AB-AKP ikilisinin danışıklı olarak sürdürdüğü bu oyunu görmeli ve karşı çıkmalıdır.

Atlantik'in Öte Yakası Duydu

AKP'nin Valileri Duymamış!

böyle yönetiyorlar

Birtan Altunbaş'ı işkencede katleden iki işkenceci polis hala bulunamadı. Yargıtay Başsavcısı Nuri Ok, sanık polisleri bulmamakta direnen Denizli ve Ankara Valileri için yapılan suç duyurusunu işleme koymadı.

Avukatlar, Denizli Valisi Gazi Şimşek'in işkenceci Süleyman Sinkil, Ankara Valisi Yahya Gür'ün ise İbrahim Dedeoğlu ile Hasan Cavit Orhan'ın yıllarca mahkeme önüne çıkarılmamasından sorumlu olduklarını belirterek suç duyurusunda bulunmuştu.

Başsavcının kararını dayandığı gerekçe ise tam bir komedi. Valilerin, "Polislerin arandığından haberimiz yok" savunmalarını yerinde bulmuş başsavcı! **Resmen dalga geçer gibi, halkla, hukukla alay ediyorlar**, değil mi?

Bırakın Türkiye'yi, katillerin mahkemeye getirilmediğini Atlantik'in öte yakasında, ABD'de dahi bilmeyen kalmadı, ama AKP'nin valilerinin haberi yokmuş! Valilere bakın! "Devlet ciddiyeti"ne bakın!

İşkencecileri kimin koruduğu da açık. Devletin valisi resmen yalan söylüyor ve aslında üstleniyor. Evet biz koruduk diyor valiler. Valisi, savcısı, iktidarı ile işkenceciler böyle korunuyor.

“Serbestlik” Adıyla Yasak

**böyle
yönetiyorlar**

İstanbul Valiliği 1 Haziran’da yayınladığı kararname ile, “NATO’yu protesto etmenin hak” olduğunu belirterek, protesto için 16 yer açıklamıştı. AB’ci basın, bu haberi “demokratikleşmenin” kanıtları arasına ekleyerek duyurdu.

Hukukçular, bu karara tepki göstererek, bunun bir “serbestlik değil, yasaklama olduğunu” dile getirdiler. Kararname, tam da AB’cilik oyununa, serbestlik diye yasaklamaya iyi bir örnek.

Yasalarda, herkesin düşüncelerini basın açıklamalarıyla, izin almaksızın istediği yerde yapabileceğini belirtir. Valilik, “hayır, sadece 16 yerde yapabilirsiniz” diyor ve başka yerlerde gözaltına almakla tehdit ediyor. Yani karar, serbestlik değil, 16 yer dışındaki tüm yerlerde yasaklama kararıdır. Basın açıklamasını “gösteri” olarak niteleyerek yapıyorlar bu hukuksuzluğu. Polis, neredeyse tüm basın açıklamalarında aynı oyunu oynuyor, saldırı ve gözaltıları gerçekleştiriyor.

Bu örnek, nasıl demokratikleştiğini, nasıl serbestliklerin genişletildiğini gösteriyor. AKP, bütün uygulamaları gibi, bunu da içeriğinden farklı yanıstırmıştır. “AB’ye uyum” diye çıkarılan “demokratikleşme paketlerini” inceleyin, bu oyunu görürsünüz. DGM’leri kaldırıp, yerine adı değiştirilmiş DGM’ler getirmesinde olduğu gibi, ceza yasasını demokratikleştiriyor görünüp, cezaları ağırlaştırdıkları gibi, basın özgürlüklerini genişletiyor gösterip, para cezalarını artırdıkları gibi. Örnek çok.

İstanbul’un hiçbir alanı NATO’nun protestosu dahil, hiçbir protestoya yasaklanamaz. NATO’yu protesto etmek en meşru haktır. Hakkımızı İstanbul’un her noktasında kullanmalıyız.

AKP’nin İnsan Hakları Oyunu

**böyle
yönetiyorlar**

Bir yıl önce, Abdullah Gül’ün, büyük tantana ile kurduğu, AKP’nin insan haklarına ne kadar önem verdiğinin kanıtı sayılan Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu’na (İHDK), sadece bir kez “danışıldığı” ortaya çıktı.

AKP’nin insan hakları oyununa aldanan İHDK Başkanı şaşkın. Başkan Prof. Dr. İbrahim Kabaoğlu, hükümetin kurulduğu bir yıl içinde sadece, AB Komisyonu’nun Türkiye İlerleme Raporu hakkında görüş sorduğunu, bunun dışında danışma işlevinden hiç yararlanmadığını belirtti. AKP’nin “AB’ye uyum” maskesi ile çıkardığı bütün yasalar, kurduğu bütün kurumlar, verdiği bütün beyanatlar tamamen bir oyundan ibaret.

**böyle
yönetiyorlar**

Fişleme Yasası

Yasadışı olarak sürdürülen fişleme, hazırlanan bir yasa taslağı ile yasal hale getiriliyor.

Adalet Bakanlığı’nın hazırlayıp Başbakanlığa gönderilen taslak ‘Kişisel verilerin korunması’ için hazırlanmış!!! Taslağa göre, devlet daireleri, bankalar, mağazalar, telefon şirketleri, belediye gibi özel ve kamu kuruluşlarının çalışanları hakkında tuttukları bilgiler, Başbakanlık’ta oluşturulacak “Kişisel Verilerin Korunması Kurumu”nda bir araya getirilecek, yani fişlenecekler.

Eleştiriler karşısında Cemil Çiçek’in cevabı, “varsa eleştirilen nokta, tartışılır, bu bir taslaktır” oldu. Yani, olay basına yansımada sessiz sedasız geçirilecek, yarırsa, isim değiştirip makyajlayıp yeniden sunulacak.

AKP’nin “demokratikleşme... AB’ye uyum” adına çıkardığı bütün yasaların özü de, bu yasa taslağının özüne uygundur. İleriye doğru atılan bir adım gösteriliyorsa, içeriğinde mutlaka iki adım geriye gidiş var demektir. Daha dün, fişlemelere karşı çıkan bunlar değil miydi? Riyakarca, halkı aldatarak yönetiyor AKP iktidarı.

**böyle
yönetiyorlar**

İşkenceye Karşı Çıkma Suçu İşledi!

Prof. Şebnem Korur Fincancı’nın Adli Tıp Kurumu’ndayken “işkence görmüştür” raporları vermesi nedeniyle, “teröre destek verdiği” İstanbul Valisi tarafından dile getirilmiş ve görevinden alınmıştı. Fincancı şimdi de, İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanlığı’ndaki görevinden alındı. Aynı başkanlıkta görev yapan Prof. Sermet Koç da aynı nedenle görevinden alındı. Gerekçe, “Adli Tıp Kurumu Başkanı Dr. Kerametdin Kurt’u basında eleştirmek”.

Eleştiri konusu biliniyor; Adli Tıp’ın bağımsız olmadığı, AKP’nin kadrolaşmaları ve Wernice Korsakoffluların tutuklanmasını sağlayan yalan raporlar. Bunları eleştirmemek, namuslu bir doktor için görevden alma nedeni olmamalıdır. Ama burası Türkiye ve AKP iktidarı bu ülkeyi böyle yönetiyor. “İşkenceye sıfır tolerans” diyor, işkencecileri korumaya, Nur Birgen gibi işkence aklayıcılarını Adli Tıp’a atamaya devam ediyor. Buna karşılık, Fincancı gibi insanlara da, işkenceye karşı çıkmış olmalarının bedeli devlet politikası olarak ödetiliyor.

Öte yandan, Adli Tıp Kurumu, Tekirdağ F Tipi’nde kalan kanser hastası Erol Zavar’ın, 2 ay hastanede yatıp hapisaneye geri dönmesine karar veriyor. Yani, Adli Tıp iyileşmeleri mümkün olmayan Korsakoff’luları “iyileştirdikten” sonra, şimdi de kanseri “iyileştiriyor”!!! AKP’ye de böyle bir Adli Tıp gerekiyor zaten.

Sayı 6

21

13 Haziran
2004

'Tam ortam yumuşamışken...' Safsatası ve Savaş-Bariş Gerçeği

Kongra-Gel'in "ateşkese son verme kararı", burjuva medyada genel olarak sessizlikle karşılandı. Bu, bir yanıyla sadece "ateşkese bitirme" kararına özgü bir sessizlik olmayıp, özellikle AKP iktidarıyla birlikte daha yoğun biçimde uygulanan *her türlü muhalefetin "yok sayılması"*, *sansür edilmesi* politikasının bir devamıdır.

AKP'nin istediği çizgide yayın yapan medyaya göre, mücadele eden, direnen kimse yoktur, zaten hiç bir kesimin de çok ciddi sorunları, talepleri yoktur. Taleplerini mücadeleyle dile getirenler ise "marjinal"dir... Dolayısıyla sözetmeye değmez...

Fakat "Kürt sorunu"nun ve sınırlı da olsa bir gerilla savaşının böyle bir sansür politikasına uzun süre hapsedilemeyeceğini bilen burjuva köşe yazarları da vardı. Onlar çeşitli biçimlerde ateşkese bitirme kararı üzerine yazılar yazdılar.

Büyük çoğunluğu oligarşiyi uyarıcı, akıl veren yazılardı bunlar. Sözde hepsi AB'ciydi, "Kürtlerin haklarının", AB'ye uyum çerçevesinde verilmesinden yanaydılar... Ama iş pratiğe gelince yine kalemlerinden kan damlıyordu.

Oktaç Ekşi gibileri, klasik kontrgerilla çizgisinde özet olarak bu işin katletmekten başka yolunun olmadığını yazdılar. 1984'teki gibi "küçümseme" hatasına düşmeyip, daha işin başında "tepelerine binelim" havasındalar.

İnfaz edilen Şiyar Perinçek, toprağa verildi Katiller "güvenlik gücü" maskesiyle aramızda dolaşıyor

28 Mayıs'ta Adana'da polis tarafından sokak ortasında yere yatırılıp sırtına ateş edilerek infaz edilen Şiyar Perinçek için Adana ve Diyarbakır'da cenaze törenleri düzenlendi.

Perinçek'in cenazesi Adana Adli Tıp Kurumu Morgu'ndan alınıp infaz edildiği sokağa götürülerek, burada yapılan protesto konuşmalarından ve saygı duruşundan sonra, Diyarbakır'a uğurlandı.

İnfazcı katillerin meslektaşları, törene katılanlara cop ve kalaslarla saldırdı. Saldırıda dört kişi de gözaltına alındı.

Diyarbakır'da 4 Haziran'da yapılan cenaze töreni-

Burjuva medyanın "en demokrat"larından Hasan Cemal de şöyle yazıyordu:

"Yapabilecekleri fazla bir şey yok ama, yaşanan bunca acıdan hala ders çıkaramamış ol-

anlara Allah akıl versin." (8 Haziran 2004, Milliyet)

Hiçbirinde Kürt halkının taleplerine dair bir şey yok, yıllardır sürdürülen ateşkese rağmen katliam politikasının sürdürülmüş olmasına dair bir şey yok... Ezelim, asalım, keselim...

Bunların kafaları işte bu kadar demokrat... AB'cilikleri de bu kadar. AB'ciler, katliamcı yüzlerini gösterdiler yine...

Hasan Cemal, yazısında zamanında Kürt sözünün bile edilemediğini, şimdiyse "TRT'de Kürtçe yayına başlanması"nı, Kürtçe kursların açılmasını sayıp "bakın nereden nereye geldiniz?" diye anlatıyor...

Güya buradan da Kongra-Gel'in ateşkese bitirme kararının "isabetsizliğini" kanıtlayacak!

Peki nasıl gelindi oralardan buralara?

Bütün bunlar durup dururken mi oldu?

Hasan Cemal de biliyor ki, Kürt gerçeğini, bu hakları kabul ettiren de silahlı mücadeledir.

Eğer Kürt halkının 15 yıllık silahlı mücadelesi olmasaydı, oligarşi TRT'te Kürtçe yayın yapmayı düşünür müydü hiç?

5 yıldır "Kürt sorunu"nu ağzına almayanlar, Kürt halkının talepleri için hiç bir şey yapmayanlar; ateşkesin sona ermesi üzerine yine oligarşinin cephesinden vuruşa başladılar: *Bariş*

ne Diyarbakır ve ilçelerinin belediye başkanlarıyla Perinçek'in yakınları ve arkadaşları katıldı. Yaklaşık bin kişinin katıldığı yürüyüş sırasında "Katil Polis Hesap Verecek" sloganı atıldı. İHD Diyarbakır Şube Başkanı Selahattin Demirtaş, yaptığı konuşmada Şiyar Perinçek'in İnsan Hakları Derneği Güneydoğu Bölge Temsilcisi Mehdi Perinçek'in oğlu olduğunu da vurgulayarak, bunun bir "yargısız infaz" olduğunu belirtti. Perinçek'in cenazesi Yenisehir Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Çeşitli kurumlar tarafından yapılan açıklamada katillerin yargılanması istendi. Adana polisi, infazlarıyla "ünlü"dür. Ve aynı zamanda hiç bir infazcının ve infaz emirlerini veren amirlerinin her seferinde "beraat" ettirilmesi de değişmemiştir. AKP'nin emri altında infazlar devam ediyor ve infazcılarının "korunması" politikası da devam ettiriliyor.

'Anadilde Yayın' Şarlatanlığı

Ey ahali, duyduk duymadık, gördük görmedik demeyin... 7 Haziran'da Türkiye Radyo ve Televizyonu'nda "ana dilde yayınlar" başladı. Boşnakça'yla başlayan "kültürel zenginliğimiz" adlı yayınlar, Arapça, Kırmancı, Çerkezce, Zazaca olarak devam edecektir...

Yalnız; eğer bu yayınlarımızı Radyo 1'den dinlemek isterseniz, horozlar öterken kalkmanız iktiza edecek. Çünkü radyodaki yayınlar 06.10'da! işinize gelirse.

İlla görüntülü izleyeceğiz dersiniz, yayınlar hafta içi her gün 10.30'da TRT 3'te.

Ama fazla izleyemezsiniz; çünkü Türkiye Cumhuriyeti, her dile haftada en fazla yarım saat ayırmıştır, fazlasının Kürt, Arap, Çerkez, Boşnak ve diğer halklara fazla geleceğine hükmetmiştir!

Ve ayrıca, sakın ola ki o yarım saat içinde "taze haber" dinleyeceğinizi ummayasınız. Koskoca Türkiye Cumhuriyeti Radyo ve Televizyonu'nun işi yok da üç beş "bölücü" için her gün yeniden

haber mi hazırlayacak. Bir hafta boyunca aynı haberi izleyeceksiniz... İşinize gelirse...

Bunca kavga gürültünün, AB'nin "Kürtçe yayın serbestliği" tantanasının arkasından çıka çıka *yarım saatlik dil özgürlüğü(!)* çıktı. Avrupa kandırılmaya hazır; oligarşi de alenen kandırıyor... oyunun gizlisi saklısı yok...

Bu "demokrasi, kültürel haklar, çok kültürlülük" oyununda bile şovenizmden vazgeçemiyor oligarşi. Burjuva basının bile yazmak zorunda kaldığı gibi "*yayının jeneriği ve görüntülerinde Türk bayrağının sık sık yer alması dikkat çekti.*" (Milliyet)

Böyle bir şarlatanlığı devrim diye, "Kürt sorununun çözümü" diye sunmak da bir başka şarlatanlıktır.

Elhak; AB-AKP şarlatanlığı, bu noktada da burjuva medyanın şarlatanlığıyla tamamlanıyor.

ortamı gelmişken, yumuşama yaşanıyor... nereden çıkmıştı bu?

Peki bu "barış" ortamında ne oldu? Yumuşama dediğiniz nedir?..

Bu "barış"ın gerçekte bir "barış" olmadığını, "iki taraf"ın olduğu bir anlaşmanın hiç sözkonusu olmadığını, eğer bir "yumuşama" varsa, bunun oligarşinin politikalarından değil, Kongra-Gel'in tek taraflı düzeniçileşme politikalarının sonucu olduğunu görmezden geliyorlar.

Bu öyle bir "barış" sürecidir ki, sadece bu ateşkes süreci boyunca 500 civarında PKK-Kongra-Gel gerillası katledilmiştir.

Onların katledilmesine sesini çıkarmayanların, bugün ateşkesin sona erdirilmesine karşı çıkmaya, bu konuda söz etmeye bile hakları yoktur.

Oligarşinin Kürt politikasında değişen ne var?

TRT'de Kürtçe yayının arkasından hapishanedeki DEP'lilerin tahliye edilmesiyle, "Kürt sorunu" konusundaki demagojiler daha kapsamlı hale getirildi. Bu manevralar, Kürt halkının mücadele ve örgütlenmesinin artık gereksiz ve gayri-meşru olduğunu kanıtlama aracına dönüştürülmeye çalışılıyor.

DEP'lilerin tahliyesi, CNN-Türk'te "*Türkiye*

Kürt sorununa yaklaşımını değiştiriyor." spotuyla verildi. Oligarşinin ilk hamlede amacı, Kongra-Gel'in ateşkesi sona erdirmeye kararının haksız ve gayri-meşru olduğunu, halkın desteğine sahip olmadığı imajını yaratarak, öncelikle silahlı savaş kararının altını boşaltmak, giderek de "Kürt sorununun çözüldüğü" demagojisiyle Kürt halkının mücadele ve örgütlenmesinin tasfiyesidir.

Bu adımların eninde sonunda atılacağını devrimciler yıllar önce söylediler. MGK ve AB, Kürt halkının devrimci dinamiklerinin tasfiye edilmesinde yıllar önce anlaşmışlardı. Bu tasfiyenin bir yanı katliamlarken, diğer yanı da hak kırıntılarıyla. Uygulanan bu plandır.

Kürtçe yayın şarlatanlığı, zaten tahliyelerine az bir zaman kalmış DEP'lilerin tahliyesi, üç beş özel dersane kursuna sıkıştırılmış Kürtçe eğitim, "çözüm" değildir. Bunlar, Avrupa ve Türkiye oligarşisinin Kürt sorununu kültürel hak kırıntılarına indirgeme politikasının sonucudur.

Böyle çok göstermelik adımlar gördü Türkiye; ama Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikası yine de değişmedi. Kürt halkının yüzyıllık kaderi bunlarda değişmeyecektir. Kürt sorununun çözümü, ilhakın, asimilasyonun tümünden sona ermesi ve Kürt yoksullarının sömürden kurtuluşudur ki, bunu da Avrupalı, Amerikancı iktidarlar, AB'ye uyum paketleri değil, ancak devrimci bir halk iktidarı sağlar.

Adalet Bakanlığı F Tiplerine “basın turu” düzenliyor... **BUNLARI DA GÖSTERECEK MİSİNİZ?**

Aşağıdaki bilgiler, TAYAD tarafından hazırlanan “Nisan-Mayıs 2004 Hapishaneler Hak İhlalleri Raporu”ndan alınmıştır.

Aktardığımız örnekler, yaşananların yüzde biridir. Çünkü anlatılanlar, F tiplerindeki “rutin” uygulamalardır. Rutin; yani **sürekli ve sistemli**.

F tiplerine düzenlenecek “basın turu”nda kimse görmeyecek bunları. Akredite medya, gördüğünü de yazmayacak. Tutsakların temsilcileriyle ya görüşmeyecekler, ya tutsakların anlatacakları sansür edilecek. Ama yine de aşağıda bazı örnekleri aktarılan gerçeklere F tiplerinin hücreleri ve hücrelerin içinde yaşayanlar **tanık olmaya devam edecek**.

DAYAK, HAKARET, SOYMA, İŞKENCE, KAÇIRMA, BASKI

13 Mayıs'ta mahkeme için **Tekirdağ** Adliyesi-ne götürülen İnan Gök, Murtaza Çokşirin, Ercan Aygündüz, Neslin Çağlar Kılınç, sevk esnasında saldırıya maruz kalmışlar, savcıya ifade bile vermeden hapishaneye geri getirilmişlerdir.

TAYAD önünden gözaltına alınan Orhan Eski, DGM'ce tutuklandıktan sonra götürüldüğü **Bayrampaşa Hapishanesi** girişinde X Ray cihazı önünde kendisine dayatılan onursuz aramayı kabul etmeyince askerler ve gardiyanlar tarafından üzerindeki zorla çıkarılarak yerlerde sürüklenmiş, dayak ve küfüre maruz kalmıştır.

Son dönem tutuklananlardan Bülent Solgun, Kenan Ustabaş, Murat Yücel ve Orhan Eski, **Tekirdağ F Tipi'**ne girişte aynı uygulamaya maruz kalmış ve darp görmüşlerdir.

Edirne F Tipi; 14 Mayıs'ta 1. Müdür Emrullah Turan ve 2. Müdür ile çok sayıda gardiyan A-4/11 no'lu hücreye arama adı altında baskın yapmıştır.

1. Müdürün emri ile Sadık Çelik'e gardiyanlar tarafından saldırılmış, Çelik yerlerde sürüklenerek gözleri kapatılmış, boğazına ve göğsüne basılarak işkence yapılmıştır. Aynı şekilde bu uygulamaya hücre arkadaşları Bekir Şimşek ve Veyssel Şahin de maruz kalmışlardır. **İzolasyon odasında** üzerindeki kazak gömlek ve atlet soyularak bekletilmiş, arkadaşlarının ısrarı sonucu 10 dakika kaldığı izolasyon odasından tekrar hücrelerine geri getirilmiştir.

Daha sonra dilekçe vererek revire çıkan Sadık Çelik, Dr. Murat Akın'a gardiyanların saldırısına uğradığını ve şikayetlerini söyleyip tedavi görmek istediğini söylemesi karşısında, doktor, “*bana bunları anlatma, beni ilgilendirmiyor, bunun için çağırıldığımı bilseydim gelmezdim*” cevabını vererek muayene ve rapor vermekten kaçınmıştır. Üç tutsak, Dr. Murat Akın ve işkence emrini veren, yapan 1. Müdür, 2. Müdür ve gardiyanlar hakkında suç duyurusunda bulunmuştur.

Tekirdağ F Tipi; 19 Mart 04 Cuma günü, ölüm orucundaki Selami Kurnaz, hücre arkadaşları Hasan Toğan ve Fikret Akar'ın yanından “*muayene ettirip geri getireceğiz*” denilerek zorla kaçınıp yerlerde sürüklenerek hastaneye götürüldü. Ölüm orucu direnişçisinin hücreden alınışı sırasında aynı hücrede kalan Hasan Toğan gardiyanlar tarafından zorla yere yatırılmış, kafası betona vurularak boğazı sıkılmıştır. Halen hastanedeki Selami Kurnaz ile savcının keyfi engellenmesi sonucu ailesinden kimse görüştürülüyor.

YAYIN YASAKLARI, CEZALAR, KEYFİLİKLER,

Her bayide satılan, kimi cezaevlerine de girebilen Ekmek ve Adalet Dergisi, **Ulucanlar Hapishanesi'**ne giremiyor. Bugüne kadar sadece bir sayı (102. Sayı) verilmiştir. Günlük Evrensel Gazetesi de bayide yok denilerek verilmiyor.

Tekirdağ'da Ekmek ve Adalet Dergisi her hafta rutin bir şekilde 4 gün gecikme ile veriliyor.

Nisan ve mayıs aylarında birçok tutuklunun göndermek istediği mektuplar “*pullar sahte*” gerekçesiyle geri verildi.

Hapishane idaresi tarafından tebliğ edilen 10 Mayıs 04 tarih ve 2004/73 no'lu karara göre, 20 adet mektubun “*F tipi cezaevleriyle ilgili aslı olmayan beyanlarda bulunulması, uygulamaları ile ilgili gerçeğe aykırı ifadeler kullanılması gerekçesiyle*” **imha edildiği** belirtilmiştir.

1 Mayıs ve Anneler günü dolayısıyla hazırlanan 90 adet kart, kart pulu ile postaya verilmiş, ancak kartlar “*bunlar mektup statüsündedir*” denilerek geri gönderilmiştir.

Hücrede kınlan cam yüzünden Tekin Dönmez'e 1 ay görüş cezası verilmiştir.

Taylan Aydoğdu kendi yaptığı resmi ailesine vermek istemiş, resim idarece alındıktan sonra aileye verilmemiş ve nihayetinde de idare “kendilerinde böyle bir resmin olmadığı” cevabını vermiştir.

Günlük gazeteler ve dergiler neden gösterilmeksizin geç veriliyor. Veya hiç verilmeyebiliyor. Bu konuyla ilgili suç duyuruları cevapsız kalıyor.

✗ AİLELERE YÖNELİK TACİZ VE SALDIRILARDAN...

17 Mayıs 2004 tarihinde Tekirdağ F Tipi’nde açık görüşten çıkan ailelere yüzbaşının emriyle askerler saldırmış bu saldırıda Mahmut Akça, Şenay Akça ve Suzan Akça jop ve yumruk darbeleriyle yaralanmışlardır. Şenay Akçanın kolundaki yaralanma doktor raporuyla da belgelenmiş ve **10 gün iş göremez** raporu almıştır.

17-18 Mayıs 04 tarihlerinde açık görüşte ailelere işlem kayıt esnasında kimlik bilgileri dışında ne iş yaptıkları ve ne mezunu oldukları gibi sorular sorulmuş, aileler de bunun fişleme olduğu-nu söyleyip cevap vermemişlerdir.

✗ EZAYLA, CEZAYLA GÜN GÜN ÇÜRÜTME POLİTİKASI

Kandıra F Tipi’nden Kocaeli Devlet Hastanesi’ne sevk edilen hasta tutsakların tutulduğu “mahkum koğuşı”nın manzarası: yataklar pislik içinde, tüm binanın tesisatı “**mahkumlara tahsis edilen**” bu odalardan geçiyor ve **lağım**

sızıyor. Odalarda yeterli ışık ve temiz hava yok.

Tutsaklar, mahkeme veya hastaneye geliş-gidişlerde küçük özel bölmelere ayrılmış ring araçlarında havasız ortamda uzun süre tutuluyor, bekleme sırasında tuvalet ihtiyaçları karşılanmıyor ya da kelepçeler çıkartılmıyor.

Kandıra başta olmak üzere F tiplerinde, açlık grevlerinden sonra diyet yemek verilmediği gibi, tersine **yağlı ve salçalı** yemekler veriliyor.

Musluktan akan sular kireçli ve çıplak gözle dahi rahatlıkla görülebilecek derecede pis.

Tekirdağ F Tipi’nde Aslan Bahar’ın kaldığı hücrede su tesisatlarının patlaması nedeniyle kazı yapılmış ancak 2 haftadır beton kapatılmamıştır. Aynı şekilde Hasan Toğan ve Fikret Akar’ın kaldığı hücrede de borular patlamış ve onarımı yapılmamıştır. Zaten varolan rutubet bu durumda daha da artmış durumdadır.

Sıcak su günlerinde sular birden kesilebiliyor yada ılık su akıyor. Banyo yapmak bu şekilde bir işkenceye dönüşüyor.

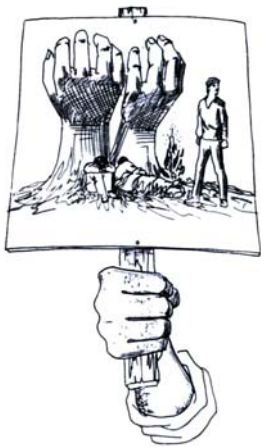
Sincan F Tipi; Hastane sevklerin de kelepçeli muayene dayatması devam ediyor. Bu nedenle bir çok tutuklu muayene olamıyor.

Son olarak, TAYAD’ın söz konusu raporunun yayınlanmasının ardından gelen bir zulüm haberi daha: Tekirdağ F tipi Hapishanesi’nde, kameralı hücrelerin yer aldığı ringlere binmek istemeyen Erdal Süsem, Coşkun Akdeniz ve Gökhan Oruç, savcılık girişinde ve çıkışında asker ve subayların **saldırısına** uğradı...

Sayı 6

25

13 Haziran
2004

Abdi İpekçi, “**sabırın çiçeklerini açtığı**” yerdir

Önceki sayımızda Abdi İpekçi’deki direnişi anlatan bir çizim yayınlamıştık. Bu sayıda yine F tiplerinden bir tutsak-ğın gönderdiği bir çizime yer veriyoruz.

Yandaki çizim, çok özlü bir biçimde Abdi İpekçi’de, 9 aydır sürdürülen bu eylemin kendisinin bir **simge** haline geldiğini anlatıyor. TAYAD’lılar, büyük direnişin sabrını, kararlılığını, Abdi İpekçi’ye taşıdılar. Sayısız gözaltıya, pek çok zorluğa, doğal, polisiye engellere rağmen, yaklaşık 270 gündür sürdürülen bir direniş bu. Direnişin sesini

duyurmayı, sansürü parçalamayı amaçlayan bu mütevazı direniş, kendi içinde büyük dersler taşıyor. Haklar ve özgürlükler için mücadele edenlere moral veriyor, yol gösteriyor. Tarihe iz bırakan tüm direnişler gibi, Abdi İpekçi direnişi de sabırla, kararlılıkla, fedakarlıkla sürüyor.

Şahin’in katili AKP

İzmir TAYAD’lı Aileler, 2 Haziran’da yaptıkları eylemde “Ali Şahin Ölümsüzdür” yazılı pankart açarak, Ali Şahin’in öldürülmesinden AKP hükümetinin sorumlu olduğunu belirttiler.

Ali Şahin’in tecrit koşulları nedeniyle kanser hastalığına yakalandığı ve yine tecrit nedeniyle tedavisinin engellendiğinin vurgulandığı eylemde, “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz”, “Ali Şahin’in Katili AKP Hükümeti” sloganları atıldı.

F tiplerini aklamak için açıklamalar, tehdit ve şantajlar, basın turları... birbirini izliyor

Kimseyi inandıramıyorsunuz?

ÇÜNKÜ 112 Ölümü açıklayamıyorsunuz!

Adalet Bakanlığı bürokratları dört yıldır F tipleriyle ilgili yazılan her yazıya, eleştiriye cevap yetiştiriyorlar; yazarları tehdit ediyorlar, şantaj yapıyorlar; ama bugüne kadar kimseyi “ikna” edebilmiş, inandırabilmiş değiller.

Adalet Bakanlığı’nın “matbu” mektuplarına bugüne kadar onlarca yazar muhatap oldu. Ali Suat Ertosun gibi, Kenan İpek gibi tescilli katliamcılar, yeni bir tek cümle kuramıyorlar. Dört yıldır söyledikleri aynı şeyler; F tipleri AB standartlarına uygun, tecrit yok, terör örgütleri kendi hakimiyetlerini kurmaya çalışıyor... Dördüncü bir kelime tamlaması bulamazsınız.

F Tipi Reklamların Ardından F tiplerine Sansür

Adalet Bakanlığı’nın F tipleri gündeme geldiğinden bu yana çok yoğun bir “enformasyon” faaliyeti yürüttüğünü teslim etmek gerekir.

2000 yılının 19 Aralığı’nın arifesinde, üniversitelerde, lüks otellerin toplantı salonlarında peşpeşe düzenlenen konferanslar, gazetecilere verilen birifingler, televizyon programlarındaki konuşmalar, F tiplerine düzenlenen reklam gezi-leri... birbirini izledi.

Hitler’in Propaganda Bakanı Göbels’in “bir yalan ne kadar çok tekrarlanırsa o kadar inandırıcı olur” sözünü kendilerine klavuz edinmişlerdi. Hiç durmadan tekrarlanan yalan ise şöyleydi:

Mevcut hapishaneler terör örgütlerinin kargahı gibiydi, adeta cephanelikti... F tipleri 5 yıldızlı otel, lüks villa gibiydi...

Burjuva medyada bir çok gazeteci ve televizyoncu, durmadan “hapishaneler sorunu Türkiye’nin birincil sorunudur, bir an önce çözülmelidir” diye yazıp söylüyordu. Bu arada F tiplerine karşı çıkan yazılar da yayınlanıyordu ama gayet “demokrat”, “diyalogcu”, “mutabakatçı” geçindikleri o koşullarda “F tipleri aleyhine yazmak yasak, lehte yazmak serbest” diyemedikleri için bir süreliğine onlara da “hoşgörü” gösterdiler.

Ne zaman ki, F tipleri burjuva medya aracılığıyla yeterince meşrulaştırıldı ve arkasından da F tipleri açıldı, işte o zaman F tiplerine, tecrite, direnişe ilişkin her türlü habere de yasak geldi. Adalet Bakanlığı, F tiplerini bir yerde burjuva

medya aracılığıyla meşrulaştırdı. F tipleri açılır açılmaz, namulularını çevirdiği ilk yerlerden biri yine burjuva medya oldu.

F tiplerini eleştiren her satır, Adalat Bakanlığı bürokratlarının tehdit dolu “açıklamaları”yla cevaplandı.

Ne var ki, artık Adalet Bakanlığı da yazdıklarının hiç bir inandırıcılığının kalmadığını farketmiş olsa gerek. Öyle ya, dört yıldır, tecrit yok, F tiplerinde herşey mükemmel diyorlar ama onların gazetelere gönderdikleri açıklamaların “açıklayamadığı” bir gerçek cırılcıplak ortada duruyor: 112 Ölü!

F Tiplerine 2. Tur Gezi

Adalet Bakanlığı işte bu “inandırıcı olama- ma” sıkıntısını aşmak için bir kez daha, 19 Aralık öncesi başvurduğu bir yöntemi devreye soktu ve F tiplerine “basın turu” düzenleneceğini açıkladı.

Bakanlığın açıklamasına göre, gezi Sincan F Tipi’nden başlayacak. Bunun sonuçlarına göre, diğerlerine de “basın turu” yapıp yapılmayacağı değerlendirilecekti.

Adalet Bakanlığı, neyi değerlendirecek acaba? Bunun cevabını bilmek için F tiplerine düzenlenen ilk “gezileri” hatırlamak lazım.

2000 yılının ekim-kasım aylarında F tipleri henüz boştu. Henüz tabutlar çıkmamıştı F Tiplerinin kapılarından. Boş F tiplerine yapılan gezilerin önemli bir farkı, bugünkü gibi sadece basınla sınırlı olmamasıydı. O zaman mimar-mühendisler, doktorlar, tutsak aileleri gibi çeşitli kesimlerin de boş F tiplerinden bir ikisini gezmelerine izin verilmişti.

Fakat bu kesimler, Adalet Bakanlığı’nın şovunun aleti olmadılar. Boş haliyle bile, F tiplerinin nasıl bir eza ve zulüm yeri olarak yapıldığını gördüler ve gördüklerini de tüm halka anlattılar.

Ama bir kesim, burjuva medya, bu ucuz, aşağılık ve adice reklam oyununun suç ortağı oldu. Onlar da tutsak aileleriyle, doktorlarla, mimarlarla aynı şeyi görmüş olmalarına karşın, onlar bambaşka şeyler gösterdiler halka.

F tipi reklamcılığın başını burjuva medyada kısmen demokrat, solcu bilinenler çaktı üstelik.

Öyle ya; işkenceciliği, katliamcılığı, faşistliği tescilli yazarlar, F tiplerinin ne kadar iyi ve gerekli olduğunu yazsaydı, bu kamuoyu üzerinde pek de etkili olamazdı. Ama **Tuncay Özkan, Rıdvan Akar** gibi solculuğundan, “demokrasiye ve insan haklarına saygısından” şüphe edilmeyecek tipler, televizyon ekranlarında F tiplerinin “lüks oda”larını dakikalarca gösterip buraların hakikaten çok iyi yerler olduğunu söyleyince, “F tipi gezileri” de amacına ulaşmış oldu.

O günlerden herkesin aklında kalan görüntü, bir hücrede, naylon bir masanın üzerine konulmuş naylon çiçeklerdir. Bir de F tipi reklamcılığına soyunmuş ama reklamını yapacak birşey de bulamayan televizyoncuların kurduğu şu cümle unutulmadı: “Tutukluların bütün ihtiyaçları düşünülmüş, bakın burada duş, burada da tuvalet var...”!

Katliamcılar ve F tiplerinin medyadaki avukatları, bu basit mizansenle F tiplerini pazarlamaya kalkışmışlardı.

Bazıları çok sonraları yanıltıldıklarını yazdı, kimileri o kadar bir dürüstlüğü de gösteremedi.

F tiplerindeki henüz yapımı bile bitmemiş hayali çim sahalari, kütüphaneleri, ortak alanları ballandıra ballandıra anlatanlar, F tiplerinin girişlerinde dökülen kanı da, sonra durmaksızın çıkan tabutları da görmezden geldiler. 2 Ocak 2001 tarihli Vatan Dergisi’nde, “F tipi Reklamcılar! Sizi “Ürününüzün” son halini kamuoyuna göstermeye çağırıyoruz!” çağrısı yapıldı, ama F tipi reklamcılar, suçluların paniği ve telaşıyla çoktan köşelerine sinmiş, F tipi kelimesini lügatlarından çıkarmışlardı.

Şimdiki “basın turu”na kimler gidecek aca-

ba? Neler yazacaklar, bekleyip göreceğiz. Ancak burjuva medyanın 2000 Aralığı’ndaki o uğursuz rolünü yeniden oynayacaklarsa, herşeyden önce 112 Ölüyü gizleyecek büyüklükte bir vazoya ihtiyaçları olacak.

Adalet Bakanlığı, “TECRİT VE YALAN BAKANLIĞI”dır.

F tiplerine düzenleyecekleri “basın turu”nda da tek amaçları, gerçeği sansür etmeyi sürdürmek olacaktır. F tipleri konusunda başından beri YALAN söylüyor bu bakanlık. Sadece su konudaki yalanları bir kitap olacak külliyata ulaşmıştır.

Hasan Pulur, 24 Mayıs’ta “Ebu Garip” değil F tipi mektubu...” başlıklı bir yazı yayınladı. Yazısının sonunu da şöyle bitirmişti:

“Bu mektubun doğruluğundan kuşku duyabilirsiniz, ne malum diyebilirsiniz. Doğru olmasa ‘Görüldü’ diye damgalarlar mı? Demek doğru ki, virgülüne bile dokunulmamış...”

Ceza ve Tevkifevleri Gen. Müd. Kenan İpek, bu yazıya da cevap yetiştirmekte gecikmedi:

“Bu mektupların cezaevi mektup okuma komisyonlarınca okunmuş olması ve görüldü kaşesinin basılması içeriğinin doğru olduğu anlamına gelmez. İçeriği doğru olmasa dahi açıkça suç teşkil etmeyen mektuplar ilgililerine gönderilmektedir.”

Oysa TAYAD’ın Nisan-Mayıs Raporu’nda yer alan bir bölüm, İpek’i yalanlıyor: Tekirdağ F Tipi idaresinin 10 Mayıs 2004 tarih ve 2004/73 no’lu kararında, 20 adet mektubun “F tipi cezaevleriyle ilgili aslı olmayan beyanlarda bulunulmuş, uygulamaları ile ilgili gerçeğe aykırı ifadeler kullanılmış...” olması nedeniyle İMHA edildiği tebliğ ediliyor.

Söyledikleri doğru hiç bir şey yok. Bunlara kim neden inansın?

Adalet Bakanlığı’nın Sincan F Tipi’ne düzenleyeceği “basın turu”na katılacak medya mensuplarını şimdiden uyarıyoruz:

Önceki geziyi ve meslektaşlarınızın düştüğü konumu hatırlayın. Onlar, 19-22 Aralık katliamının önünü düzlemekte kullanıldılar. Siz 112 kişinin öldürüldüğü bir katliamın gizlenmesinde-aklanmasında kullanılacaksınız.

Kendinizi kullandırmayın! Eğer gazetecilik ahlakı diye bir şeye inanıyorsanız, kendi kişiliğinize ve gerçeğe saygınız varsa, sadece ve sadece gerçeklerin aracısı olun. İşkenceli ölüm hücrelerini aklamaya çalışmak, tarihen Nazileri aklamaya çalışmaktan farksızdır.

“ Neden Anlamıyorum?

Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nden bir cevap aldım. ...İşte mektup:

Sayın Yıldırım Türker,

... 'F tipi hayat' başlıklı yazı ile ilgili olarak...

F tipi cezaevlerine ilişkin yazılarınıza defalarca cevap verilmiştir. Bu cezaevlerinin Birleşmiş Milletler ve Avrupa Standartlarına uygun olduğu, iddia edildiği gibi hücrelerin bulunmadığı ve tecrit uygulanmadığı kamuoyuna ve gazetenize defalarca açıklanmıştır. Buna rağmen ısrarla aynı iddiaların dile getirilmesinin nedeni anlaşılamamaktadır.

Terör örgütleri ve yandaşları bu cezaevlerine, geçmişte olduğu gibi şiddete dayalı örgütsel yapılarını sürdürmedikleri için karşı çıkmaktadır. Hal böyle iken iyi niyetinden şüphe etmediğimiz bazı basın mensuplarının terör örgütlerinin tezlerini gündemde tutma çabalarına alet olmalarını kavrarmakta güçlük çekiyoruz.

19 Aralık 2000 tarihinde cezaevlerinde yapılan 'Hayata Dönüş Operasyonu' yargıya intikal etmiş ve henüz açılan davalar sonuçlanmamış olduğundan bu konuda görüş beyan edilmesinin doğru olmadığı kanısındayız...

Kenan İpek, Hâkim, Bakan a. Genel Müdür.

Cevaba cevap

Açıklamanız için teşekkür edeceğim ama **cevabınızda bir açıklama yok**. Bize yani kamuoyuna ve gazetemize defalarca 'açıklanmış' olduğunu belirtirken asabiyetten titreyen sesinizi duyar gibiyim. Aman, öfkenize hâkim olun. Benim bu kalın kafamla anlamakta zorlandığım, anlamayacağım, haydi bir adım ileri gideyim, anlamayı reddettiğim şeyi arz etmek isterim. Ben, içinde yaşadığım toplumun demokratik, açık bir toplum olması gerektiğine inandığım, üstüne üstlük inançlı bir devlet memuru olmadığım için Bakanlık açıklamalarıyla yetinmiyorum. Yetinmeyeceğim. **Gerçekliğin ille sizin kaleminiz, sizin mikrofونunuza kilitli olduğunuzu bana kabul ettiremezsiniz**. Bu çocuklarının şımarıklığından usanmış baba diliyle, gerek kamuoyuna gerek gazetemize yaptığınız **malumat mı talimat mı** olduğu belirsiz 'açıklamalar' beni tatmin etmiyor. F tipi mahkûmlarından sizin açıklamalarınızın kaç katı mektup aldığımı, kaç mahkûm ailesi ile görüştüğümü, o mektupların ve anaların içtenliğini iyi kötü değerlendirebilecek idrake sahip olduğumu hatırlatmama bilmem gerek var mı? Şurada yıllardır yazdığım köşe ve okurlarıyla aramdaki özel ilişki adına sizin iddialarınızla uyuşmayan yazılarımı sürdürme hakkına sahip olduğuma inanıyorum. Ya siz? Ses tonunuzdan tahammülünüzün sonuna geldiğiniz hissine kapılıyorum.

Sizin sözünüzün binlerce işkence mağdurunun, gözü yaşlı analarının, acıdan kendini paralayan babalarının sözünden, onlar çulsuz, iktidarsız, mäkamsız diye daha muteber olduğuna **inanmak zorunda mıyım?** İnsanlar intihara sürüklenir, hastalıktan kırılır, onlarcası hayata dönüş adı altında öldürülürken ve bütün bunlar ısrarla yok sayılırken. Dolayısıyla siz de benim ısrarımı anlamak zorundasınız.

Alet olmak

F tipi tecrit sistemine terör örgütleri ve yandaşlarının karşı çıktığını, bütün itirazların onların örgütsel yapılarını sürdürme amaçlı olduğunu belirtiyorsunuz. Memleketimde, yalnız benim tanık olduğum tarih aralığında nice insanın *'Terör örgütleri ve yandaşları'* olarak yaftalanmış olduğuna tanık oldum. Onların kaçının şimdi hükümetin çeşitli kademelerinde, saygınlığı tartışılmayan konumlarda görev aldığını, bir zahmet araştırırsanız da kamuoyunu bu konuda aydınlatırsanız, ne iyi olur. Kaldı ki, benim için berbat koşullarda işkence altında yaşatılan insanların terörist olup olmadığı da en ufak bir önem taşımamaktadır. Nasıl Müslüman, Kürt, Türk, katil, hırsız, kadın, erkek oldukları taşıyorlarsa. Onların gerçek niyetleri sizin işaret ettiğiniz yönde de olabilir. Sahtekâr, kurnaz, bölücü de olabilirler. Beni ilgilendiren, gördükleri muamelenin insanlık dışı olduğu, böyle bir muamelenin insanlık düşmanlarına dahi reva görülemeyeceğidir.

Ben insan olmanın o tuhaf, anlaşılması güç, savaş mantığına gelmeyen serüveninden söz ediyorum. Vahşetin doğurduğu vahşet, kanın çağırıldığı kan üstüne dünyamız şu aralar ne çok sınavdan geçiyor.

İyi niyetimden şüphe etmiyorsunuz ama alet olduğumdan eminsiniz. Ben ve benim gibi kalın kafalı dertlilerin misyonu, alet olmaktır. Ama şu ya da bu örgütün tezlerini gündemde tutma çabalarına değil. Nerede bir zulüm, haksızlık varsa orada mağdurların sesini duyurma çabasına alet olmak. Nerede örtbas edilen, iktidarın ceberrut diline tercüme edilen bir hakikat varsa, o hakikatin çıplak haline alet olmak. Siz, basının asal görevinin ne olduğunu zannediyordunuz? Resmi Gazeteyle yetinmiyor musunuz?

'Hayata Dönüş' operasyonu yargıya intikal etmiş ve açılan davalar henüz sonuçlanmamış olduğundan görüş belirtmemiz gerekiyor. Ama söz konusu yazımda bu anlı şanlı operasyonun yargıya intikal sürecinde yaşananların bir dökümü sunulmuştu. Devletin güçleri sanık konumundayken yargının neden bu kadar isteksiz ve yavaş davrandığını sormak da, üzülerken hatırlatayım, basının görevlerindendir. Söz konusu operasyonlarda hayatını kaybedenlerin aileleri, karşılarına dikilip

yargıyı felce uğratan devlet kademeleriyle başa çıkamayacakları için onların dertlerine alet olmak da bizim görevimizdir. Gerektiğinde size görevinizi hatırlatmak da. Gulag takımadalarınız olmadığına göre kulak verecek ve hazmedeceksiniz.

Cezaevlerinizin Birleşmiş Milletler ve Avrupa Standartlarına uygunluğunu öne sürerek son sözü söylediğinizi sanmayın. Kimi kalın kafalı insanlar için bu standartlar da yeterli değildir. İnsanlığın, suç ve ceza denklemini hâlâ insanları berbat hücrelere tıkayıp onlara her gün her şeyi kısıtlayarak cehennem azabı çekirtme yoluyla çözebilmesi, daha iyi bir çözüm hayal edememiş olması, o insanların yüreğini yakmaktadır. Avrupa standartlarını üstüne de söz söyleyebilmek, onları da insan gözüyle tartıp kıyasıya eleştirmek için Avrupa Birliği'ne girilse ne iyi olur, demek de onlardan bazıları. O kalın kafalılar, Türkiye'deki insan hakları ihlallerine karşı olduğu için Avrupa'nın işkencesine razı gelmezler. Birleşmiş Milletler'in meşruiyeti de onların gözünü korkutmaz. BM'nin onayıyla dünyanın son yirmi yıl içinde yaşamış olduğu acıları da onların kayıtlarında.

Ama, hazır konuyu açmışken, standart meselesinin söylediğiniz gibi olmadığını belirteceğim.

TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu daha birkaç ay önce Bolu F Tipi Cezaevi'nde yaptığı incelemeler, "Cezaevinde yaygın olmayan bir şekilde, ferdi bazda da olsa kötü muamele devam etmektedir" sonucuna ulaştı. Biz, bu 'ferdi bazda'nın anlamını biliriz. Mutlaka siz de iyi biliyorsunuzdur. ... Diğer bütün F tipi cezaevlerinden gelen haberler de farklı değil. Ailelerinin, avukatlarının önünde kıyasıya dövülen, kantinden, cezaevinin sosyal alanlarından yararlanamayan, arkadaşına selam verdi diye korkunç dayaklar yiyip uzun mahrumiyet cezaları alanlar; hiçbir konuda şikâyetlerini dış dünyaya duyuramayanlarla dolu, o Avrupa standartlarına uygun cezaevleriniz. Mahkemeye götürülürken havalandırmaz ring araçlarında saatlerce tutulmaları, ailelerine gözleri önünde hakaret edilmesi de cabası.

Bu konularda yazmaya devam edeceğimden emin olabilirsiniz. Saygılarımla.

Yıldırım TÜRKER (7 Haziran, Radikal)

İnternet Haberciliğinde Halkın Sesi TV

Sansürün devlet politikası olduğu, burjuva medyanın bunu görev bilip otosansür uyguladığı bir dönemdeyiz. Yaralı bir hayvanın haberi yapılırken; F tiplerine ve tecrite karşı sürdürülen direnişte ölen 112 insanın sözü bile edilmez basında. Emekçiler sokağa indiğinde, "bir gruptur" onların haklarını aramaları "bozgunculuk"tur. Öğrenciler YÖK'e karşı eylem yaptıklarında "terörist" olurlar. Köylü, tarımda IMF politikalarını protesto ettiğinde, bir mankenin tırnağındaki boya kadar haber değeri taşımaz. Evi yıkılan gecekondulunun feryadı, gündelik bir olay halinde verilir.

Haberciliğin anlamı, halkı bilgilendirmek ve bilinçlendirmek değil; beyinleri uyuşturmak, gerçekleri gizlemek olmuştur. Tekeller arasındaki mücadelenin, bitir kanlı bir araçtır medya artık. Herşey Medya partonlarının çıkarlarına göre şekillenir. Medya özgür, bağımsız değildir. Medya patronlarının iktidarlara ilişkileri doğrultusunda haber politikası

güdüdür. Emperyalizmin çıkarlarıyla patronun çıkarları birleştiği noktada (ki çoğu zaman böyledir) emperyalist politikaların en keskin savunucusudurlar. Demokrasiden söz ederler, demokratiğin zerresi yoktur.

SANSÜRE KARŞI HALKIN SESİ TV

İktidara alternatif basın ise baskılarla karşılaşılıyor ülkemizde. Yayınları yasaklanıyor, büroları basılıyor, çalışanları gözaltına alınıp tutuklanıyor. Devlet, gerçekleri yazanları sindirmek, halkın bilgilensini engelleyip kendi politikalarını rahatça sürdürmek istiyor. Halkın Sesi TV de bu baskıları yaşadı. 1 Nisan'da bürosu basıldı, çalışanları gözaltına alındı, bilgisayarlarına, arşivlerine el konuldu.

Halkın Sesi TV üç yıldır internet üzerinden yayında. Amaçlarını, "düzenin, gerçekleri gizleyen haberciliğine karşı bir alternatif yaratmak. Ülke ve dünya gerçeklerini yazmak, sunmak." olarak

ifade edip devam ediyorlar:

"Ülkemiz hapishanelerindeki katliamlar, sokaklardaki infazlar, yoksulluk, açlık, hukuksuzluklar, yasadışı uygulamalar, yolsuzluklar, devlet terörü, gözaltılar, işkenceler, faşist saldırılar, emperyalist işgaller, grevler, eylemler, direnişler, hak ve özgürlükler mücadelesi, ölüm orucu ve direnen halkların haberleri yer alır sitemizde. Halkımızdan gizlenenler, burjuva basında sansürleneler vardır sitemizde. Halkın sesi soluğu olmaya devam edeceğiz. Gerçekleri bizden izleyin..."

Halkın Sesi'nin günlük haberleri, özel dosyalar, röportajlar ve görüntülü haberleri, radyosu; www.halkinsesi-tv.com'da...

Görüntülü haberler: saat 21.00'da

Radyo yayını: 09.00-24.00 arası. (Radyodaki sohbet programına her akşam 10.00'da (TSİ), telefonla, istek ve mesajlarla katılabilir.

E-mail: info@halkinsesi-tv.com

Telefon: 0032 2 734 45 20

Sayı 6

29

13 Haziran
2004

**“NATO’ya en ucuz askeri Türkiye sağlıyor.
Bir Türk askerinin bize maliyeti 23 cent!”**

ABD Dışişleri -eski- Bakanı John F. Dulles

Yazı dizimizin ilk bölümünde NATO’nun sosyalist sisteme karşı kuruluşunu, emperyalistlerin askeri örgütlenmesi olduğunu ele almıştık.

NATO adına yapılan açık-gizli bütün operasyonlar, emperyalizmin çıkarları için yapıldı. “Avrupa’nın güvenliği” gerekçesiyle kurulan NATO, esas olarak ABD’nin denetiminde oldu. Operasyonları da Amerikan emperyalizminin stratejik çıkarları neyi gerektiriyorsa, ona paralel olarak şekillendi. Bu operasyonlar, Sosyalist sistemin yıkılmasına kadar geçen süreçte daha çok kontrgerilla örgütlenmesi ve bu kapsamdaki saldırılardan oluştu; suikastler, halkları birbirine düşürmek için düzenlenen provokasyonlar, cuntalar hep NATO karargahlarında planlandı.

NATO Kontrgerilla Karargahıdır

İkinci paylaşım savaşında, genç Sovyetler’i Nazi faşizmine boğdurma planları tutmadı. ABD ve Avrupa emperyalistlerinin komünizm korkusu NATO şemsiyesi altında askeri örgütlenmesini yaratırken, NATO’nun ilk ve önemli işlevi, söylendiği gibi üye ülkelerin saldırıya karşı korunması olmadı. Asıl olarak üye ülkelerin kendi içinde kontrgerilla örgütlenmeleri oluşturularak, “komünizme karşı” kontrgerilla taktikleriyle savaş sürdürüldü.

NATO’nun bilinen askeri örgütlenmesinin dışındaki kontrgerilla örgütlenmesi 1950’li yıllara dayanır. NATO bir yandan Türkiye, Yunanistan gibi ülkeleri üs durumuna getirirken, diğer yandan bütün NATO üyesi ülkelerde bu örgütlenmeler, gizli silah depoları kuruldu. NATO’nun asıl sahibi olan ABD, bu örgütlenmelerin asıl kurucusu ve eğitimi yapandır. CIA’nın Latin Amerika ülkeleri başta olmak üzere, NATO üyesi olmayan ülkelerdeki kontra örgütlenmeleri de bu zincirin dışında düşünmemek gerekir.

Esas olarak da ABD tarafından hazırlanan kontrgerilla talimnamesine göre örgütlenmiş ve faaliyet yürütmüşlerdir. (Bkz. Kontrgerilla Operasyonları, Haziran Yayınları) Burjuva hukuku karşısında dahi hiçbir yükümlülüğü olmayan, ülkelerle yapılan gizli anlaşmalara bağlı olarak örgütlenen bu kontraların faaliyetleri, hareket tarzı da yine ABD tarafından belirlenmiştir. (Elbette bizim gibi ülkelerde, işbirlikçi oligarşiler bu yöntemleri daha geliştirmiş ve pervasız şekilde kullanmıştır). "Propaganda, ekonomi savaşı, sabotaj, imha"dan, anti-komünist yeraltı örgütleri oluşturulmasına ve bunların her türlü desteklenmesine kadar, her türlü kontra faaliyeti yer alır. 1990’larda İtalya’da ortaya çıkarılan kontrgerilla örgütü Gladio’nun gizli hücreleri, gizli silah depoları ve suçları, NATO’nun aynı zamanda nasıl bir gayrimeşru güç olduğunu da göstermektedir.

Sovyetler’in yıkılmasının ardından, Avrupa’da birbiri ardısıra deşifre edilen kontrgerilla örgütleri, devrimcilere karşı süreklilik avları, provokasyonlar, katliamlar düzenlerken, temel gelir kaynağı da uyuşturucu ticareti gibi “kara para” oldu.

Bu gizli örgütlenmeler, “komünist bir işgal durumunda halkı direnişe geçirmek” gerekçesine dayandırılırken, ortada hiçbir NATO üyesi ülkenin işgali olmadığı halde hep faaliyet halinde oldular. “...Örgütün esas görevi savaş durumunda terör sabotaj yapmak ve ayaklanma çıkarmak. Örgütün altyapısı: Neredeyse Avrupa’nın her yerinde gizli, silahlı gruplar ve cephane depoları... Tümünü Brüksel’deki NATO Merkezi’nden gizli bir birimle koordinasyona sokmaktır...” (Gladio Savaşın Mirası Leo A. Miller s.7) Halkların sosyalizm için, daha insanca bir düzen için mücadelelerinin karşısında her türlü kirli yöntemi kullanarak yer aldılar.

Orta Amerika ülkelerinde eğitim kamplarında eğitilen özel birliklerden oluşturulan bu gizli örgütlenmeler, NATO Merkezi’nin bulunduğu Brüksel’de merkezileştirildi, ABD tarafından organize edildi. Ülkemizde halen varlığını sürdüren kontrgerilla örgütlenmesi, **İtalya’da Gladio, Fransa’da Rüzgar Gülü, Almanya’da Sesiz Şebeke, İspanya’da GAL** isimleriyle tarihe geçtiler. Emperyalistler “gerek kalmadığını” düşündükleri noktada bu örgütlenmelerden “kurtulurken”, işledikleri suçların hesabı sorulmadı. Devrim tehlikesinin sürdüğü yeni-sömürgelerde ise kontrgerilla örgütleri korunmaya ve faaliyetlerine devam ediyor.

12 Mart cuntasının ünlü işkencehanesi Ziverbey Köşkü ile adını duyuran Türkiye kontrgerillası, 1952 yılında "Seferberlik Tetkik Kurulu" adıyla, NATO’ya üyeliğin hemen ardından kurulur. 1965 yılında "Özel Harp Dairesi", 1990’dan sonrada "Özel Kuvvetler Komutanlığı" adını alır.

Ülkemizde devrimci muhalefetin gelişkinliği nedeniyle, NATO üyesi ülkeler içinde en fazla suç listesine sahip olan Türkiye kontrgerillasıdır. Türkiye kontrgerillasının tarihinde bir çok katliam, provokasyon, kaçırma-kaybetme, infaz, işkence, psikolojik savaş ve komplolar vardır. Devrimcilerin anti-emperyalist mücadelesinin yükseldiği, silahlı devrim cephesinin güçlendiği süreçlerde hep kontrgerilla faaliyetlerini görürüz. Burada kontrgerillanın bütün faaliyetlerini sıralamak mümkün değildir. Sadece bir kaçını hatırlatmakla yetineceğiz.

6-7 Eylül 1957'de, ülkemizdeki kontrgerilla örgütlenmesinin o günkü adı olan Özel Harp Dairesi tarafından gerçekleştirilen provokasyon ve katliam ilk kanlı eylemidir. Binlerce ev ve işyerinin yağmalandığı olayları yıllar sonra değerlendiren Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, "Özel Harp Dairesi'nin işiydi ve muhteşem bir örgütlenmeydi" diyecekti.

Emperyalizmin protesto edildiği, "Emperyalizme ve Sömürüye Karşı İşçi Yürüyüşü"ne yapılan ve tarihe "Kanlı Pazar" olarak geçen katliam bunlardan sadece biridir, ama sonuncusu değildir. Taksim'deki Kültür Sarayı'nın yakılması, Marmara Gemisi'nin batırılması, Çorum ve Maraş katliamları, 1 Mayıs 1977 katliamı, Kürt halkının mücadelesine karşı yıllarca sürdürülen savaşta işlenen suçlar, büyük kentlerde yargısız infazlar, kaçırma ve kaybetmeler, sabotajlar, "psikolojik savaş" adına gerçekleştirilen saldırıların devrimcilere maledilmesi, Mehmet Ağar'ların "1000 operasyon"ları ve daha sayılabilecek bir çok suç, Türkiye kontrgerillasının sicilinde yazılıdır. Bu kontrgerilla örgütlenmelerini finanse etmek için yine dün-

yanın her yerinde olduğu gibi uyuşturucu ticareti, fuhuş, kara para aklama vb. pis işleri organize etmişlerdir.

Susurlukta pislik ortaya dökülmüş, ancak devrim tehlikesi sürdüğü için oligarşi "deşifre olmayan" kontrgerilla örgütlenmesini korumaya almıştır. NATO'ya üyelikle başlayan kontralaşma MİT'i, JİTEM'i, Özel Harekat'ı, Siyasi şubeleri, parlamentosu vb her türlü kurum ve kuruluşuyla tamamlanmış ve bugün Susurluk devletine varılmıştır. Diğer NATO üyelerinden farkı da buradadır. Türkiye'de kontrgerilla bugün oligarşinin göstermek istediği gibi devlet içinde "ne olduğu belirsiz ya da dar bir örgüt" değil, devletin kendisi, esas niteliği olmuştur. İşte Susurluk'ta üstü örtülemez kadar açığa çıkan budur; Susurluk, devletin gerçek yüzüdür, bir diğer ifade ile kontrgerilla devletin resmidir.

NATO'nun Halklara Karşı Saldırıları

Sovyetler'in yıkıldığı güne kadar daha çok gizli faaliyetler yürüten, bir tehdit unsuru olarak varlığını koruyan NATO, ilk askeri saldırısını 1995 yılında Yugoslavya'ya düzenledi. Yugoslavya, emperyalizmin Balkanlar'ı ele geçirmesinin önünde engel teşkil etmekteydi. Önce milliyetçilik kışkırtılarak halklar birbirine düşürüldü, sonra emperyalistler "kurtarıcı" rolüyle geldiler.

1995'te, Bosna'da Sırların tepesine bombalar yağdırılırken, "müslümanları zulümden kurtarma" maskesini takmıştı yüzüne. Gerçekte ise, halen bu topraklarda bulunan NATO güçleri, emperyalist tekellerin hakimiyetinin, enerji kaynaklarının ve yollarının denetime alınmasının önündeki engelleri temizliyordu.

NATO'nun Yugoslavya harekatında, Türkiye oligarşisi de efendilerinin yanında yerini aldı.

Harekata katılan Türk savaş uçaklarının, basın da haberin yer aldığı 31 Mart 1999 tarihine kadar 29 sorti yaptığı dile getirildi. Yani Yugoslavya halklarının tepesine 29 kez bomba yağdırmışlardır. İşbirlikçiler hava harekatına katılmakla yetinmediler, işgalde de NATO gücünün bir parçası oldular.

Cumhurbaşkanı Demirel tam da bir işbirlikçiden beklenen bir biçimde kraldan çok kralcı bir tavırla NATO'nun mutlaka Kosova sorununu "çözmesi" gerektiğini söyleyerek şöyle demektedir o günlerde: "Aksi halde zulüm galip gelir. Bu ise 21. asra girerken insanlığın ayıbı olur. Bu ayıp şimdi-lik geniş çapta Sırlara aittir. Tamam eğer dünya bunun içinden çıkamazsa dünyanın ayıbı olur." (3 Nisan 1999 Cumhuriyet)

Demirel'in düşündüğü ne Kosovalılar ne de insanlık ayıbıdır. O, Yeni Dünya Düzeni'ni kurma-

rında emperyalist efendilerine hizmet etmek için çırpınmaktadır. En büyük zulmün emperyalistlere ait olduğu bugün artık tartışmasız bir şekilde ortadayken, o gün "müslüman kardeşlerimizi kurtarma" adına bu işgale ortak olunmuştur. Burada bir parantez açarak, islamcılarının bu harekatı nasıl hararetle desteklediklerini belirtelim. Emperyalizm işte bu saldırılar sayesinde cüret kazandı, kendini meşru gösterdi ve bugün Irak topraklarını kana buluyor.

Saldırı 1999'da Kosova'nın bombalanması ile sürdü. Emperyalistler kışkırtıp kullandıkları milliyetçilik sayesinde bölüp parçalama senaryosunu uygulamaya devam ettiler. 2001 yılında, emperyalizmin işgal gücü NATO Makedonya'daydı. Ve nihayet, bu yıl Sırbistan'da Miloseviç iktidarı yıkıldı. Sonuç; Balkanlar, ABD ve Avrupa emperyalistlerinin denetimine geçti. Bu topraklarda ABD'nin en büyük üssü kuruldu, ülkeler fuhuş cenneti haline getirildi.

NATO'nun Balkanlar operasyonunun bir başka ayağını oluşturan Arnavutluk'ta, 1997 yılının ocak ayında sahnede yine NATO vardı. Amerikancı iktidara karşı sokağa dökülen halk bastırılıp işbirlikçi iktidarın güvenliği sağlandı.

Tüm bu saldırılar Sosyalist sistemin yıkılması'nın ardından "NATO'ya gerek kalmadığını" tartışıldığı günlerde yaşandı. Yugoslavya halklarının tepesine seyreltilmiş Uranyum taşıyan bombalarla ebedi ölüm yağdırılırken, binlerce insan yaşamını yitiriyor, yüzbinler mülteci kamplarında yaşam savaşı veriyorken, NATO da 50. kuruluş yıldönümünü Washington'da kutluyordu. Emperyalist efendiler ve işbirlikçileri "Yeni Stratejik Konsept" adını verdikleri, 21. yüzyılın emperyalist saldırı stratejisini tartıştılar bu toplantıda.

İğrenç bir şekilde emperyalist ikiyüzlülük sergilendi. Bombaları yağdıran onlar değilmiş gibi, Kosova'da yaşamını yitiren binlerce masum insan "saygı" gösterisi gereği beyaz yerine siyah

renkte frak giydiler.

NATO Genel Sekreteri Solona, Zirve'nin açılış konuşmasını yaparken şöyle diyordu: "Bu ittifak 50 yıldır Avrupa'nın barış, istikrar ve güvenliğini sağlıyor. Yugoslavya Devlet Başkanı Miloseviç, 21. yüzyılın eşiğinde uyguladığı politikalara Avrupa'da yer olmadığını bilmelidir." (24 Nisan 1999, Cumhuriyet)

Emperyalistlerin, "Avrupa'da yeri olmadığını" ilan ettikleri, Yeni Dünya Düzeni'ne ters düşen, ülkesini yağmaya ve talana açmayan liderler, devletlerdi. Halklar, emperyalizmin "barış", "istikrar" ve "güvenlik"ten anladığını ise bugün çok daha iyi biliyor. Filistin'de, Afganistan'da, Irak'ta da bu ulvi sözler ediliyor mu, aynı katiller tarafından?

"NATO'ya ihtiyaç kalıp kalmadığı" tartışması bir yanıyla ABD ve Avrupa emperyalistleri arasındaki çelişkilerden kaynaklanıyor olsa da, halkların mücadelesi, direnişleri bitmeyeceğine göre, NATO benzeri saldırı örgütleri emperyalizmin her zaman ihtiyacı olacaktır. Bunun için bir gerekçe bulmak da zor değildir. ABD emperyalizmi halklara saldırılarını dün "komünizme karşı mücadele" sloganıyla sürdürüyordu, bugün "teröre karşı mücadele" demagojisi ile.

Gelecek bölümde NATO-Türkiye ilişkilerini ele alacağız.

- Sürecek -

ABD: İşkence Meşrudur

alındığında ABD anayasasına ters düşebilir..."

"El Kaide çetesinin ABD'yi hedef alan saldırılarını önlemek amacıyla yapılmışsa işkence meşru gösterilebilir."

"Şüphelinin fazla olmayacak ya da uzun sürmeyecek şekilde canının yakılması ile de işkence olarak değerlendirilemez. İşkence sayılabilemesi için, ağır fiziksel yaralanmaya, bir organın görev yapamaz hale gelmesine, hatta ölüme yol açması gerekir."

"İşkence meşru müdafaa sayılabilir. Böylece sorumluları suçlanmaktan kurtulabilir."

Yükten Kurtulma

Emperyalizm, sosyalizmin baskılanması ile ortaya koymak zorunda kaldığı, hukuk, insan hakları kurallarından kurtulmak ve yeni bir hukuk oluşturmak istiyor. Bu hukuk, her türlü zulmün tekellerin güvenliği için meşru görüldüğü bir hukuktur. ABD'nin 11 Eylül'den bu yana yaptığı, Avrupa'nın itiraz ediyormuş gibi yapıp, yerleşmesini istediği ve kendi ülkelerinde "anti-terör" yasaları ile yapmaya çalıştığı da budur.

Her geçen gün, Sosyalizmin halklara kazandırdıkları daha da aranır hale gelecektir.

Ebu Garib'de yaygın olarak kullanılan çıplak soyma ve aşağılama işkencesinin CIA'nın eğitim "el kitabı"nda yer aldığı ve Mısır, Şili, Türkiye'de yaygın olarak kullanıldığı belirlendi. NewYork Times'in bu haberinin yanı sıra, ABD Adalet Bakanlığı'nın, 2002 yılı ağustos ayında Beyaz Saray'a sunduğu bir raporda "işkencenin meşru gösterildiği" ortaya çıktı. Rapor, Washington Post Gazetesi'nde yer aldı. Rapordan bazı bölümleri, Amerikan hayranlarına, Batı'nın ülkemizi demokratikleştireceğini söyleyen mandacılara ithaf ediyoruz. Türkiye polisini eğitenler işte bunlar! İşkencede ölüme karşı çıkıyor havasıyla gerçek yüzünü maskeleyen ABD budur! Okuyun ve batı demokrasisinin tekellerin çıkarları için neler yapabileceğini görün:

"İşkenceyi yasaklayan uluslararası kurallar, terörle mücadele gözönüne

Hayal, Karamsarlık ve Gerçek

BAK'ın Saraçhane eylemi ve Birgün'de iki yazarın ruh hali

İki uç ruh halini gözler önüne seren iki yazı var önümüzde. Biri, 4 Haziran tarihli Birgün Gazetesi'nde yayınlanan Aydın Engin'in "Gel Bush, Sen Onlara Aldırma, Gel!.." başlıklı yazısı. Diğeri ise, aynı gazetede 8 Haziran'da yer alan L. Doğan Tılıç'ın "İyi ki Bush Gelmedi" başlıklı yazısı.

Biri, hayal dünyasında, ayakları bu topraklara hiç basmıyor; ötekisi alabildiğine karamsar.

Aydın Engin, BAK'ın Saraçhane'de 5 Haziran'da yaptığı eylem öncesi, eyleme çağrı niteliğindeki "ma-lum üslubu" ile yazdığı yazısında; "kent'in dört köşe-sinden Saraçhane'ye akacak insanlardan, İstan-bul'un bütün barışçılarının orada olacağından, hatta ülkenin dört bir yanından gücü yeten, yol parası çı-kışan barışçıların da Saraçhane'de olacağından" söz ediyor.

Sonuç; Saraçhane'de 500 kişiyle yapılan klasik bir BAK eylemi! (Ya da "şenliği")

Bu sonuçtan yola çıkan Doğan Tılıç ise, karamsar bir tablo çizerek, kendince "neden kitlelerin gelmedi-ğini" soruyor. Ama aslında sorulan, sorgulanan bir şey yok.

"Neden 500 Kişi?"

Kitlesel eylemlere katılım konusunda, çok şey söylenebilir, bu ayrı bir konu. Doğan Tılıç da güya sorguluyor, ama gerçeğe ulaşacak sorularla alakası yok. Aksine, sorunun kendisi, kitlelerin neden BAK eylemine katılmadıklarının nedenlerinden birini oluşt-uruyor. Diyor ki, "Yahu, hani öyle sert sol sloganlar falan atmıyoruz. Sadece solcular olarak da dökülmü-yoruz ortalığa. Alt tarafı 'Bush gelme' diyoruz." Tılıç, üstelik halkın ezici çoğunluğu da Bush'a ve ABD'ye karşıyken, bu tablodan şaşkın ve karamsar.

Dünya halklarının başdüşmanından "hesap sora-cağız" diyemeyen bir sol kültür, siyaset tarzı nasıl ya-ratıldı? Sol sloganlar yumuşatıldığında, radikallikten, halkların meşru şiddetinden, isyandan, silahlı müca-deleden söz edilmediğinde kitleler akın akın gelmi-yormuş demek ki. Aydın Engin'e dönüyoruz, o da çağrısında "emperyalizme karşı öfkeyi haykırma"ya çağırıyor. Eyleme bile değil, "şenliğe" çağırıyor. "Ümudu" ise "barışçılar"da. Demek ki, "ülkenin dört bir yanından akın akın gelen barışçılar" bu kadar!

Kitlelerin apolitikliği, eylemlere neden katılmadı-ğına cevap aranıyorsa, uzağa gitmeden hemen eyle-mi organize eden BAK'dan başlanmalı.

Mesela BAK Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyon-u'ndan neden ayrıldı?

Hangi kaygılar, grupçu hesaplarla Koordinasyon-

da bölücülük yapıldı, biliniyor. Oligar-şiye hoş görünecek, "bakın örgütlerden, şiddetten arındık" denilecek, hem icazet kazanılacak hem de güya kitleler akın akın gelecekti. Kuruluşu bile örgüt düşmanlığının, "birey" kutsayıcılığının ilanıydı; "BAK'da örgütlenmeler değil, tek tek bireyler ola-cak"tı. O, her şeye çare olacak şahane birey, BAK'a dönüp bakmadı.

12 Eylül'den bu yana aynı kafa, örgüt düşmanlığı yaptı. Halka, "aman örgütlere gitmeyin başınız be-laya girer" propagandası yapılarak korkutuldu. El-bette "12 Eylül bir silindir gibi geçti halkın ve solun üzerinden", ama bu her şeyi açıklar mı? Sol ne yap-tı? "Örgütlenelim" şiarını mı yükseltti? Hayır, bugün BAK'da temsil edilen (ve edilmeyen) reformizm 12 Eylül'ün siyasi hedefi olan örgütsüzleştirme, bireyci-leştirme politikalarına "sol"dan destek verdi. Oligarşi halkın örgütlerden, örgütlenmeden uzaklaşması için terör uygulamak, reformizm de örgüt korkusu yay-maya çalıştı, bireyin propagandasını yaptı.

Böylece kitleler devrimci örgütlere gitmeyecek, reformist örgütlere koşacaktı. Bu da olmadı. Şimdi bu propagandaları yapanların başında yer alan DY'nin liderlerinden biri, "köşe yazarı" sıfatıyla, "Halk içinde 'örgüt'ün lafından bile korkan bir ruh hali var-dır. Sol içinde de 'örgüt' kavramı yerine tek yanlı 'bi-rey' olmayı fetişleştiren, köylülüğe, yoksulluğa, emekçiye, mücadeleye... burun kıvrıran komformist bir 'sol' eğilim etkindir." tespitleri yapıyor, 'solu kur-tarma' dersleri veriyor. Kim fetişleştirdi, kim halka korkuyu yaydı, kim orta sınıf solculuğunu akıllı sol-culuk olarak formüle etti, kim devrimci tutsaklar için "aynı mahalleden değiliz" dedi, kim devrimcilerin katledilmesi karşısında parti örgütlerine "acil acil acil.. sakın sokağa çıkmayın" talimatları yayınladı, kim "parti olmayan partiler" kurdu, kim "tembellik hakları" ilan etti?... Bunlara cevap yok elbette! Sanki kimliği meçhul birileri yaptı ve aniden ortadan kay-boldu!

Yüzbinler Meydanlara Nasıl Çıkıyordu?

Aydın Engin kitlelerin Saraçhane'ye akacağı ha-yallerini nereden yola çıkarak kuruyor; Şiddetten, ör-gütlerden arındığımda halk gelir diye düşünüyor. Da-ha doğrudan bir ifade ile, devrim hedefinden, halkın iktidarından vazgeçtiğinde kitlelerin gözünde "kor-kulmayan" olacağını ve akın akın arkalarından gele-ceğini zannediyor.

Aydın Engin gibileri, kafası Avrupa'da, ayakları havada hayalcilerdir. Avrupa'da yüzbinler yürüyor, bizde de yürür, diye düşünüyor. Ne faşizm gerçeği, ne

Sayı 6

33

13 Haziran
2004

faşizme karşı halkın nasıl örgütlenmesi, harekete geçirilmesi gerektiği sorunu yok kafasında. O, çağrı yapacak, kitleler koşacak! Anlamadığı şu; **burası Türkiye**. Bir yanı Ortadoğu, öte yanı Asya. İşgallerin, emperyalizmin ve oligarşilerin zulmünün had safhada olduğu, halkların meşru şiddetiyle direnmekten başka hiçbir yolunun olmadığı bir coğrafya. Ama o, ülkemizin (aksaklıklar olsa da) demokratikleştigiğine, AB'nin ülkemize demokrasi getireceğine inanıyor. Bunun için de zinhar halkların şiddetinden, direnmekten söz etmemek gerekir. Sadece “barış” demek ve yeri geldiğinde de oligarşinin meclisini “sevmek” gerekir.

“Acı öz deneyimlerden sonra barışı şiddetle savunamayacağımızı, barışı sadece ve sadece barışçıl savunabileceğimizi öğrendik biz.” diyor Aydın Engin, ancak o lanetlediği günlerde, halkın tüm kesimlerinin yüzbinlerle meydanlara çıktığının üzerinden atlıyor. Çünkü işine gelmiyor. Yüzbinler nasıl çıkıyordu meydanlara? 1970’lerden başlayarak yükselen silahlı devrim cephesi ve halkın bir çok kesiminde örgütlü devrimci güçlerdi halkı meydanlara döken. Bugün, hem halkın şiddetini, hem örgütü lanetliyor, hem de “kitleler niye gelmiyor” diye yakınıyor.

Halk, Yanında Görmediklerini Niye Dinlesin?

Kitleler niye gelsin, niye Aydın Engin’in çağrısıyla sokağa dökülsün? Devrimciler gibi, çağrılarında emperyalizme karşı halkların öfkesi okunmayan, hesap sormaya çağırmayan, “zararsız” ve neresinde büyük keramet keşfettiği belirsiz gayri-ciddi bir üslupla çağırıyor diye mi?

Hayatı boyunca “ada”lardan, boğazdaki evlerinden çıkıp gecekonduların çamurlu yollarını çiğnemiş, emekçilerin içinde olmamış, onların acılarını paylaşmamış, *“ey kitleler şenliğe gelin”* diyor. Açıklıkla, yoksullukla boğuşan, oligarşinin türlü türlü zulmü altında inleyen kitleler neden “şenlik” yapsın? Seni, ne açlığında, ne zulmün ortasında, ne infazlarda, ne katliamlarda yanında görmemiş ki, Susurlukçular tepesine kurşunlar yağdırırken, yanibaşında olmamışsın ki; neden gelsinler?

İşte en yakın örnek; hapishanelerde 112 insan bu düzene karşı canlarını ortaya koyarak şehit düştü. Mücadele yöntemlerini onaylayıp onaylamamak ayrı bir tartışma; peki Aydın Engin vb. “duyarlı birey” ne yapıyor? Bu vahşetin, zulmün karşısında ne dedi? Direnenlere küfretti, direnenlerin ailelerinin derneklerini ihbar etti. Neden gelsin kitleler? Evlatlarının dizi dizi tabutlarını kaldırırken yanında görmediklerine, omuzlarını o tabutların altına koymayanlara niye inansın? Acısının, adaletsizliklerin, zulmün hesabını isterken, neden “şenlik” yapsın?

Şahane Bireyleriniz Onlar

9 Haziran tarihli yazısında da, işçiye, memura,

gençlere... sitem ederek *“Sen yoktun da ondan 500 kişiydik”* diyor. Hala, kendine, daha doğrusu anlayışına bakmıyor. Bireyi nasıl kutsadıklarını, 12 Eylül’den bu yana yazıları, kitapları, dernek ve sendikalarındaki propagandaları ile, örgüt düşmanlığı yaptıklarına, devrimcileri sendika ve demokratik kurumlardan tasfiye etmek için kimlerle kolkola girdiklerine dönüp bakmıyor. Bütün mesele demek ki, “kültürel yozlaşma”daymış. Doğru, bu bir yanı. İyi de, şahane birey budur işte! Üstelik bundan yakınan Aydın Engin, yozlaşma/yozaştırma denildiğinde dönüp önce sağına soluna bakmalı. Mesela, eşinin (Oya Baydar) romanındaki karakterlerin hangi kültürel yozlaşmayı körüklediğini sorgulamadığı gibi, *“mutlaka okuyun bu kitabı”* diye tavsiye ediyor. Gençlerimiz sadece burjuva medyanın propagandaları ile yozlaşmıyor, bireyciliğin batağına gönderilmiyor; daha tehlikeli olanı, “sol” maske ile, Oya Baydar’lar yozlaştırıyor, bireycileştiriyor. Örneğin, Baydar’ı okuyan bir genç neden emperyalizme karşı bir eyleme katılsın ki? Neden örgütlü olsun, neden her hangi bir baskıya ve zulme karşı çıkmanın meşruluğuna inansın ve dirensin ki?

Marksizm-Leninizm Yoluna Geleceksiniz

Sol’un nasıl kiteselleceği tartışılıyor. Reformizmin dilinden düşürmediği anahtar (çözüm) kavramları ise, **“değişim, dönüşüm”**. Birgün yazarları da bu kavramları çok severler ve değişim, dönüşümden en çok söz edenlerin ÖDP-DY olduğunu da en iyi onlar bilir.

“Değişim, dönüşüm” denildiği her noktada, sol adına kitlelere sosyal demokrasinin empoze edilmesi, devrimden ve halktan uzaklaşma vardır. 12 Eylül’den bu yana “değişim dönüşüm” denilerek bu noktaya gelindi, bugün sonuç ortada.

Bunun sonu yoktur; “değişim, dönüşüm” dedikleri, beş para etmez anarşistler ve Troçkistlerden alınmış pespaye teorilerdir. Çıkacağı yer kapitalizmin restorasyonundan başkası değildir.

Sol’un kiteselleşmesinin tek yolu, devrimci çizgidir, Marksizm-Leninizmin yoludur. Başka yollar aramaya devam edenler, Leninist Parti’yi lanetleyerek Avrupa sivil toplumculuğunu “parti” olarak sunanlar, çıkış yolunu bulamaz ve “değişim, dönüşüm” sosyal demokrasi batağına doğru hızla kulaç atmaya devam ederler.

Polis, “Ağası”nın Arkasından Ağlıyor

Polis Teşkilatı'nın 159. kuruluş yıldönümü nedeniyle çıkarılan "Çağın Polisi" adlı derginin son sayısının kapağı Sakıp Sabancı oldu. Sabancı'ya methiyeler düzülen dergide, polis teşkilatına katkılarından da bolca söz ediliyor.

Sabancı'dan “Polis Ağa” olarak söz eden ve sahiplenilen polis, “Sabancı'nın ölümüyle, polis teşkilatının en büyük koruyucu ve kollayıcılarından birisini kaybettiğini” belirtiyor ve şöyle diyor:

“Polis, ağasını yitirdi. Sakıp Sabancı'nın ölümü bizleri derin üzüntüye gark etti. Polis Koleji ve Polis Akademisi mezuniyet törenlerine katılır, esprileri, neşesi ve yaptığı konuşmalar ile törenlere ayrı değer katardı. Birinci, ikinci ve üçüncü olanlara ödülleri verir, öğrencileri çalışmaya yönlendirirdi.”

Polis, ağasının ayrıca Polis Akademisi ve Polis Koleji mezuniyet törenlerinde 1600 cumhuriyet altını, 100 milyar lira para dağıttığını da açıklıyor. (6 Haziran 2004 Yeni Şafak)

Bunlar yeni polislere kimlere hizmet etmeleri gerektiğini göstermek için dağıtılan rüşvetler, asıl polis teşkilatının kaybı daha büyüktür. Sermayenin çıkarlarını korumak için akıtılan mil-

yarların haddi hesabının olmadığı çok iyi bilinmektedir.

Bu bir yana, polis Sabancı'yı ne kadar da çok severmiş, gözlerimiz yaşardı. Hani, işkencehanelerde, “neden devletin güvenlik güçlerine karşı eylem yapıyorsunuz, yapın Sabancılar'a, Koçlar'a yapın” sözlerini hatırladık da!!! Tavsiyemiz, Sabancı'nın mezarının başına uzun menzilli silahlar taşıyan nöbetçiler dikmeleri ve her gün bir Emniyet Müdürü'nün yanına bir imam da alarak, (polis cenazelerinin klasik imamı tercihtir) mezarında dualar okumasıdır. Gark oldukları derin üzüntü böyle hafifler belki!b

Server Tanilli Gerçeği Görecek Mi?

Bugüne kadar sol, sosyalist bilim adamı kimliği ile tanınan Server Tanilli, bu dergiyi okudu mu bilmiyoruz, ama okumalıdır. Bu ülkede zulmün bekçiliğini yapanlarla aynı duygu ve düşünceleri paylaşmış olmanın nasıl bir şey olduğunu da yazmalı köşesinde. Sermayeye düzülen methiyeler, insanı kimlerle yanyana getirir, sır değildir. Server Tanilli'nin tek örnek olmadığı da bilinmektedir. Umarız şimdi yeniden düşünülür.

Sayı 6

35

13 Haziran
2004

Susurlukçu “Milliyetçiler” Hep Pisliğin İçinde Oldular

Batman'ın eski valisi, Susurlukçu Şahin Şarman, rüşvet olarak Mercedes almaktan 6 yıl 3 ay hapis ve ömür boyu meslekten men cezası aldı. Karar Yargıtay tarafından onandı. Tam da Susurluk devletine uygun. Susurluk'a hizmetin karşılığı Mercedes. Elbette bu arada “milliyetçilik”leri de dilden düşmez!

Demirel'in “devlet rutin dışına çıkabilir” diyerek, her şeyin bilgileri dahilinde olduğunu itiraf ettiği, Susurluk'un “kayıp silahları”nın merkezinde olan vali istisna değildir. “Milliyetçi” maskeli tüm Susurlukçular, katiller böyledir. Her türlü rüşvetin, fuhuş rantının, uyuşturucu pazarının içinde

dirler. “Terör” demagojisi ile halka karşı savaşırken, bu pis işleri ile kontrgerilla faaliyetlerini finanse ederler. Bu arada da “vatan millet aşkına” ceplerini doldururlar.

“Milliyetçiliği” dilinden düşürmeyen, “vatan millet” edebiyatı yapan İstisnasız bütün Susurlukçuları araştırın, Vali'nin kişiliğini, icraatlarını bu lursunuz.

Susurlukçu “Milliyetçiler” Hep Pisliğin İçinde Oldular

Ankara Ticaret Odası'nın (ATO) yaptığı bir araştırmaya göre, mafya Susurluktan bu yana daha da büyüdü. Raporda; 100'e yakın alanda mafyanın faaliyet gösterdiği, mafya ekonomisinin cirosunun bütçenin yarısına yakın olduğu, binlerce insanın bu teşkilatlar içinde yer aldığı tespitleri yapılıyor.

ATO Başkanı Sinan Aygün, mafyanın son yıllarda Türkiye'nin “iç tehditlerinden biri” haline geldiğini de belirtiyor ve “sistemdeki aksaklıklar ve boşlukların sürekli suçlu ve mağdur üretiyor, işsizlik, kentsel ve yaşamsal hizmet ve ihtiyaçların yeterince karşılanamaması sonucu mafya ekonomisi ur gibi büyüdü” diyor.

Mafya, devletin ve oligarşinin dışında değildir. Bu sistemin parçası olarak kurumlaştırılmıştır. Mafyanın egemenliği, baştan bu yana polis teşkilatı başta olmak üzere devlet organizasyonu ile gerçekleşmiştir. Susurluk'ta nasıl kullandıkları çok iyi biliniyor. Bu tür kontra hizmetlerinin karşılığı nasıl önlerinin açıldığı da. Mafya, kara para sistemin ürettiği bir pisliktir.

Polisin tutuklatma numaraları (Komplo ve provokasyonları)

AKP'nin polisinde, devrimci-demokrat kişileri tutuklatmak, dernekleri kapatmak için numara çok. Komplo, provokasyon demiyoruz, çünkü onların da bir "inceliği" vardır, "kılıfına uydurma"da daha bir planlama vardır. Oligarşinin polisinin böyle bir kaygısı yoktur. Alabildiğine kaba, "kör gözüm parmağına" misalidir. Halkla, hukukla alay eden tam bir pervasızlık vardır.

Tutuklama gerekçesi yaratılır

Demokratik kurumlarda, mevcut yasalarla kurulmuş ve buna göre çalışan derneklerde, dergilerde, kültür merkezlerinde çalışan insanların "yasadışı örgüt üyesi" gibi gösterilip, sahte belgelerle, komplo ve provokasyonlar tertiplenerek tutuklanmasında polisin mantığı şudur:

Bunlar devrimci! Öyleyse ne yapıp edip bunları tutuklatmalı, derneklerini kapatmalıyım.

Elinde hiçbir kanıt, belge, gerekçe yoksa ne yapacak? **YARATACAK!**

Bu sahte belgeler, düzmece ifadeler, provokasyonlar, bir haydi bilemedin iki mahkeme sonra daha fazla hapisshane tutmaya yetmezse ne olacak? Önemli değil ki! Polis aynen şöyle düşünüyor; şimdi tutuklatayım, üç-beş ay da olsa faaliyetini engelleyim de, gerekirse çıktıktan üç beş ay sonra bir komployla yine tutuklatırım.

İşte tutuklatma ve dernek kapatma numaralarından bir kaç örnek:

Zavallı birini bulur. Aldatarak, olmadı rüşvet vererek, daha olmazsa zorla, "ömür boyu F tipinde yatırırsınız" tehditleriyle düzmece ifadeler hazırlayıp imzalatır. Resmen kendisi yazar ve "haydi imzala" der ve imzalatır.

Polis bilir ki, bu yeterli değildir. Tutuklatmak için "daha fazla delil" gerekir. O zaman "delil yaratmaya" devam!

Bir sonraki aşama, hedef kişinin "üzerine ifade verdi" diyebileceği bir kaç zavallı kişilik daha bulmaktır. Bunun için demokratik eylemlerden daha önce gözaltına alınıp bırakılmış insanların arşivleri, kişisel bilgileri, işkencecilerin sorgularındaki gözlemleri taranır. "En uygun kişi" bulunduğunda, bir bahane bulup gözaltına alınır. Hatırlanacağı gibi polis için bahane bulmak basit bir provokasyon işidir. (Eskortluk yaparak sınıra kadar götürdükleri ve "benzinimiz bitti takip edemedik, kaçmış" dedikleri Susurlukçu faşist mafya Alaattin Çakıcı'ya yapmadıkları şu meşhur

provokasyonlardan...)

Birini tutuklatmak için zorla ifade mi almış; sözkonusu kişiye hiçbir zaman, "çağrı" yapmaz; "şu konuda ifadenize başvurulacaktır" gibi bir tebliğat yapma tarzında yasal, hukuki yolları kullanmaz. Üstelik hemen gözaltına da almaz. Bekler, fırsatını kollar. İsteddiği zaman ve yerde, kendine göre kurguladığı senaryoya uygun olarak gözaltına alır ve tutuklatır.

Bu "ifadeler" tutuklatmaya yetmezse, yasal bir kurumu ya da evi basar, bilgisayarlara el koyar, nasılsa yazı karakterinin anlaşılması gibi bir sorunu da yoktur, istediği "belgeyi" yazar ve "disket buldum disket" diye düşer ortaya. Disket dediğinize TÜBİTAK tarafından da bilimsel olarak "kanıt olamaz" denmiş olsa da, sorun değildir. Tutuklayacak mahkemeler için bilimin hukukun önemi yoktur. Dün DGM idi yarın adı değiştirilmiş DGM'dir ne de olsa.

Disket adeta "hazine"dir. Sanki basılan yer "illegal örgütün merkez karargahı" gibidir. Meşhur diskette; Polisin tutuklatmak istediği, demokratik kurumlarda çalışan, evi, işyeri, faaliyetleri bilinen ne kadar insan varsa; hepsi hakkında mutlaka "örgüt dökümanı" vardır. Hedef kişilerin bırakın adlarını, soyadlarını, kod adlarını, göbek adları bile vardır neredeyse. "Tedbirdir" polis; ola ki, aynı isimde başka birisi vardır, garantiye alır. Bu komedi karşısında, dosya önüne gelen savcı, "bu ne kepezelik, böyle illegal örgüt mü olur?" demez, çünkü polis hukuksuzluğun öteki ayağıdır onlar. Provokasyonlar, komplolar genel olarak birlikte planlanır, en azından haberdardırlar.

Bu arada yüzlerce insan "diskette adın geçiyor" denilerek peyder pey gözaltına alınmaya devam eder. Disket "demoklesin kılıcı" gibi sallanıp durur. Hele hiçbir hukukçunun; "disket delil değildir, böyle örgüt üyeliği olmaz, hukuksuzluktur" demediği bir ortam varsa, tepe tepe kullanır meşhur disketi.

"Örgüt üyeliğinden" tutuklatamadı mı? Başka numaraları da vardır polisin.

Demokratik bir etkinlikte ya da mesela şehitlerin mezarlarını yaparken (Elazığ'da aynen yaşandı) kameraya kaydeder. Bir bakarsınız bir sivil polis itip kakmaya başlar, başka polislerin sesleri karışır araya; "şerefsiz polis"! Bir başkası slogan temposu dahi olmayan tarzda bağırır; "Kahrolsun İşkenceci Polisler!" Bu sırada kamera hep kayıttadır. Kişiler gözaltına alınır ve savcının önüne kaset konulur:

Buyurun size; "polise mukavemet"ten, "devletin polisinin manevi şahsiyetini tahkir ve tezyif"ten tutuklama nedeni!

Polis numaralarını anlatmayı sürdüreceğiz.

İŞTE SAHTE BELGELER!

Bölüm - 2

TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU!

Polis Sahte Belge
Düzenleyip
Dernek Kapatıyor,
İnsan Tutukluyor

29 mayıs günü düzenlenen basın toplantısı ile açıklanan, polisin hazırladığı sahte belgelerin ilk bölümün geçen haftaki sayımızda yayınlamaya başlamıştık. Bu hafta da, sahte belgelere dayanılarak, demokratik, yasal kurumlarda çalışanlara yönelik gözaltılar sürdü.

Bu gözaltı terörüne, tutuklamalar gerekçe yapılan sahte belgeleri kaldığımız yerden yayınlamaya devam ediyoruz.

15. BELGE

00098 seri numaralı, cemre 2 üst sayfa kodlu; "18.10.2003 cihan merhaba, 1- Duygu Eyginin... -şeklinde başlayan- ...hallededildiniz mi." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

Duygu Eygi, Celal Yayla adlı kişinin yargılandığı davada tanıklık yapmak üzere KENDİ İSTEĞİ ile mahkemeye gitmiş ve ifade vermiştir. Bu tanıklık ifadesinden sonra mahkeme hiç bir işlem yapmazken polis tarafından günler sonra, sokakta gözaltına alınmıştır.

16. BELGE

00765 seri numarası ile başlayan 00769 seri numarası ile biten; "Merhaba, Bugünlerde sıklıkla geçmişe gidiyorum...ve işte otuz yıllık yaşam son noktayı koy (yazı burada kesik devamı yok herhalde) şeklinde biten not hakkında:

BU YAZI MUHARREM KARADEMİR'İ ANLATIYOR. MUHARREM KARADEMİR'İN GÖNDERDİĞİ BİR MEKTUPTUR BU... ŞEHİT OLMADAN ÖNCE, F TİPİ CEZAEVLERİNİN DENETİMİNDEN ÇIKARAK POSTA KANALI İLE GÖNDERİLEN BİR MEKTUP. EKMEK ADALET DERGİSİNDE YAKALANDI DENİLEREK ÖRGÜTSEL DOKÜMAN STATÜSÜNE SOKULMUŞTUR.

17. BELGE

00770 seri numarasından 00772 seri numarasına; "otomatik tabancalar.. -diye başlayan- ...uzi" ile biten not.

Dergi dışında bir çok yerde şimdiye kadar yapılan silahlı ekip operasyonlarında yakalanmış olmalı. Böyle bir belge dergide yakalanmamıştır. Ayrıca bu silah tanıtımlarına ilişkin tüm çizim ve anlatımlar av ve doğa malzemeleri satan tüm mağazalarda, silahlarla ilgili kitaplarda ve internette bulunabilir.

18. BELGE

00129 seri numarası ile başlayıp 00165 ile biten; "gözaltında örgütsel tavır başlığı ve korku meşruluk vs başlıkları" olan yazılar; Çeşitli yayınlarda çıkmış yazıların derlenmesidir, SUÇ NİTELİĞİ YOKTUR.

19. BELGE

00170 seri numaraları malaga üst sayfa kodlu

"15.12.2003... adnan

1- Son zamanlarda yapılan operasyonlar ... -şeklinde başlayan- ...se-ni tanıyan birisi varsa bildir iptal edelim..." şeklindeki not.

BÖYLE BİR NOT KESİNLİKLE YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

Sema Koç, Canip Tarhan... gibi isimler açık olarak kullanılmış. Gizli bir örgütsel notun mantığına bile aykırı; hem gerçek isimleri kullanacak-sın hem de ismi soyismi ile birlikte yazacaksın. Bu Kemal Koçer'den şubede baskı ile alınan ifadeye ek delil sağlamak amacı ile hazırlanmış bir dosyadır, ama burada da hata var. Kemal Koçer'in Sema Koç üzerine ifadesi yoktur. Sadece Canip üzerine ifadesi vardır, polisin zoru ve baskısı karşısında verdiği ifadede bile yoktur Sema Koç, ama polis eklemiştir.

Emniyet Teşkilatı Tarafından Çıkarılan Dergiden Alınmış Yazı Bile “Örgüt Belgesi”!!!

00172 seri numarası ile başlayan 00174 seri numarası ile biten...

“... Bilgi için genel bilgiler... insana özgü bir insanı diğerinden ayırdedebilecek...” -diye başlayan- “...kullanılıp atılan eldivenler paket içinden çıkar...” diye biten not.

TEKNOLOJİK GÜVENLİK İSİMLİ, YASAL OLARAK SATILAN VE EMNİYET TEŞKİLATININ ÇIKARDIĞI BİR DERGİDEN ALINMIŞ YAZIDIR.

tir. Canip'in sorumlusu Semadır, ve Sema da geçmelidir ifadede. Kaldı ki Kemal Koçer bu ifadesini reddetmiştir.

20. BELGE

00175 seri numaralı minen üst sayfa kodlu

“Senem” başlıklı tarihsiz “...Minenin konuyla ilgili notu... 1-Bağcılardaki kurumlaşma... -şeklinde başlayan- “...Adnan ve Fırat'ın konudan haberi var.” şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

Mine gerçek isimdir. Gerçek isim örgütsel, gizli olduğu iddia edilen yazışmada kullanılmıştır

Mehmet Ünsal isimli şahıs şu anda itirafçıdır, o bile itiraflarında “benimle ilişki kurmamışlardır” demektedir.

Adnan ve Fırat özel olarak eklenmiştir bu nota. Adnan Tekin Tangün, Fırat ise Şadi Özpolat olarak düzenlenmiştir notlarda, bu kurguya göre eğer ki bir diğer düzenlenen sahte belgelerde bir eksiklik olursa, ellerinde bir de itirafçı varken polis bir de bu itirafçıyı kullanarak Tekin ve Şadi'ye ceza verilmesini sağlamaktadır. Her ikisinin de ceza almasına ilişkin özel bir çabadır bu.

21. BELGE

00188 seri numaralı sarma üst sayfa kodlu not

“09.09.2003, Fırat merhaba 1- radikal gazetesinde çıkan...” -diye başlayan- “... Gülsen Salmanın özgeçmişlerini yeniden gönderin.” şeklinde biten not.

Böyle bir not yoktur, polis yazmıştır.

DİKKAT! 00189 seri numaralı sarma 1 üst sayfa kodlu not; Bu notu inceleyin, aynı içerikli not, birisi iki madde (00188 seri numaralı sarma üst sayfa kodlu olan) birisi üç madde, yani bir madde eklenmiş hali var notun. Bu da 00189 seri numaralı olandır, dosyaların üst ve alt kısımlarına sıradan rastgele yazılan harfler bile aynıdır, yani birbirini tutmayan iki not, birisine ek de yapmış ama diğerini çıkartmayı unutmuş dosyadan.

22. BELGE

00176 seri numaralı perte üst sayfa kodlu

“11.10.2003.. merhaba pınar, 1.... Sulhi Dönmez meselesine ilişkin...” -şeklinde başlayan- “...bir sonrakide 3 kasımda yapılacaktı...” diye biten not.

Bu not da üçüncü kez konulmuştur dosyaya. Diğer iki not ile ilgili ayrıntılı değerlendirme üstte yapılmıştır; ek belgelerle, gazete kopyaları doğrul-

tusunda ise ayrıca değerlendirilecektir

23. BELGE

00179 seri numaralı pruvla üst sayfa kodlu

“8.2.2004... pınar merhaba, Mehmet Yayla...” -şeklinde başlayan- “...adnana devredeceğim anlaşıldı...” diye biten not;

BÖYLE BİR NOT YOKTUR, KESİNLİKLE BÖYLE BİR NOT YAZILMAMIŞTIR... Polis yazmış, her-kese sorumluluklar vermiştir, örgüt kurmuştur, illegal komite kurmuştur polis.

İstanbul Gençlik Derneğini kriminalize etmek amaçlıdır.

24. BELGE

00180 seri numaralı belge... sabun 2 üst sayfa kodu ile, 29.12.2003 tarihli, “Davut merhaba kocaelindeki faaliyetler ile ilgili...” -şeklinde başlayan- “...ilişkilerine bunu böyle söyle.” şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

25. BELGE

00181 seri numaralı, şafak 3 sayfa kodlu, 20.02.2004 tarihli; “Senem merhaba 1-) Adnan gözaltına alındı, tim1'e götürülmüş...” -şeklinde başlayan- “... önlemlerimizi aldık.” diye biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

Ayrıca Adnan eğer Tekin ise, Tekin 19 Şubat'ta gözaltına alınmıştır, 20 şubatta değil.

26. BELGE

00214 seri numaralı sempatik 5 üst sayfa kodu ile başlayıp.....00222 serü numarasına kadar;

“01.09.2003; senem merhaba, Bilgi için Ender ve Velinin vasiyetini gönderiyoruz bunları eylem sonrasında gerekli yerlere ulaştıracaksınız... bir bölümü de dergide yazı olarak çıkacak haber gibi yanı...” -şeklinde başlayan- “...partimi ve halkımı çok seviyorum.” şeklinde biten dosya hakkında;

BÖYLE BİR NOT DERGİDE YAKALANMAMIŞTIR. ÇOK DAHA ÖNCEKİ OPERASYONLARDA CANLI BOMBA OLARAK YANSE EDİLEN CELAL YAYLA VE EYÜP BEYAZ İLE İLGİLİ GAZETELERE YANSIYAN BİLGİLER VE TARİHLERİ BİLE BUNU AÇIKLAMAYA YETER. Basına yansıyan bilgilere göre Celal YAYLA'ya zorla kabul ettirilen “DÜĞÜ-NÜ KANA BULAYACAKLARDI” gibi süslü manşetlerle kamuoyuna yansmıştır.

Böyle bir notun “Seneme...” diyerek bir derginin genel yayın yönetmenine eylem olmadan iletilmesi saçmalaktır. Madem bu insanlar eylem yapacaklar ve bu çok gizli bir eylemdir, neden eylem olmadan genel yayın yönetmenine bilgi verilsin? Saçma ve anlamsız.

28. BELGE

00183 seri numaralı şafak 6 üst sayfa kodu ile “26.02.2004 senem merhaba ...Erdoğan Kaldi ile il-

gili söyledikleriniz anlaşıldı...” -diye başlayan- “basın açıklaması konusunda tamam yapın.” şeklinde biten not.

“Adnan yerine Kevser baksın...” deniliyor; neden gerçek isim yazılsın. Sahtedir bu not.

“Adnan'ın ilk mahkemede çıkacağını umuyorum...” Bu, Tekin Tangün'ün bir çok kuruma yazdığı mektuplarda kullandığı kendi ifadesidir, örneğin Leman dergisinden Cezmi Ersöz'e yazdığı mektupda “avukatlarım böyle diyor... ilk mahkemede çıkarsın diyorlar” şeklinde ifadeler kullanmıştır.

Erdoğan Kaldi dosyasında geçiş şekli, Gülizar Kesici'ye yapılan komplonun bir adımıdır.

“Senin üzerine de ifade varsa polis seni her an alabilir, Yeliz Türkmen'e yazışma ile ilgili bilgi ver, sen alınırsan yazışmayı idare edebilsin”... ADI SOYADI İLE YAZILMIŞ Yeliz Türkmen. Yine şansa bırakmıyor polis. Hangi Yeliz; bu Yeliz? Şu anda 1 Nisan operasyonu nedeni ile tutuklu olan iki tane Yeliz var. Olası bir karışıklığı engellemek için adı ve soyadı ile birlikte yazmıştır.

29. BELGE

00193 seri numaralı “seksek” üst sayfa kodlu “21.10.2003, senem merhaba, Bu notu Fıratla paylaşacaksın... 1- istihbarat çıkarılacak hedefler konusunda... karakol olmaz hedef için... duyarlı kapısı olan hiç bir yer olmaz...” -şeklinde başlayan- “...tel 212 454 00 00” şeklinde biten not.

Böyle bir not yakalanmamıştır bu bilgiler istihbarat netliğinde bile değildir her türlü gazete ve internet aramasında bulunabilecek toplanabilecek adreslerdir sadece.

30. BELGE

00212 seri numaralı selamet 5 üst sayfa kodlu “03.09.2003... senem merhaba 1- Bahsettiğimiz sahildeki tampona...” -şeklinde başlayan- “...güvenilir olduklarından hem fikriz.” şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR... KESİN OLARAK POLİS YAZMIŞTIR BU NOTU.

Fadik Adıyaman ve Şehzade Boybaş, hem bu kimlik isimleri ile hem de çevrede nasıl hangi isimle bilindikleri yazılmıştır, kimlik isimlerini komşuları bile bilmez bu insanların. Ama polis işini sağlama almış, her iki isimlerini de yazmış.

Bu kişilere ait evlerde ise gösterişli şekilde basınla tv'lerle gidip dedektörlerle arama yapmış ama hiçbir şey bulamamıştır. Sadece bu ev aramasının şekli bile düşündürücüdür, polis açıkça şov yapmıştır. Sadece basit bir şov değil ama savcıyı ve mahkemeyi etkilemeye yönelik bir baskıdır aynı zamanda bu şov.

Fadik Adıyaman, yıllardır TAYAD'lıdır. Görümcesi DHKP-C davasından tutsaktır, yıllardır tutsak-

larla ilgili yapılan tüm protesto ve eylemlerde yer almıştır. Defalarca gözaltına alınmıştır. Polis tarafından çok bilinen bir insandır.

Şehzade Boybaş, kardeşi İpek Yücel DHKP-C gerillası olarak şehit olmuştur, polis tarafından bilinen bir insandır.

Bu kadar aleni insanların evine silah saklanması iddiası ise tek başına komiktir. Fadik Adıyaman günlerce Ankara'da Abdi İpekçi parkında tutsak yakınlarının oturma eyleminde kalmıştır. Her an polis tarafından gözaltına alınabilecek ve defalarca Abdi İpekçi parkında gözaltına alınan bir insanın evine silah saklanması mantığı yoktur.

Ve yine notta Yeliz Kılıç'ın da bu kişileri iyi tanıdığı yazılmıştır, yine adı ile soyadı ile bir kişinin daha ismi yazılmış ve bu kişi de bu silah saklama eylemine dahil edilmiştir.

Yalandır, böyle bir not yoktur, böyle bir silah saklama işi yoktur veya tavsiye edilen kişiler değildir.

Yeliz Kılıç cezaevinden tahliye olmuştur. Amcası Turan Kılıç Buca hapisanesinde devlet tarafından katledilmiştir.

31. BELGE

00213 seri numaralı sempatik 2 üst sayfa kodlu; “30.8.2003... fırat merhaba; 1- Güllere ilet...” -diye başlayan- “...adamı bulmaya çalışacaklar.” şeklindeki not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR... BÖYLE BİR NOT YILMAZ YAYINCILIK'TA YAKALANMAMIŞTIR...

32. BELGE

Sera üst sayfa kodlu... (BURADA SERİ NUMARASI YOKTUR)

“senem, 20.11.2003

Mehmet Doğanı manavların orada görevlendirceğiz...” -şeklinde başlayan- “...ne yapacağını anlatacağız” şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR, POLİS YAZMIŞTIR.

- Sürecek -

27. BELGE

00182 seri numaralı safak 5 üst sayfa kodlu

“24.02.2004, senem merhaba, 1- Adnan tutuklandı...” -ile başlayan- “...psikolojik baskı yapmak istiyorlar.” şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. BUNU POLİS YAZMIŞTIR... Not eğer örgütsel bir notsa bile kendi içinde çelişkiler vardır. Birinci maddede “ERDOĞAN KALDI ARKADAŞ” denmiş; üçüncü maddede ise, “ERDOĞAN KALDI DENEN HAİN...” şeklinde geçmiştir... Aynı örgütsel notta hem “ARKADAŞ” hem “HAİNDİR”... Bu bile başlıbaşına bir çelişkidir.

Fırat; “üst düzey”, ama görevi belli değil, sadece “üst düzey”!

Senem, Gülizar Kesici'dir polise göre; “İllegal...” Ne illegal; yasal bir derginin genel yayın yönetmenidir Gülizar Kesici.

DİSK Genel Kurulu Yapıldı Devrimci işçiler, sözlerin takipçisi olacak!

DİSK 12. Olağan Genel Kurulu 5-7 Haziran tarihleri arasında, 400 delegenin 365'inin katılımıyla, İstanbul Grand Cevahir Kongre Merkezi'nde yapıldı. Yapılan seçim sonucunda Süleyman Çelebi yeniden genel başkan seçilirken, yeni yönetim şu isimlerden oluştu: Genel Sekreter Musa Çam, Genel-İş Genel Başkanı Mahmut Seren, Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, OLE-YİS Genel Başkanı Kamer Aktaş, Gıda-İş Genel Başkanı Celal Ovat ve Lastik-İş Genel Sekreteri Nuri Serin. Çelebi'nin karşısına aday olan Bank Sen Genel Başkan Yardımcısı Altan Çarıkçı 15, liste dışından yönetim kuruluna aday olan Basın-İş Genel Başkanı Kamil Kartal ise 58 oyda kaldı.

Başesgioğlu'na Niye Cevap Verilemedi?

Musa Çam'ın açılış konuşmasıyla başlayan kongrenin ilk günü; Süleyman Çelebi'nin dışında konuklar birer konuşma yaptılar. Çalışma Bakanı Murat Başesgioğlu'nun konuşması Emekli-Sen üyeleri tarafından sık sık sloganlarla kesilirken, Başesgioğlu, grevlerini yasaklayarak masaya oturttukları Kristal-İş ve Lastik-İş'in "kendi özgür iradeleri ile" uzlaştıklarını söyledi ve küreselleşmeyi, IMF programlarını savundu.

IMF'ci, küreselleşmeci Başesgioğlu, Emekli-Sen'in tepkisini saymazsak, hak ettiği tepkiyi görmedi. **Başesgioğlu'na niye cevap verilemedi?** Uzlaşmacıların verecek cevabı yok çünkü. "Uzlaştık" dediği Lastik-İş yöneticileri orada ve verecek hiçbir cevapları yoktur, çünkü söylediği gibi sermaye ile uzlaşma yolunu seçmişlerdir. Umut Daniştay'a bağlanmış, işçilerin en önemli silahı olan grev hakkı yok edilirken, direniş yolu seçilmemiş ve uzlaşmıştır. Aynı şekilde Başesgioğlu'nun DİSK kongresinde açıkça IMF programını aksatmadan sürdüreceğiz diyebilmesi ve bunu söylediğine pişman edilmemesi, "uzlaşma" kültürünün geldiği nokta açısından çarpıcıdır.

Çelebi 1 Mayıs Tavrını Savundu

Süleyman Çelebi, yaptığı konuşmada, 1 Mayıs'taki ayrışmaya değinerek, "Olaylara şekilci yaklaşan, birlik kavramını fetiş haline getirenler İstanbul'da yapılan 1 Mayıs mücadelesini kavrayamamışlardır" dedi. Çelebi, Emek Platformu'nu da eleştirdi. DİSK mücadele tarihinden örnekler veren Çelebi, DİSK'in etkisinin üye sayısından bağımsız olduğunu belirtti ve toplu sözleşmelerden, hapishanelere, grev yasaklarından örgütlenmeye kadar DİSK'in "örnek tavırlar aldığını" söyledi.

İşçi, Mücadaleci DİSK İstiyor

İkinci gün delegelerin yaptığı konuşmalarda, DİSK'in 12 Eylül sonrası açıldığından bu yana işçi sınıfının beklentilerine cevap vermeyen bir süreç izlediği, sınıfa yönelik saldırılar karşısında DİSK'in tarihine yaraşır bir tavır sergilenmediği eleştirildi. Özelleştirmelerden, taşeronlaştırmaya, işten çıkarmalardan IMF'ye karşı mücadeleye bugüne kadar sergilenmeyen direnişçi, mücadeleci bir DİSK'in ortaya çıkarılması gerektiği, bütün delegelerin ortak talebiydi. DİSK'in nasıl bir DİSK olacağı üzerinde yoğunlaşan tartışmalar, işçi sınıfının beklentilerinin de bir yansımasıydı. Beklentinin, mücadeleci, direnişçi bir DİSK olduğu tartışma götürmez bir şekilde ortaya konuldu.

Kongre Kararları Açıklandı

Üçüncü gün yapılan seçimler öncesi tüzük değişiklikleri ve karar tasarıları oylandı. Kongrede alınan kararlar şu başlıklar altında belirlendi:

1-Sermaye egemenliğine ve emperyalizme karşı mücadele, 2-Savaş örgütlerinin ve NATO zirvesinin protesto edilmesi, 3-Demokrasi ve temel özgürlükler için mücadele (Bağımsız, özgür ve demokratik bir Türkiye vurgusu yapıldı ve işkenceye, F tiplerine karşı çıkılması, düşünce örgütlenme özgürlüğünün savunulması benimsendi.) 4-Sendikal hak ve özgürlükler için mücadele, 5-Kadın sorunu ve kadın işçilerin hakları, 6-4857 sayılı kölelik yasasına karşı mücadele, 7-Emekçilerin Avrupası için mücadele (AB'nin sermayenin çıkarlarına paralel olarak dayattığı politikaları karşı çıkılması, sosyal devletin tasfiyesini hedefleyen girişimlere karşı mücadele ve AB Anayasası'nda sendikal hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması, uluslararası dayanışmanın güçlendirilmesi.), 8-Şiddete, teröre ve savaşa karşı mücadele, 9-Daha iyi yaşam koşulları için mücadele, 10-DİSK Araştırma Enstitüsü'nün yeniden yapılandırılması, 11-Etnik ve kültürel zenginliğimizin korunması için mücadele, 12-Tarihsel ve doğal zenginliklerin korunması için mücadele...

Hangi "Emeğin Avrupası"

Kongre kararlarında yer alan; "Emeğin Avrupası", "Şiddete, teröre ve savaşa karşı mücadele" gibi, Türkiye ve dünya gerçeğini ifade etmeyen kararlar, özünde egemen sınıfların ideolojik kuşatmasının yansımasıdır.

“**Emeğin Avrupası**”, uzun süredir Süleyman Çelebi tarafından dile getirilen bir kavramdır. Reformist solun da, AB’ciliğini yumuşatma kılıfı olan bu kavramın gerçekli hiçbir alakası yoktur. AB’nin sermayenin çıkarları doğrultusundaki dayatmalarına karşı mücadeleden söz edip, sonra “Emeğin Avrupası”ndan söz etmek, kendi içinde de çelişkidir. AB’nin sermayenin çıkarlarını savunan bir örgütlenme olduğu gerçeğini bir şekilde göreceksin, ama AB üyeliğine de destek vereceksin. Bu, bir başka kararda yer alan “bağımsız, özgür ve demokratik Türkiye” için mücadele ile de çelişkiye düşmektir. AB’cilik mandacılıktır, Avrupa emperyalizmin sömürgesi olmada daha ileri adımlar atılmasını, göbekten bağlanmayı savunmaktır ki, bunun “bağımsız Türkiye” ile ne ilgisi var?

DİSK’te, en azından belli bir kesiminde varolan bu anlayışı başka bir yazı konusu olarak burada noktalarken, yine emperyalist propagandaların etkisiyle kararlar arasında yer alan “Şiddet, teröre ve savaşa karşı mücadele” konusuna da kısaca değinelim.

“**Terör**”, emperyalistlerin ortaya attığı bir kavramdır ve kast ettikleri, halkların meşru şiddetidir. Halkların meşru şiddetine karşı çıkmak, emperyalizmin egemenliğine onay vermektir. Emperyalizme karşı mücadelenin tek yolunun halkların direnişinden, meşru şiddetinden geçtiği, bugün artık tartışmasız şekilde Irak’ta, Filistin’de ve dünyanın bir çok bölgesinde yeniden ve yeniden

kanıtlanmaktadır. DİSK, halkların meşru direnişlerinin yanında yer aldığını ve bunun karşısında geliştirilen askeri saldırılar kadar, siyasi ve ideolojik saldırılarında da her türlü karşısında yer almalıdır. “**Sermaye egemenliğine ve emperyalizme karşı mücadele**”nin içeriği ancak böyle doldurulur.

Devrimci İşçiler, Sözlerin Takipçisi Olacak

“Mücadaleci DİSK” adına konuşmaların yapılması, yönetimlerin sözler vermesi, DİSK’in bir çok kongresinde yaşanan bir durumdur. Bu kongrede verilen sözlerin, sınıf mücadelesi, hak ve özgürlükler için mücadele, “bağımsız, özgür ve demokratik Türkiye için mücadele” anlamında öncekilerden farklı olup olmayacağını elbette pratik belirleyecektir. DİSK’in uzun süredir Türk-İş belirleyiciliğindeki kuşatmaya karşı 1 Mayıs’ta bir çıkış noktası yakalamış olması elbette bir olumluluktur, ama her şey değildir. Halk güçleriyle ittifaklar yapan, kararlı, taviz vermeyen bir mücadeleye yönelen DİSK’in yaratılması da bu sürecin ürünü olacaktır.

Devrimci işçiler, başta Çelebi’nin konuşmalarında dile getirdiği sözler olmak üzere, verilen sözlerin takipçisi olmalı ve yerine getirilmesi için bir daha ki kongreyi beklememelidir. Unutulmasın ki, yıldönümü yaklaşan 15-16 Haziran direnişi, o günkü DİSK yönetiminin çok da istekli olmamasına karşın, tabanın baskısı ile alınan direnme kararıyla yaratılmıştır.

Sayı 6

41

13 Haziran
2004

15-16 Haziranı anmak değil yeniden yaratmak zamanı

1967 Şubatında kurulan DİSK, kısa sürede işçiler için umut olmuştu, önü kesilmeliydi. 1970’e gelindiğinde, sermayenin saldırısı, Çalışma Bakanı Seyfi Öztürk’ün “yakında **DİSK’in canına ot tıkanacak**” sözleriyle ilan edildi. 274 ve 275 sayılı Kanunlardaki değişikliklerle yapılacaktı bu. DİSK yaygın kampanyası, yasanın meclise getirilmesini engellemedi. Hükümetle “diyalog”lar da sonuç vermedi.

Fabrikalarda alınan kararlar doğrultusunda işçiler eyleme geçti. 15 Haziran sabahı İstanbul, Kocaeli, Ankara ve İzmir’in caddeleri binlerce işçinin öfkeli, sert, kararlı adımlarıyla sarsılıyordu. İşçiler o günün akşamında, 16 Haziran için Taksim’de birleşme kararı aldılar. Taksim’e yürünecekti. 16 Haziran sabahı İstanbul ve çevresindeki tüm caddelerden nehirler gibi işçiler akıyordu. Nehirler denize, işçiler Taksim’e kavuşacaktı. Taksim’e yürüyüş başladı.

Taksim’e giden tüm yollar asker ve polis barikatlarıyla kesildi. Barikatların bir kısmı, çatışmasız aşıldı,

ama iktidar emir vermişti. Bir çok barikatta çatışma çıktı. İşçiler, taşlarla, sopalarla, yumruklarıyla ve öfkeleriyle yürüdüler barikatların üzerine. Çatışmalar sonunda üç işçi ve bir polis öldü. Çatışmalar sürerken, gelecek destekleri önlemek için vapur seferleri iptal edildi, köprüler geçişe kapatıldı.

İşçilerin kararlılığını herkes görmüştü. DİSK yönetimi de bu militanlıktan ürkmüş, radyolardan direnişi bitirme çağrısı yapıyordu, ama etkisi olmuyordu. İktidar yasayı geri çekmek zorunda kaldı. İşçiler, haklarına, sendikalarına sahip çıkarak, işçi sınıfının mücadelesi ve örgütlenmesi üzerinde oynanmak istenen oyunu bozdu.

DİSK Kongresi/izlenim

Erol Ekici (Genel-İş Örgütlenme Dairesi Başkanı)

Öncekilere nazaran canlı tartışmaların yaşandığı, delegelerin, DİSK'in sınıf mücadelesi perspektifi ile hareket etmesi gerektiğini, sermayenin saldırılarına karşı durması gerektiğini ifade eden konuşmaların yapıldığı bir genel kurul oldu. Önceki genel kurullarda daha çok, kimin yönetiminde, başkan olacağı pazarlıkları yapılır, liste kulisleri olurdu. Önceden Süleyman Çelebi üzerinde uzlaşma sağlandı ve daha çok, ve önemlisi **"nasıl bir DİSK, nasıl bir mücadele anlayışı"** soruları tartışıldı. Bu yönüyle olumluydu.

DİSK'in mücadelecisi olması, sadece emekçilere yönelik saldırılara değil, hak ve özgürlüklere yönelik saldırılara karşı durması, F tiplerindeki ölümlerden, halk kesimlerine yönelik saldırılara kadar her sorunu, kendi sorunu görmesi gibi noktalar da bir çok delege hemfikirli.

İlk kez, sözleşme yetkisi olan sendikalar arasında bu kadar çok genel başkan yönetiminde yer aldı. Bununla birlikte sendikaların kendi iç dinamikleri yansıdı. Genel-İş, Birleşik Metal-İş genel kurullarında mevcut yönetimlere muhalefet olarak çıkıp kazanan ve geçen dönemde DİSK yönetimi dışarda kalan bu sendikalar, DİSK'in kısır tartışmaları

aşma, birlikte yürüme isteği noktasında biraz daha öne çıktı. Daha farklı bir yapılanma ortaya çıktı. Sendikaların temsil düzeyi arttı. Bu, DİSK'in geleceğe daha güvenle bakmasına, işçinin sahiplenmesine neden olabilir.

Bir diğer nokta ise, 2004 1 Mayıs'ıydı. DİSK, kimlerle birlikte hareket etmesi gerektiği konusunda doğru yapmıştı, bu savunuldu. Bir anlamda kendine güveni geldi. Belki kongre hesaplarıyla yapılan bir çıkıştı, denilebilir. Olabilir, ama önemli olan bu tavrın sürdürülmesidir, samimiyet bu süreçte belli olur. Tabi, şunu da belirtmem gerek, "ben yaptım oldu, gelin katılın" tarzında olmamalı. Birlikte mücadele bu değil. DİSK bundan sonraki süreçte gerçek ittifaklarıyla, gerçekten demokrasi, özgürlük isteyen ve bu uğurda mücadele edenlerle birlikte yürütmeli. Bunu diliyor ve inanmak istiyorum.

Yinelemek gerekir ki, tartışmaların yoğunluğu, DİSK'in bundan sonra ne yapması gerektiği idi. Birçok delege, sendika yöneticisi yapılması gerekenleri, daha çok çalışma yaşamı, özelleştirme, taşeronlaştırma, işten çıkarma, sendikal özgürlüklerle sınırlı bir bakış açısıyla konuştu. Bunlar da olmalı, ama yeterli değildir. Genel-İş adına yaptığım konuşma bu anlamda, tüm ülke gerçeklerini kapsıyordu. Bu ülkedeki sıkıntı sadece sendikal özgürlükler, özelleştirme, taşeronlaşma, iş-

ten atmalar da değil. Örneğin cezaevleri var. Eğer bunları DİSK devrimci mücadele ya da demokratikleşmenin bir parçası olarak görmüyorsa, yukarıda sayılanların da önüne geçemez, bunlar bir bütün, hepsi emperyalistlerin, sermayenin saldırıları. Hak ve özgürlüklerden söz ediliyorsa, bu konuda ne yapıldığı sorgulanmalı.

Sorgulamayacaksak, geleceğe dönük temel hak ve özgürlükler mücadelesini bir bütün olarak görüp kavramıyacaksak, DİSK yönetimi, geçmiş dönemlerdeki genel kurullarda olduğu gibi, çok şey söyleyip bir sonraki genel kurula kadar hiçbir şey yapmayan, anti-demokratik bir DİSK yönetimi olacak. DİSK bu süreçte müdahale edebilmeli. Söylenenler böylesi bir mücadele sürecinde kanıtlanacaktır. Sonunda herkesin istemi, beklentisi bu. Ama söylemde değil pratiği ile DİSK artık bundan sonra ki süreçte sınıf mücadelesinin, hak ve özgürlükler mücadelesinin ön saflarında cüretle yerini almalı.

Örneğin, NATO Zirvesi var. Kimlerle nasıl ittifaklar yapıp hareket edilecek, 1 Mayıs pratiği göstermiştir.

Mücadelecisi, adına yaraşır şekilde devrimci bir DİSK'i yeniden yaratmanın önünün açılmasını diliyorum ve biz bunun takipçisi olacağız.

Adıyaman'da KESK Mitingi:

KESK 6 Haziran günü "Sendikal hak ve özgürlükler bölge mitingleri"nin ilkinin Adıyaman'da yaptı. Bölge illerinden memurlarında katılımı ile yapılan mitingte, 5 bin kişi "zafer direnen emekçinin olacak" sloganları ile yürüdü. Mitingte kitleye seslenen Sami Evren, ABD emperyalizminin Büyük Ortadoğu Projesi'ne değinerek, İstanbul'da yapılacak NATO zirvesini protesto edeceklerini söyledi. AKP iktidarının, hakkını arayan, demokrasi isteyen emekçilere baskı uyguladığını belirten Evren'in ardından, kitle "ABD Ortadoğu'dan defol" sloganları attı.

SES'ten Bakanlık Önünde Eylem:

SES üyeleri 9 Haziran günü, Sağlık Bakanlığı önünde yazar kalsalarla eylem yaparak, "Ticarethane değil hastane,

Hastaneler halkındır satılamaz" dövizleri taşıdılar.

Telekom'da Özelleştirmeye Geçit Yok:

Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube üyesi Telekom işçileri özelleştirmeye karşı eylemlerinden birisini daha 8 Haziran günü yaptı. Gaziosmanpaşa Telekom Müdürlüğü önünde yapılan eylemde, özelleştirmeye karşı direnişe hazırız denildi. Eyleme çeşitli işçi ve memur sendikaları da destek verirken, "Telekom Vatandır, Vatan Satılamaz", "Telekom'da Özelleştirmeye Geçit Yok", "Savaşa, Sömürüye, NATO'ya, BOP'a Hayır" pankartları açıldı. İşçiler "Türk-İş Uyuma Halkına Sahip Çık" sloganlarıyla Gaziosmanpaşa Meydanı'na yürüdü ve burada bir açıklama yaptı.

IMF Daha Fazla Yoksulluk İstiyor

IMF, yeni bir teftiş için ülkemizde. IMF ile yeni bir anlaşma daha yapacağı kesinleşen iktidar, bir yandan *"ekonomi iyiye gidiyor"* derken, öte yandan IMF ile borçları ödemeyi ileri bir tarihe erteleme pazarlığı yapıyor. Bugünü kurtar, yarını yok et! Borç batağı böyle derinleşiyor. Örneğin, Hazine, yılın ilk beş ayında, daha fazla vergi ve zamlarla, maaşlara daha az artış politikası ile öngörülenin üzerinde faiz dışı fazla elde etmesine karşın, geri ödediği iç borcun yüzde 91.2'si kadar yeni borçlanmaya gitti.

Buna karşın iktidar ne diyor? IMF'den başka kurtuluşumuz yok! "Büyüme istiyorsan, borçlanmanın dışında seçenek yok" (Kürşat Tüzmen). İslamcı AKP'nin ekonomi politikasında emperyalist tekelleri daha da zenginleştirmekten başka bir hedef yok. Beyinlerinde bundan ötesi yok; daha fazla borç ve ne varsa satışa çıkarmak. Türkiye sınırları yetmezse, Amerikan borsasına satışa çıkarıyorlar. (THY, Erdemir ve Telekom) Borçları ödemekte zorlandıkça yeni borç alıyor ve bunun için de ABD'nin Ortadoğu politikalarında daha da uşaklaşma diyetini gönüllü kabul ediyorlar.

IMF: Memuru Süründürün, Emekliyi Öldürün

AKP'nin verdiği niyet mektubunun ardından IMF'nin hazırladığı raporda, kamu kesiminde çalışanların ve emeklilerin **maaşlarının yüksek olduğu** belirtilerek şu isteklerde (emir) bulunuldu: **"Personel harcamalarını kısın, emeklilik yaşını yükseltin, çalışanlara enflasyon hedefinin altında zam yapın."**

Patron örgütleri ile görüşmelerde, işsizlik ve büyümenin yavaşlığından yakınmalar üzerine IMF heyeti açıkça belirtiyor: **"Büyüme ve işsizlik IMF'nin öncelik sıralamasında değildir."** IMF'nin önceliklerinin, emperyalist tekellerin isteklerini AKP'ye dikte ettirmek ve bunların yerine getirilmesini sağlamak olduğu biliniyor.

AKP'nin IMF politikaları ile dayattığı da IMF'nin öncelikleridir. İşsizlik ve yoksulluk AKP'nin de gündeminde değil.

ICFTU Raporunda AKP'nin İşçi Düşmanlığı

Uluslararası İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU) 2004 Dünya Raporu'nu yayınladı.

Raporda, bir yıl içinde 129 sendikacının öldürüldüğü, özellikle Kolombiya'da sendikacılara saldırıların yoğun olduğuna dikkat çekildi ve "küreselleşme işçi haklarına zarar verdi" denildi.

Raporun Türkiye'ye ilişkin bölümü ise, AKP iktidarının işçi düşmanı yüzünü örneklerle bir kez daha ortaya koydu.

Türkiye'de işçilerin yüzde 84'ünün hiçbir sendikaya üye olmadığı belirtilirken, bunun sendikal örgütlenmeye tahammülsüzlüğün göstergesi olduğu dile getirildi. Patronların sendikaları ya

zayıflatmayı, ya da tümünden tasfiye etmeyi istedikleri ifadelerine yer verilen raporda işten atmaların yoğunluğu ve özellikle cam sektöründeki tasfiyelere vurgu yapıldı. Çıkarılan iş yasası da raporda değerlendirildi. Yasanın, "reform" adıyla çıkarılmasına rağmen, dayanışma grevleri, genel grevler ve işçilerin protesto niteliğindeki üretimi yavaşlatma eylemlerinin yasak olduğu, yapanların cezalandırıldığına dikkat çekildi. Birçok sektörde grev sağı var denilen raporda, bu sektörlerin ILO sözleşmelerinde temel hizmetler arasında yer almasına rağmen bu yasakların konulduğu tespitine yer verildi.

Öğretmenevi'nde Grev

Küçükçekmece Öğretmenevi'nde çalışan ve DİSK-OLEYİS Sendikası'nda örgütlenen işçiler, sendika hakkının tanınmaması üzerine grev kararı aldılar. Karar 4 Haziranda Öğretmenevi kapısına asıldı. Burada bir açıklama yapan OLEYİS Marmara Şb. Başkanı Sefer Erim, gerekçe dahi gösterilmeden yasal sendika haklarının tanınmadığını söyledi.

Patron İşbirlikçisi Türk-Metal'e Protesto

Erkunt işçilerinin, DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş'de örgütlenme çalışmalarının Patron ile işbirliği yapan Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası protesto edildi. Sendikalaşma çalışması yürüttükleri için işten atılan işçiler, "Kahrolsun sendika ağaları" sloganları attı. Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar, Türk Metal'in daha önce Grammer'de oynadığı oyunu, burada da oynadığını belirtti.

Sendika Yasal Hak, Üye Olursan Ceza!

Adana'da kurulu Yeni Önder Lojistik Firması'nda çalışan 12 işçi, TÜMTİS'e üye oldukları için işten atıldılar. Aynı işyerinde çalışan işçiler, sendika binasında düzenledikleri basın toplantısında "haksız yere işten çıkarılan arkadaşlarımıza hiçbir ödeme yapılmadığı gibi, sendikadan istifaya zorlanmışlar, etmeyince de işten çıkarılmışlardır" denildi.

Çukurova'da Eylem

Çukurova Tekstil'de 15 aydır ücretlerini alamayan işçiler, 8 Haziran günü, Çukurova Holdingi yöneticilerinden Samsa Karamehmet'in fabrikası önünde oturma eylemi yaptı. Karamehmet, işçilerin öfkesinden çevik kuvvet korumasıyla fabrikasından çıkarak kurtuldu.

Mayıs sonunda basına yansıyan haberler sonucunda "Kayıp" Aysel Malkaç'ın yaşadığı, onbir yıldır halkı, herkesi aldattığı öğrenildi. Aysel Malkaç bu büyük aldatmacasında tek başına da değildi.

Rızgari tarafından 3 Haziran'da yapılan açıklamadan da öğrendik ki; Aysel Malkaç, "kaybolduktan" iki yıl sonra, 1995'de "can güvenliğinin tehlike de olduğunu belirterek" Rızgari'ye sığınmış. Rızgari de ona "güvenlikli bir yer" temin etmiş. Bununla da yetinmemiş, "kayı ve korku içindeki Aysel Malkaç'ın, "durumunun kamuoyunda bilinmemesi" işteğini de "anlayışla" karşılayıp kabul etmiş.

Rızgari, Aysel Malkaç'ı "himayesine" alarak halkın aldatılmasına ortak olduğunu gayet pişkince anlattığı açıklamasını, yine aynı pişkinlikle şu sözlerle bitiriyor: "Kürt halkı tarih boyunca mazlumu ve mağduru her zaman sahiplenmiştir. Kürt kamuoyunun Aysel Malkaç'ı ve ailesini yalnız bırakmayacağına inanıyoruz."

Halkı aldatan bir kaçkın, "mazlum ve mağdur" ilan edilecek ki, Rızgari'nin yaptığı da "masum"laştırılabilir!

Rızgari'nin açıklaması, kimseyi ikna edememiştir tabii. Onyıdır böyle bir suçun ortağı olmanın ne açıklaması olabilir zaten? "Malkaç'ın ve yakınlarının güvenliğini" düşünerek hareket ettiklerini söylüyorlar. Peki Aysel Malkaç için eylemler yapanlar, bu eylemlerde gözaltına alınıp işkence görenlerin "güvenliği"ni niye düşünmemişler acaba? Devrimcilerin, demokratların, hak ve özgürlük mücadelesi sürdürenlerin bu olay nezdinde zedelenecek olan "güvenilirliğini" niye düşünmemişler?

Bunlara da bir açıklama getiremeyecektir elbette Rızgari. Çünkü yaptıkları, devrimci, demokrat ölçüler içinde, dürüstçe açıklanabilecek bir şey değildir. Açıklayabilecekleri bir şey de yoktur; pis, kirli hesaplarıyla bu halı işlemişlerdir.

Rızgari'nin yaptığı, bütün sol güçleri hiçe sayan, halkı, halkın mücadelesini hiçe sayan bir anlayıştır. Bu anlayış **vicdansız ve adaletsizdir**.

Onun tek bir derdi ve hesabı vardır; "PKK'yla rekabet!". Grupçuluk ve rekabetçilik mikrobu, bünyesini öylesine esir almıştır ki, hainleri, kaçkınları sahiplenmekte, halkı aldatmakta hiç bir mahzur görmemiş, solun en hassas olduğu bir konuda böyle bir sorumsuzluğu, çirkinliği yapmakta tereddüt etmemiştir.

Rızgari adlı grubu herkes bu tutumundan dolayı eleştiriyor. Herkes kızıyor. Ve herkes, bu noktada haklıdır.

Ama...

Ama, Aysel Malkaç olayı'nda Rızgari'ye sadece bizi **oligarşi karşısında, devlet karşısında zor durumda bıraktığı için** mi kızıyoruz?

Yani böyle bir durum sözkonusu olmasaydı, Rızgari'nin Malkaç gibi bir kaçağı sahiplenip saklaması "normal" mi görülecekti? Kanımızca, eğer bu olaydan sol için her boyutuyla ders çıkaracak olsak, bu soru da sorulmalıdır. Bu olay nezdinde Türkiye solu açısından yıllardır solu çürüten, sol içi ilişkileri tahrip eden yaklaşımlar da sorgulanmalıdır.

Ne yazık ki Türkiye solunda böylesi "sahiplenmelerin", hainlerin, kaçkınlara birileri tarafından "himaye edilmesinin" normal görüldüğü bir çok olay yaşanmıştır.

Rızgari, bu anlayışın tekil örneği değildir!

Rızgari, provokatif tutum ve davranışlarıyla, yayınlarıyla, sol açısından böyle tavırlar sergilemesi fazla sürpriz olmayan bir harekettir.

Ama mesele hainlerin, kaçkınlara sahiplenilmesi, onlara kol kanat gerilmesi olduğunda, mesele Rızgari'yle sınırlı ele alınamaz. Rızgari'nin bu olayda sergilediği anlayış, sadece Rızgari'ye özgü değildir. Hainleri sahiplenmek, Türkiye solunda nicedir "normal" görülen, "mazur" karşılanabilen bir tutumdur.

Mesele, Malkaç olayında bir anlamda "aldatılan, mağdur edilen" durumdaki PKK'ya bakalım.

PKK, nerede bir kaçak, serseri varsa, onu sahiplenmekte çoğu kez hiç bir mahzur görmemiştir. Sayısız kaçak, PKK'ya "sığınmış" ve PKK da, sözkonusu hareketlere bilgi verme gereği bile duymadan onları korumasına almıştır. Cezalandırılacak hainler, PKK'nın bu anlayışını bildikleri için PKK'yı sığınacak liman olarak görebilmişlerdir.

Mesela, Malkaç olayında "aldatılan"lardan biri olan İHD farklı mıdır?

İHD'nin de örgütünden, yoldaşlarından, mücadeleden kaçan sayısız kaçağa, haine kucak açtığı herkesin malumudur. Yeter ki "örgütlere karşı" olsun, "örgütlerden şikayetçi olsun", İHD hemen birey hakları adına onun avukatlığına soyunmuştur. "Biz tüm insanların haklarının savunucusuyuz" saçmalığıyla, yoldaşlarını katletmiş hainler, muhbirlik yapanlar, çeşitli biçimlerde İHD'nin himayesine mazhar olmuştur.

Rızgari'yle İHD'nin mantığının bir farkı yoktur. Rızgari de bir "insan", bir "birey" olarak Malkaç'ın haklarını savunmuştur. Malkaç örgütüne, çalıştığı kuruma karşı ne yapmış olursa olsun "insan olarak tartışılmaz hakları vardır" der İHD mantığı ve ekler: bu hakların başında da "yaşama hakkı" gelir! Mal-

kaç ve Rızgari de, “kendisinin ve yakınlarının can güvenliği” kaygısıyla halka, çalıştığı kuruma, hak ve özgürlük mücadelesi verenlere gerçeği açıklamışlardır.

Tam İHD anlayışı işte!

İhaneti himaye etmek, ihanete ortak olmaktır

Burjuvaziden alınma “birey” ve “insan hakları” anlayışıyla veya tamamen pragmatik, grupçu nedenlerle hainlerin himaye edilmesinin meşru görüldüğü noktada, Aysel Malkaç’a ve Rızgari’ye İHD’nin, PKK’nin yönelteceği tek eleştiri, kendilerini “*oligarşi karşısında zor durumda bırakmak*”tan ibaret kalmaktadır.

Ama eleştiri bununla sınırlandırıldığında da, buna benzer başka örneklerin yaşanmasının yolu da açık bırakılmış olmaktadır.

Malkaç olayında, Rızgari’nin tavrında bir bütün olarak mahkum edilmesi gereken “hainlerin, kaçkınların sahiplenilmesi, himaye altına alınması” anlayışıdır.

Peki neden böyle bir şeye tevessül ediliyor?

Grupçuluk, rekabetçilik, faydacılık ve bunların beraberinde getirdiği sorumsuzluk, ilkesizlik... Bir kaçkını saflarına alarak başka bir örgüte karşı malzeme sağlamak, bir haini sahiplenerek oradan parsa toplamaya çalışmak gibi basit, küçük ve ahlaksız hesaplarla yapılmıştır bu tür şeyler. Malkaç olayının bu şekle bürünmesine de işte bu anlayış yolaçmıştır.

Hainler, örgüt ve mücadele kaçkınları, hiç bir gerekçeyle himaye altına alınamaz. Herkes bunu anlamalı ve benimsemelidir. Hangi gerekçe uydurulursa uydurulsun, hainlerin himaye edilmesi, her zaman halkın mücadelesine zarar veren, halka karşı, devrimci örgütlere karşı saygısız ve sorumsuz bir tavra tekabül eder. Hainlerin himayesinin sonuçları, her zaman Malkaç olayındaki gibi “vahim” bir biçimde ortaya çıkmasa da, özünü değiştirmez. Hainlerin, kaçkınların sahiplenilmesi, kısa veya uzun vadede, hep halkın mücadelesine zarar vermiştir ve vermeye devam edecektir. Malkaç olayında, bu musibetten çıkarılacak ders, hainlerin hiç bir gerekçeyle himaye edilemeyeceği olmalı, ve solda böylesi bir himayeyi meşru gören anlayışlar kesin bir biçimde mahkum edilmelidir.

Reagan Öldü, Politikaları Yaşıyor

ABD’nin 40’inci başkanı Ronald Reagan, 93 yaşında öldü. **Emperyalistlerin ve onun döneminde Amerikan yeşil kuşak projesine hizmet eden islamcıların başısağolsun.** Halklar onu unutmayacak! 1981-1989 yılları arasında, iki dönem ABD başkanlığı yapan Reagan, emperyalistlerin sosyalist sisteme karşı kurmaylığını yapmıştı. Denilebilir ki, 8 yıllık başkanlığı komünizme karşı savaşla geçmiş, bunun için kontroller örgütlemiş, ülkeler bombalamış, karşı-devrimci ayaklanmaları kışkırtmıştı. Hain Gorbaçov ile birlikte sosyalist iktidarların yıkılmasında önemli rol oynayan Reagan, emperyalist tekellerin dünya hakimiyetini sağlama konusunda, pervasız politikalar imza attı.

Bugün ABD başkanı Bush, Reagan’ın politikalarını “teröre karşı savaş” adıyla sürdürüyor.

Reagan’ın Suç Sicilinden...

Daha başkan olmadan, sinema oyuncusu iken, ABD’de 1947’de yaşanan anti-komünist kampanyada, solcu, komünist sinema oyuncularını gizlice FBI’a ihbar etti.

- Halkların sömürüye ve zulme karşı tek umudu

olan sosyalizme karşı kuralı bir savaş sürdürdü.

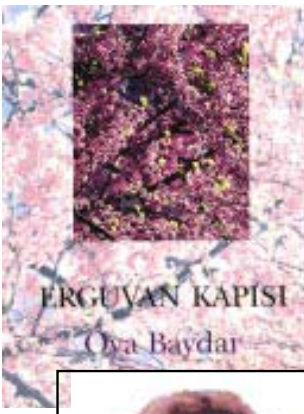
- Kendi adıyla anılan emperyalist yayımları doktrinle halklara karşı saldırılar. Karşı-devrimciler, anti-komünistler bu doktrinle desteklendi. Ortadoğu’yu ele geçirme stratejileri bu dönemde oluşturuldu. Amerika’nın islamcılarını kullandığı “yeşil kuşak projesi” bu doktrinle hayata geçirildi. Afganistan’da islamcılar, Angola, Kamboçya ve Nikaragua’da kontra örgütlenmeleri desteklendi. Grenada Adası işgal edildi. Nikaragua’da ve El Salvador’da halklara kan kusturan sağcı hükümetlere destek verdi ve katliamları doğrudan finansa etti.

- 1982’de, İngiltere’nin Arjantin’e, Folkland Adaları krizindeki saldırısında, İngiltere Başbakanı Thatcher’a destek verdi.

- 1983’te, Karayip Adaları’nda iktidarı solcuların ele geçirmesinden sonra bu ülkeyi istila etti.

- 1986’da Libya’nın Trablus ve Bingazi şehirlerini bombalattı.

- 1986’da İran’a silah satarak, alınan 30 milyon doların, Nikaragua’da kontrgerilla örgütlenmesine aktarıldığı ortaya çıktı. Bu olay, tarihe “İran-gate” skandalı olarak geçti. Ronald Reagan’ın resmini koyarak, AYNI SAFTA köşesinden devamına ayrı bir alan içinde yapalım. Başlığın büyüklüğünü vb. ayarlarsınız

Bir Siyasi Sürtüğün Cinsel Saplantıları

rine abanmış adama doğru kaldırdığı, tuhaf bir iç ışıkla aydınlanmış yüzü, gördüğüm bütün Meryem tasvirlerinden daha kutsal, daha anlamlıydı.

... Cinselliğin hayatımda önemli bir yeri olmadı. Sağlıklı

biriyimdir, ama delikanlılığımdan beri, akli fikri kamışında olan bir adam değildim. İlk ıslak rüyalarımı gördüğümünden bu yana, cinsel arzularımın kabarmasını ve boşalmamı sağlayan tek görüntü, annemin gizli odanın loşluğunda parlayan vücudu ve, "Derine, daha derine," diye inlemesiydi."

"Son yılların en iyi romanı"nın yazarının enest fantazileri

Sayfa 165: Oya Baydar'ın "Ülkü'nün duyguları ve yaşanmışlıklar anlamında benden çok şey var." (30 Mayıs CNN Türk, Karalama Defteri) dediği **Ülkü anlatıyor.**

"Küçük oda boş duruyor, kapısını bile açmadım," dedi Teo düşüncelerimi okumuş gibi. Sesi sevecendi, davetkardı. Ona ilk kez o zaman alıcı gözle baktım. Otuz beş, hadi olsun olsun kırk yaşlarında görünüyordu... gerçekten 'cool' olan erkeklerin çekiciliğine sahipti. Uzun zamandır bir erkekle birlikte olmamıştım. Bilinçaltımın derinliklerine itmeye çalıştığım korku: cinselliği bir daha yaşayamamak, cinsel nesne kabul edilmemek, bedenin isteklerinin cevapsız kalması, kadınlığın yaşlanması ve ölmesi... İçimdeki karadeliği, kısa süre için de olsa doldurabilecek şeyin bir erkeğin tensel yakınlığı olduğunu seziyordum. Bütün yaşamım boyunca acılar, kederler, çöküşler cinsel arzularımı bastıracağı yerde alevlendirmiştir. Tıpkı idama götürülen veya işkence gören erkeklerde rastlanan ereksiyon gibi hayvani, içgüdüsel bir tepki, tensel yaşamın sürmesine yönelik bir refleks.

... Adamı baştan çıkardığımı, bu ilişkiye biraz kendine rağmen sürüklediğimi itiraf etmeliyim. İlgisizliği merakımı ateşlemişti. Erkekten beklenen adımı, ellisini aşmış olgun kadın pervasızlığıyla ben attım. Drendiğini, hatta korktuğunu söyleyebilirim. Beni mahcup etmemek, kırmamak için tutmuştu uzattığım eli. Neden Teo? Şimdi düşünüyorum da, yabancı, geçici, uçucu olduğu için; belki gençliği yüzünden -her orta yaşı geçmiş kadının yüreğinde dışa vurulmayan bir genç erkek özlemi yok mudur?-

... Başını göğsüme gömüp meme uçlarımı emmeye başladığında, cinsellik şeytanının hangi igvasıyla, hangi dürtüyle, hangi sezgiyle '**oğlum**' diyorum. Ya hep ya hiç'e oynuyorum. Öteki mememi de ağzına uzatırken, '**oğlum**' diye tekrarlıyorum. En büyük cinsel günahın, tabunun haz dolu yollarını açacak anahatar sözcük olduğunu bilmeden."

Oya Baydar'ın paronayalarını ve devrim düşmanlığını romanlaştırdığı Erguvan Kapısı adlı kitabı geçen sayımızda tanıtmıştık. Bu sayıda kitabı bir başka yönüyle tanıtmaya devam edeceğiz. Baydar'ın burjuvazinin pespaye düşüncelerini "roman" diye sattığı bu kitabı övüp yere göğe sığdıramayanların nedense hiç söz etmedikleri bir yanını tanıtacağız aşağıda. Biliyoruz, aşağıdaki satırları okurken bile zorlanacaksınız. Ama işte "*siyasi roman*" diye pazarlanan bir kitapta yazılı bu satırlar. Ve daha önemlisi, "*son yılların en iyi romanı*" diye, "*ölüm orucunu, inançları tartışma*" adına piyasaya sürülen roman müsveddesini **yazan kafanın resmini** veriyor bu satırlar. Biz sözü uzatmayalım, okuyun, o resmi görün..

Oya Baydar'ın Pornografik Yazımı

"İnsanla, dünyayla, yaşamla 'meselem' olduğu için yazıyorum." (Radikal Kitap, Sema Uludağ'la röportaj) diyor Oya Baydar. **Bakın bakalım;** aşağıdaki satırlar, hangi insani, dünyasal, yaşamsal meseleye parmak basıyor?

"Oya Baydar, yakın tarihimize ışık tutan bir roman yazmış." diyor bir yazar da (Gamze Akdemir, Cumhuriyet Kitap). **Bakın bakalım** aşağıdaki satırlar, yakın tarihimize nasıl bir ışık tutuyor?

Sayfa 12-13: Romanın baş kahramanlarından Teo anlatıyor:

"Çıt çıkarmamaya gayret ederek aralıktan içeri baktım. Demir parmaklıklı buzlu camdan sızan günün son ışıklarının alacakaranlığında, eski bir divanın üzerinde cırtlıçıplak yatan kadını ve onun üzerine eğilmiş adamı gördüm. Kadın, ikonalar, antika biblolar, heykellerden ve bütün tablolarlardan daha büyüleyici, daha güzeldi. Odanın karanlığa varan loşluğunda vücudu daha bir beyaz parlıyordu. Bir an, kısacık bir an, babamın yeni bulduğu antika bir mermer heykel sandım, sonra annemi tanıdım. İnliyor, mermer kalçalarını kıpırdatıyor ve, "Daha, daha derine," diye üstündeki adama yalvarıyordu... Adamın, "Orospum, kaltağım benim, kocan olacak ibne derine sokamıyor mu?" dediğini duydum. ... eve koşarak döndüm. Üzerimde okul giysileriyle yatağa girip yorganı başıma çektim. Annemin çıplak vücudu, babamın dükkânında o güne kadar gördüğüm en güzel heykeldi ve üze-

Sayfa 168: Ülkü anlatmaya devam ediyor:

“Sevişirken 'oğlum' dediğimde, kısacık bir an, film karesi donup kalıyor. Şimdi üzerimden kalkacak, allak bullak kaçıp gidecek ve ben sözel bir ensestini gerçek utancıyla, yatakta yapayalnız kalacağım. Üzerimdeki vücudun ağırlığı önce bir an hafifleyip sonra beni ezmeye başlıyor. Rumca birşeyler söylediğini duyuyorum: 'Mama, manula mu, poli oreyaise mama'... Midedem bulanıyor, ama tiksintiden değil en ağır cinsel günahın verdiği haz yüzünden. Artık, ne aynadan tavana yansıyan ışık, ne bedenlerimiz, ne utanç, ne çekingenlik; sapkın cinselliğin kuyusuna birlikte yuvarlanıyoruz. Sevgiyle değil günah duygusuyla bağlanıyoruz birbirimize. Aradığının, beklediğimin çok fazlası bu. Sevişmeden başka bir şey: tensel bir çılgınlık.

Yorgunluğumuzu, mahmurluğumuzu üzerimizden atmadan sokaklara çıkıyoruz. Kuledibi'ndeki katlı otoparka sürüklüyor beni. ... İlk katın en uzak köşesinin kuytululuğunda ve karanlığında gemlemeye çalışmadığı hayvansal bir arzuyla ulaşabildiği her yerimi öpüyor, okşuyor, ısıyor. Sırtımı beton duvara yaslamış, elleri ve bir kamaya dönüşmüş organı bol eteğimin altında hoyratça yolunu arıyor. Artık 'anne' demiyor, hiçbir şey demiyor; yıllardır cinsel açlık çekmiş bir mahkûm gibi, hedefine ulaşmaya çalışıyor.

Otoparktan başım dönerek, darmadağın çıkarken koluna yaslanıyorum.”

Yazarın düzgün bir kahramanı yok ki!

Sayfa 354-355-357: “Babasına aşık” Derin anlatıyor:

“Turgut Ersin cep telefonumdan aradığında Ümut'u da alıp evden çıkmak üzereydim. ... Yeşil tuşa bastım, sesini duyunca heyecanlandım, göğsümün ortasından kıpır kıpır bir burgu boğazıma gelip tıkanmıştı. Babam, beklemediğim bir anda aradığında da aynı garip heyecanı, aynı coşkuyu duyardım. ... Telefonu kaparken Ümut'u birlikte götürmekten vazgeçtim ve o anda, bir dosta sığınmaya değil bir erkekle buluşmaya gittiğimi hissettim: benden en az otuz yaş büyük bir erkek.

... Her zamanki kadife pantolonu, kareli spor gömleği, bakımlı sakalı, hafifçe kırlaşmış saçlarıyla, bıraktığım gibiydi, özlediğim gibiydi... Karşımda durup yanağımdan öpmek için hafifçe eğildi ya da ben öyle sandım. Başımı yana doğru çevirdim. Dudakları dudaklarıma rastladı. Sakalının okşayışını, ağzının karanfille karışık hafif alkol tadını ve o hasret uyandıran tanıdık kokuyu -Davidoff (Derin'in babasının kokusudur-bn)- yüzümde, ağzımın içinde, vücudumun en gizli, en mahrem kıvrımlarında hissettim. Gözlerimi kapayıp kendi içime döndüm, bedenimin isteğine bi-

raktım kendimi... Yer ayaklarımdan altından kaymaya, sadece onunki değil kendi bedenim de kendi içime akmaya başladı. ... usul ve yumuşak sarıldı belime. Küçük bir kızken babam da böyle sarılırdı, ürperdim...”

Beyninde herşey cinsellik merkezli

Sayfa: 238: Derin, kocası gerillaya katılmış, kendisi ölüm orucuna yatacak gecekondu Güldalıyla sohbetini anlatıyor:

“Çardağın altında sohbet ederken, en çok Hüseyin'ini anlatırdı. Sözcüklerinden fıskıran sevgi ve arzu selinin taşkınlığını, bir erkeğe hem bedenle, hem yüreklerle duyulan katıksız, koşulsuz aşkın ve sonsuz güvenin gücünü kavramaya çalışırdım.

"Peki, güzel sevişir miydiniz Güldalı? Hani şöyle dolu dolu..."

"Güzel sevişmeden, bedenini yataktan uçmadan, kafan bulutlanmadan aşk olur mu hiç? Tabii güzel sevişirdik, utanma, sakınma bilmeden. Bir buluştuk mu ayrılamazdık. Sana olmadı mı hiç?"

... Kerem Ali'nin yakışıklı, güçlü bedeni, sevişmelerimizin sıcak anısı hâlâ etkileyiciydi, ama Güldalı'nın Hüseyin'ine olan tutkulu aşkını kendi şiirli diliyle anlatmasını dinlerken, bazen kendimden bile utanarak, Kerem Ali ile sevişmelerimizi değil, Teo ile, Turgut Ersin'le sevişmenin nasıl olacağını düşünüyordum.”

Sayfa 351-352: Derin anlatmaya devam ediyor:

“Güldalı birkaç gün daha direndi, sonra bir sabah söndü. ... Göğsünde kavuşan iskeletleşmiş ellerinin arasına örgütün ve devrimin renklerini değil aşkın, tutkunun ve özlemin resmini iliştiirdim.

O anda içimi burkan, Güldalı'nın ölümü değil erkeğine duyduğu sevgi, tutku ve özlem. ... Bunu kimselere söylemeye cesaret edemem, ama bence ölüm orucuna yatması; halk için, devrim için, örgüt için değil, asıl Hüseyin içindi. Erkeğinin saygısını, hayranlığını kazanmak istiyordu. Hüseyin'in yoldaşlarının gözünde yücelmek, onu erkeğine yaklaşıyordu. Aynı savaşa katılmak, aynı saflarda olmak, kendini aynı dava için feda etmek, sevişirken tattığı bir ve bütün olma duygusunu yeniden yaşıtıyordu.

Ve bütün bu “alıntı”lardan sonra, son olarak bir kez daha soralım:

Hızını alamayıp porno kategorisine zıplayan, beyninin her kıvrımını esir almış cinselliği “herkes böyle” diye meşrulaştırmaya çalışan bu pespayeliğin yazarı, hangi konuda hangi hakla söz sahibi olabilir ki?

AKP İmam Hatiplileri Oyalama Taktiğini Sürdürmek İstiyor

İktidar olduktan sonra, ilk kez İmam Hatipliler, AKP'yi protesto etti. YÖK yasasında geri adım atan Tayyip Erdoğan, 4 Haziran günü, AKP İstanbul İl Başkanlığı'na gelirken Sultanbeyli İmam Hatip Lisesi'nden bir grup öğrenci ile veli tarafından protesto edildi. Erdoğan, görüşme isteklerine dönüp bakmazken, bir heyet TBMM Milli Eğitim Komisyonu Başkanı Tayyar Altıkulaç ile görüştü.

Yalvaç'ta açılışa katılan MEB Hüseyin Çelik de iki türbanlı kız tarafından protesto edilince, "Unutmuş değiliz. Bu haksızlığın, bu zulmün giderilmesi için bundan sonraki süreçte de gereğini

yapacağız" dedi.

Tayyip, halkın karşısına sadece oylarını almak ya da azarlamak, aşağılamak için çıkar, protesto eden İmam Hatipli değil de başka bir kesim olmuş olsaydı da copları ve gözaltıları devreye sokardı.

Türban ve İHL'leri kullanarak bu kesimin oyunu çalan AKP, oy deposunu korumak, aldatmaya devam etmek istiyor. Sanki yaptıkları bir şey varmış gibi, "bundan sonra da gereğini yapacağız" diyerek, beklenti yaratma taktiği uyguluyor.

İmam Hatipliler, Türbanlı kızlarımız; AKP hiçbir zulme, baskıya karşı değildir. Yaptığı bütün manevralar sadece oy ve iktidar koltuğu içindir. Dini Amerika'nın hizmetine sunan, islamcı kimliğini emperyalizmin çıkarları için kullananların hiçbir inanca saygısı yoktur. Aldanmayın, kendinizi kullandırmayın. Hak ve özgürlüklerinizi sadece mücadele ederek, direnerek alabilirsiniz.

"Kitap satmayın, esrar satın!"

Manisa'nın Soma İlçesi'nde her yıl geleneksel olarak düzenlenen Kara Elmas Şenlikleri'nde bandırolsüz kitap sattığı gerekçeyle 8 kişi polisçe gözaltına alındı. Soma Emniyet Müdürü'nün kitap satanlara tavsiyesi ise, "gidin eroin satın, esrar satın, herşeyi yapın, ceza almazsınız. Ama kitap satarsınız!..." oldu.

Kazanlı'da Şenlik

7 Haziran akşamı Mersin'in Kazanlı Beldesinde "Biber Şenliği" yapıldı. Yerel grupların da yer aldığı şenliğe Edip Akbayram ve Haluk Levent katıldı. Yaklaşık 10 bin kişinin izlediği şenlik büyük ilgi gördü. En son sahne alan Edip Akbayram her türküsünde toplumsal sorunlara değinerek, NATO'yu ve emperyalizmi protesto etti, **"Bush'ların, kapitalizmin olmadığı bir dünyaya istiyoruz"** dedi.

Soruşturma Terörü

Gençliğin mücadelesini sindirmek için başvuru soruşturamalar gündemden hiç düşmüyor. Buna rağmen, soruşturma terörü gençliğin halk için bilim, halk için eğitim mücadelesini engelleyemiyor.

Trakya Üniversitesi'nde Bahar Şenlikleri'nde gençliğe saldırı için polis ve jandarmayı okula çağıran rektörlük, şimdi de 105 öğrenci hakkında soruşturma açtı. Afiş as-tıkları ve Mimarlık-Mühendislik Fakültesi'ni tahrip ettikleri gerekçeyle açılan soruşturmalarda, isim listelerinin polis tarafından hazırlandığı belirlendi. Üstelik listede, o gün kentte dahi olmayanlar var.

Sivas Cumhuriyet Üniversite-si'nde 45 devrimci-demokrat öğrenci hakkında, mayıs ayı sonunda başlatılan soruşturma sonuçlandı. Bütün öğrencilere cezalar verildi; 30 öğrenciye "uyarı", 15 öğrenciye 1 hafta ve 1 yarıyıl arasında değişen cezalar verildi.

9 Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dekanlığı, 25 öğrenci hakkında, hukuksuz kimlik kontrolüne tepki göstermek, müzik ve şiir dinletisi, protesto düzenlemek gibi nedenlerle soruşturma açtı.

Faşist Saldırı

3 Haziran günü Sosyalist Demokrasi Gençliği'nden bir öğrenci, Eğitim Fakültesi'nde faşistlerin saldırısına uğradı. 4 Haziran günü de Gölbaşı Kampüsü'nde devrimci demokrat öğrencilere saldıran faşistler satırla, sopalarla saldırdı. Bir öğrenci aldığı satır ve sopa darbeleri sonucu Acil Servise kaldırıldı.

Gençlik, hastane önünde toplanarak, buradan G.Ü. Beşevler kampüsüne yürüdü. Faşist örgütlenmenin en yoğun olduğu Beşevler'de yolu trafiğe kapatarak "Gazi faşizme mezar olacak", "Türkeş'in itleri yıldırılmaz bizleri" sloganları atan öğrenciler, Beşevler metrosuna kadar yürüdüler.

Referandum kararı ve Chavez'e büyük destek Amerikancılar yenilecek

Amerikancıların başarısız darbeleri, halkçı devlet başkanı Chavez'i devirmek için başvurulmuş yöntemler, ABD'nin baskıları ve milyonlarca yoksulun devlet başkanını sahiplenmesi; Venezüella yeni sürece giriyor. Amerikancı muhalefetin, referandum için gerekli imzayı topladığı belirtilerek ağustos için referandum kararı alındı.

Chavez, Amerikancılar meydan okurken, 7 Haziran'da Başkent Caracas'ta yapılan ve onbinlerce yoksulun, işçinin katıldığı mitingte Chavez'e destek verildi

Sokakların tıklım tıklım olduğu ve Bolivarcı devrimin simgesi olarak görülen kırmızı bereli insan seli oluşan gösteride Hugo Chavez, halka seslendi. "Chavez Gitme" sloganları arasında konuşan Chavez, referandumdan zaferle çıkacağını belirterek, "Amerikancılar en büyük yenilgiyi tadacaklar" dedi. Toprak reformu ve zengin petrol gelirlerinden halka ilk kez bu oranda pay ayrılması gibi uygulamaları ile, yoksullardan yana bir yönetim kurmaya çalışan Chavez'e halkın desteğinin giderek arttığı, yapılan anketlerle ortaya konuluyor.

Avrupa ve ABD'de İşgal Karşıtı Gösteriler

Normandiya Çıkarması'nın yıldönünü törenleri için Avrupa'ya gelen ve "Avrupa'yı kurtaran Amerika" yalanını, bugünkü işgalci, işkenceci politikalarını gizleme aracı olarak kullanmak isteyen Bush, hiç de böyle karşılanmadı. Tam tersine İtalya ve Fransa'da yüzbinlerce insan, "Terörist Amerika" sloganlarını haykırdı.

İtalya'da düzenlenen ve Komünistlerin, sendikaların öncülüğü ettiği yürüyüşte onbinlerce kişi, ABD işgalini lanetledi.

Paris'te Bastille Meydanı'nda 5 Haziran günü toplanan onbinlerce kişinin ortak sloganı **'En büyük terörist Bush'tur, Bush'u Durdurun'** idi. Filistin ve Irak bayraklarının taşındığı, işgalin derhal sona erdirilmesinin istendiği yürüyüş sırasında Türkiye'li devrimci örgütler de ortak bir pankart arkasında kortej oluşturdu. "Irak'taki Emperyalist İşgale Son, Halkların Direnişi Terörizm Değildir" yazılı, Resistanbul 2004 imzalı pankart taşındı. Parti ve Cephe bayraklarının dalgalandırıldığı yürüyüşte, HÖC'lüler de, 1 Nisan operasyonu hukuksuzluğunu teşhir eden 300 bin el ilanı dağıttılar.

Amerika'da, Washington ve San Francisco kentlerinde yürüyen onbinlerce Amerikalı, "Filistin, Afganistan, Irak ve Haiti'deki İşgali Durdurun" sloganıyla yürüdü. İsrail'in Batı Şeria ve Gazze'yi işgal etmesinin 37. yıldönümü olan 5 Haziran'da yapılan protestolarda işgal ve emperyalist politikalar eleştirildi. Pro-

testoları düzenleyen ANSWER adlı örgüt, yaptığı açıklamada, "Gerçek teröristler, Bush, Rumsfeld ve Cheney'dir. Bunu tüm dünyaya göstereceğiz" dedi.

2. Avusturya Sosyal Forumu

3-6 Haziran tarihlerinde Linz Kenti'nde, çeşitli parti, örgüt ve sendikanın katıldığı 2. Sosyal Forum yapıldı. Forumu Türkiye'den Cephe Enternasyonal ve HÖC katıldı. Forumda, 250'nin üzerinde çalışma atölyesi, birleşik forumlar, enformasyon standları, film gösterimleri, sergiler, okumalar, performanslar ve eylemler gerçekleştirildi.

DHKC Enternasyonal'in açtığı standda oligarşinin vahşetini ve devrimcilerin direnişini anlatan materyaller ile, NATO Zirvesi'ne karşı bildiriler yer alırken yapılan panellerin başlıkları şunlardı: DHKC Enternasyonal'in de konuşmacı olduğu 'Faşizm dün ve bugün'; 'Filistin, Anti-Semitizm ve antikapitalist hareketi'; 'Venezuela'dan elinizi çekin'.

Irak ve Filistin'deki işgali protesto, AB anayasası ve askerileşmeye karşı kampanya konularının yoğun tartışıldığı toplantılarda, Resistanbul 2004'te yeralan HÖC temsilcisi de, NATO Zirvesi'ni, emperyalistlerin gündemini anlattı. Avrupa'nın desteğiyle yapılan 'DHKP-C operasyonu'na yer verilen konuşmalarda, NATO öncesi baskılar da anlatıldı.

Berlin'de Etkinlikler

Berlin'de Mayıs ayı sonunda, iki ayrı etkinlik düzenlendi. "Sosyalizm günleri" ve "Rosa Lüksemburg Günleri" adıyla düzenlenen etkinliklere, Avrupa HÖC de katıldı. Her iki etkinlikte de açılan standlarda ölüm orucu direnişi, Avrupa'nın bir çok yerinden gelen katılımcılara anlatıldı.

Alternatif İleri'nin (SAV) düzenlediği **"Sosyalizm günleri"** çerçevesinde iki gün boyunca değişik başlıklar altında paneller yapıldı. Irak panelinde SAV ve Irak İşçi Komünist Partisi temsilcilerinin "İslam fundamentalizmine" vurgu yaparak, direnişi, feda eylemlerini yargılamasına, Junge Welt yazarı Rüdi-ger Göbel ile HÖC temsilcisi karşı çıktı ve direniş cephesinin büyütülmesine ve işgale dikkat çekti. HÖC temsilcisi konuşmasının bir bölümünü de NATO Zirvesi'ne ayırarak İstanbul'a çağrı yaptı.

"Rosa Lüksemburg Günleri" ise Linksruock (Sol Dönüşüm) tarafından Berlin Teknik Üniversitesinde düzenlendi. Geniş katılımın olduğu konferansta Kapitalizm, globalleşme, savaş ve işgal karşıtı hareket konularında oturumlar düzenlendi. HÖC temsilcisi yaptığı konuşmada, NATO ve İstanbul Zirvesi'ne değinerek protestoların desteklenmesi çağrısı yaptı.

kahramanlar Ölmez

12 Haziran - 18 Haziran Şehitlerimiz

İpek YÜCEL (Özlem)
Metin KESKİN (Cafer)
14 Haziran 2003

Tokat Reşadiye ilçesi Küngür (Yuva-cık) Köyü kırsalında oligarşinin askeri güçleriyle DHKC Karadeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı gerilla birliği arasında çıkan çatışmada şehit düştüler.

İpek Yücel, 1965 doğumluydu. Tokat, Almus Çamdalı Köyü'nde geçen 25 yıllık yaşamının ardından 1990'da Armutlu'ya geldi. Armutlu onun devrimci doğum yeri oldu. Direnişler içinde devrimcileşti. "İlkokulu bitirdikten sonra '90a kadar hiçbirşey okuyup, yazmayan" İpek, '93'te Armutlu komitesindeydi. 1994'te gerillaya katıldı. Sivas ve Tokat yöresinde savaştı.

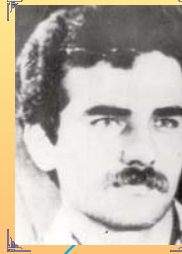
Metin Keskin, aslen Sivas'lıydı; Ailesi İstanbul'a taşınmıştı; 1969'da Okmeydanı'nda dünyaya geldi. Bir emekçi olarak yaşadı. Devrimci hareketle örgütlü ilişkisi 1998'de başladı. Nurtape'de faaliyetlere katıldı. Devrimci hareketle ilişki kurduğunda 30'una yakındı yaşı. Bir delikanlının çöşkusuyula içine girmişti kavganın. Kısa bir tutsaklık sonrası 1998'de gerillaya katıldı.

Alp ASLAN
Dursun ÇAKIR
Songül ERKUŞ
15 Haziran 1998

Dersim İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliği'ne bağlı üç savaşçı, Dersim Hozat Ardıc Köyü çıkışında devlet güçleriyle girdikleri çatışmada, saatlerce direnerek teslim olmama geleneğine bir halka daha ekleyerek ölümsüzleştiler.

Alp Aslan, 1990-91'de Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde okurken Dev-Genç içinde yer aldı. 1991'de aralarında Birtan Altunbaş'ın da bulunduğu birkaç kişiyle birlikte gözaltına alındı ve tutuklandı. Tahliye edildiğinde bir süre mahali alanda çeşitli faaliyetlere katıldıktan sonra, gerillaya katıldı. Dursun Çakır, '89'da İÜ Mühendislik Fakültesi'nde Dev-Genç'li oldu. 1995'de SPB'lerde istihdam edildi. Bir süre sonra da Malatya dağlarında gerillaya katıldı. Songül Erkuş, 14-15 yaşlarında devrimci hareketi tanıdı. İlk görevleri kuryelikti. Sonra Kürecik Lisesi sorumluluğunu üstlendi... Malatya, Eskişehir ve Ümraniye Hapishaneleri'nde tutsak olarak kaldı. Tahliye olduktan sonra yıllardır hayali olan dağlara kavuştu.

Abdullah MERAL
Haydar BAŞBAĞ
Fatih ÖKTÜLMÜŞ
Hasan TELCİ
Haziran 1984

1984 Ölüm orucunda şehit düştüler.

Cuntanın yarım bıraktığını tamamlamak için hapishanelerde saldırıya geçen, TTE'yi dayatan ANAP iktidarının saldırılarını püskürtmek, planını bozmak için 1984 Nisan'ında Devrimci Sol ve TİKB tutsaklarının, Metris ve Sağmacılar'da başlattığı ölüm orucu, dört şehidiyle karanlığı yırtan bir ışık oldu; tüm hapishanelere ve dışarıya direniş çağırısı misyonunu üstlendi.

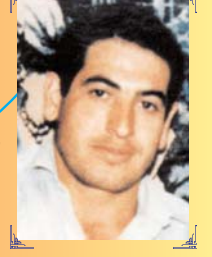
Dört direnişçi, ölüm orucunun 64, 67 ve 71'nci günlerinde şehit düşerken, Türkiye halklarına siyasi bir zafer ve güçlü bir direniş geleneği armağan ettiler.

Abdullah Meral, 1975'lerden beri devrimci mücadele içindeydi. DEV-GENÇ içinde sorumluluklar üstlenmişti, Kadıköy ve çevresinde anti-faşist mücadelenin önderlerindendi. Haydar Başbağ, devrimci mücadeleye Elazığ'da başladı. Yılgınlığın kol gezdiği 12 Eylül cuntası koşullarında örgütü sahiplendi, cuntaya karşı direnişin örgütleyicisi oldu. Fatih Öktülmüş, TİKB Merkez komite üyesi ve

önderlerindendi. 1968'lerden beri mücadelenin içindeydi. 12 Mart döneminde de, 12 Eylül döneminde de tutsaklığı yaşadı, hiç bir an direnişin en önünde olmaktan geri kalmadı. Hasan Telci, Mudanya'da bir sırt hamalı olarak katıldı mücadeleye. Grev çadırlarında devrimi örgütledi. En zor anlarda o hep en öne çıkan oldu.

Dört kızıl karanfil olarak ölümsüzleştiler.

Düzgün AKSAKAL
15 Haziran 1993

Paris'te, biri faşist, diğeri devrim kaçkını iki mafyacı tarafından kişisel bir neden sonucu katledildi. Tunceli Pülümür doğumluydu. 1988'de hareketle ilişki kurdu. 1989'da yurtdışına çıktı. 91 sonlarından itibaren aktif bir şekilde bu alandaki mücadelede yer aldı.

Veli GÜNEŞ (DHKP-C)
16 Haziran 2001

1956'nın 1 Ocak'ında, Dersim'in Kocakoç nahiyesinin İbiş mezrasında doğdu. 13 yaşında İstanbul'a geldi. Daha delikanlılığında Mahir'ler vardı onun yüreğinde 1977-78'de Devrimci Sol sempatisini oldu. Adli bir olaydan 1974'den beri yattığı hapishaneden 1983'te tahliye oldu. 1987'de yıllardır savunduğu ama bir türlü bağ kuramadığı Devrimci Solcularla tanıştı. Zeytinburnu, Ümraniye, Sarıgazi, Samandıra ve Sultanbeyli semtlerinde devrimci çalışma yürüttü. Bir süre Malatya dağlarında gerilla olarak mücadelesini sürdürdü, sonra yeniden yoksul geçeköndü semtlerinde mücadelesini sürdürürken tutsak düştü.

2000 ölüm orucu gündeme geldiğinde gönüllüydü. 19 Kasım 2000'de, Birinci Ölüm Orucu Ekibi direnişçisi olarak inandığı değerler uğruna kızıl bantını kuşandı. 140'ıncı günde şehit düştü.

45 yılın bilgisini, bilgeliğini, tecrübesini taşıyan Veli Güneş direnişçiler içinde bir koca çınar gibiydi.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler